

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 28. 5. 2024 v senátě složeném z jeho předsedy Mgr. Štěpána Jirounka a přísedících Antonína Jirase a Mgr. Jolany Hodkové

t a k t o :

obžalovaní

B [REDACTED] B [REDACTED],

narozený [REDACTED] v Kladně, elektromechanik u společnosti Severní energetická, a.s., se sídlem Most, trvale bytem: [REDACTED], okres Chomutov,

L [REDACTED] H [REDACTED],

narozený [REDACTED] v Mělníku, osoba samostatně výdělečně činná, trvale bytem: [REDACTED], okres Mělník,

jsou vinni, že

obžalovaný B [REDACTED] B [REDACTED]

dne 30. 4. 2022 v době kolem 12:45 hodin, v katastru obce [REDAKCE], okres Kladno, v prostoru pískového lomu, v rozporu s ustanovením § 2900 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, jako statutární orgán pobočného spolku Ústředního automotoklubu – Rallye Trial Bohemia, který byl organizátorem a pořadatelem veřejně přístupné akce - závodů nákladních vozidel v terénu tzv. Truck Trial, v souvislosti s organizací těchto závodů a v souladu s obecnou prevenční povinností zakotvenou v ustanovení občanského zákoníku, nedbal náležitě opatrnosti předcházející vzniku újmy na životě a zdraví, neboť nevyhodnotil možná rizika a nepřijal dostatečná opatření k zajištění bezpečnosti návštěvníků akce, zejména pak nezabezpečil místa s pohybem soutěžních vozidel mimo závodní trať, která současně byla volně přístupná i divácké veřejnosti, tato riziková místa nezajistil bezpečnostními páskami vymezujícími prostor pro pohyb diváku a zamezujícími vjezd soutěžních vozidel či je nezabezpečil jiným vhodným způsobem např. varovnými cedulemi s upozorněním na riziko pohybu vozidel v těchto místech nebo pomocí členů pořadatelské služby, kteří by zajistili signalizaci nebezpečí jak divácké veřejnosti, tak řidičům přejíždějících závodních vozidel apod., přičemž v důsledku nepřijetí takovýchto bezpečnostních opatření, v horní části závodního závodiště, na rovné plošině volně přístupné veřejnosti a současně v místě volného přejezdu soutěžních vozidel z jedné závodní sekce do druhé, došlo k nehodovému ději tak, že poškozený nezletilý O [REDAKCE] D [REDAKCE], narozený [REDAKCE], v doprovodu svého strýce a tety obviněných I [REDAKCE] a J [REDAKCE] H [REDAKCE], vběhl do jízdní dráhy příjíždějícího nákladního vozidla typu Tatra 813, které řídil S [REDAKCE] V [REDAKCE], konkrétně naběhl na bok pravého kola přední nápravy vozidla, přičemž došlo k sesunutí těla poškozeného nezletilého O [REDAKCE] D [REDAKCE] pod kola vozidla a jeho následnému přejetí, vlivem kterého utrpěl rozmoždění hlavy a tomuto zranění na místě nehody podlehl, a takto obviněný jednal, ačkoliv znal rizika spojená s konáním automobilových závodů a nedodržením opatření pro zajištění jejich divácké bezpečnosti,

t e d y

jinému z nedbalosti způsobil smrt a tento čin spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

obžalovaný I [REDAKCE] H [REDAKCE]

dne 30. 4. 2022 v době kolem 12:45 hodin, v katastru obce Černuc, okres Kladno, v prostoru pískovcového lomu, v rozporu s ustanoveními § 858 a § 2900 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, nedbal náležitě obezřetnosti směřující k předcházení vzniku újmy na životě a zdraví v souladu s obecnou prevenční povinností zakotvenou v ustanovení občanského zákoníku, současně nezajistil náležitý dohled nad svým nezletilým synovcem poškozeným O [REDAKCE] D [REDAKCE], narozeným [REDAKCE], který byl svěřen do jeho péče matkou K [REDAKCE] D [REDAKCE], a nepřijal náležitá opatření k ochraně jeho života, neboť se jako divák s vědomím vstupu na vlastní nebezpečí účastnil s nezletilým dítětem závodů nákladních vozidel v terénu tzv. Truck Trial, organizovaných pobočným spolkem Ústředního automotoklubu – Rallye Trial Bohemia, zároveň si byl vědom toho, že do prostoru pro diváckou veřejnost mají volný přístup i soutěžní vozidla, v okamžiku, kdy na veřejně přístupnou plochu závodního závodiště, kde se s nezletilým pohyboval, příjíždělo soutěžní nákladní vozidlo typu Tatra 813, které řídil S [REDAKCE] V [REDAKCE], a jehož příjezd a přejezd mohl zaznamenat, nezajistil pohyb nezletilého dítěte jistěním jeho osoby a nechal ho volně se pohybovat, přičemž poškozený nezletilý O [REDAKCE] D [REDAKCE] v okamžiku, kdy se nákladní vozidlo typu: Typu Tatra 813, přibližovalo k místu jeho pohybu, vběhl do jízdní dráhy tohoto vozidla, konkrétně naběhl na bok pravého kola přední nápravy, došlo k sesunutí těla nezletilého poškozeného pod kola vozidla a jeho následnému přejetí, vlivem kterého utrpěl rozmoždění hlavy a tomuto zranění na místě nehody podlehl, a takto obviněný jednal, ačkoliv znal rizika spojená s konáním automobilových

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

závodů pro jejich návštěvníky a mohl je předvídat, zvláště pak v situaci, ve které nebyl důsledně vymezen prostor pro diváckou veřejnost a pohyb soutěžních vozidel,

tedy

jinému z nedbalosti způsobil smrt a tento čin spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

čímž spáchali

obžalovaný B [REDACTED] B [REDACTED]

přechin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 trestního zákoníku,

obžalovaný L [REDACTED] H [REDACTED]

přechin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný B [REDACTED] B [REDACTED]

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 16 (šestnácti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 30 (třiceti) měsíců.

Podle § 82 odst. 3 trestního zákoníku je obžalovaný povinen v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení podle svých sil nahradit škodu, kterou způsobil trestnou činností.

obžalovaný L [REDACTED] H [REDACTED]

podle § 143 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 24 (dvaceti čtyř) měsíců.

Podle § 82 odst. 3 trestního zákoníku je obžalovaný povinen v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení podle svých sil nahradit škodu, kterou způsobil trestnou činností.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní povinni na náhradě škody zaplatit poškozené Mgr. K [REDACTED] D [REDACTED], narozené [REDACTED], bytem [REDACTED], [REDACTED] za nemajetkovou újmu částku ve výši 908.136,- Kč a to tím způsobem, že obžalovaný L [REDACTED] H [REDACTED] je povinen tuto částku uhradit v rozsahu 60 %, tj. ve výši 544.881,60 Kč a obžalovaný B [REDACTED] B [REDACTED] je povinen tuto částku uhradit v rozsahu 40 %, tj. ve výši 363.254,40 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní povinni na náhradě škody zaplatit poškozené Mgr. K. [redacted] D. [redacted], narozené [redacted], bytem [redacted], za léčebné výlohy částku ve výši 6.850,- Kč a to tím způsobem, že obžalovaný I. [redacted] H. [redacted] je povinen tuto částku uhradit v rozsahu 60 %, tj. ve výši 4.110,- Kč a obžalovaný B. [redacted] B. [redacted] je povinen tuto částku uhradit v rozsahu 40 %, tj. ve výši 2.740,- Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní povinni na náhradě škody zaplatit poškozenému Z. [redacted] D. [redacted], narozeného [redacted], bytem [redacted], za nemajetkovou újmu částku ve výši 908.136,- Kč a to tím způsobem, že obžalovaný I. [redacted] H. [redacted] je povinen tuto částku uhradit v rozsahu 60 %, tj. ve výši 544.881,60 Kč a obžalovaný B. [redacted] B. [redacted] je povinen tuto částku uhradit v rozsahu 40 %, tj. ve výši 363.254,40 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní povinni na náhradě škody zaplatit poškozenému Z. [redacted] D. [redacted], narozeného [redacted], bytem [redacted], za náklady spojené s pohřbem částku ve výši 29.610,- Kč a to tím způsobem, že obžalovaný I. [redacted] H. [redacted] je povinen tuto částku uhradit v rozsahu 60 %, tj. ve výši 17.766,- Kč a obžalovaný B. [redacted] B. [redacted] je povinen tuto částku uhradit v rozsahu 40 %, tj. ve výši 11.844,- Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní povinni na náhradě škody zaplatit poškozené M. [redacted] E. [redacted] D. [redacted], narozené [redacted], bytem [redacted], za nemajetkovou újmu částku ve výši 756.780,- Kč a to tím způsobem, že obžalovaný I. [redacted] H. [redacted] je povinen tuto částku uhradit v rozsahu 60 %, tj. ve výši 454.068,- Kč a obžalovaný B. [redacted] B. [redacted] je povinen tuto částku uhradit v rozsahu 40 %, tj. ve výši 302.712,- Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní povinni na náhradě škody zaplatit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, se sídlem Praha 3, Orlická 4/2020, IČ 41197518, částku ve výši 3.882,- Kč, a to tím způsobem, že obžalovaný I. [redacted] H. [redacted] je povinen tuto částku uhradit v rozsahu 60 %, tj. ve výši 2.329,20 Kč a obžalovaný B. [redacted] B. [redacted] je povinen tuto částku uhradit v rozsahu 40 %, tj. ve výši 1.552,80 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození Mgr. K. [redacted] D. [redacted], narozená [redacted], Z. [redacted] D. [redacted], narozený [redacted], Ma. [redacted] E. [redacted] D. [redacted], narozená [redacted], odkazují se zbytky svých nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Naproti tomu se

obžalovaný S. [redacted] V. [redacted]

narozený [redacted] v Sokolově, osoba samostatně výdělečně činná, trvale bytem: [redacted], tohoto času bytem: [redacted], [redacted], okres [redacted], a

obžalovaná J. [redacted] H. [redacted]

rozená [redacted], narozená [redacted] v Roudnici nad Labem, okres Litoměřice, invalidní důchodkyně, trvale bytem: [redacted], [redacted], okres Mělník,

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

se podle § 226 písm. a) trestního řádu zprošťují obžaloby Okresního státního zastupitelství v Kladně sp.zn. 1 Zt 82/2023 ze dne 29.12.2023, která jim kladla za vinu, že

obžalovaný S [REDAKCE] V [REDAKCE],

dne 30. 4. 2022 v době kolem 12:45 hodin, v katastru obce [REDAKCE] okres Kladno, v prostoru pískového lomu, v rozporu s ustanovením § 2900 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, jako účastník závodů nákladních vozidel v terénu tzv. Truck Trial na pozici řidiče soutěžního vozidla typu: Tatra 813, organizovaných pobočným spolkem Ústředního automotoklubu – Rallye Trial Bohemia, nedbal náležitě opatrnosti k předcházení vzniku újmy na životě a zdraví v souladu s obecnou prevenční povinností zakotvenou v ustanovení občanského zákoníku, neboť jako řidič nákladního vozidla s částečně omezenými výhledovými podmínkami do pravého a levého boku vozidla, při přejezdu ze závodní sekce vjel do veřejnosti přístupného prostoru, kde se pohybovali dospělí s dětmi, během jízdy se náležitě i pomocí jiné osoby nepřesvědčil, zda se v koridoru jízdy vozidla, v pravém bočním prostoru, kde neměl dostatečný výhled, nenachází nějaké osoby, zejména děti, jejichž pohyb mohl předtím z vozidla pozorovat, na něž mohl zareagovat zastavením vozidla, přičemž poškozený nezletilý O [REDAKCE] D [REDAKCE], narozený [REDAKCE] [REDAKCE], v doprovodu svého strýce a tety obviněných I [REDAKCE] a J [REDAKCE] H [REDAKCE], vběhl do jízdní dráhy projíždějícího nákladního vozidla typu Tatra 813, které řídil obviněný, konkrétně naběhl na bok pravého kola přední nápravy, přičemž došlo k sesunutí těla poškozeného nezletilého O [REDAKCE] D [REDAKCE] pod kola vozidla a jeho následnému přejetí, vlivem kterého utrpěl rozmoždění hlavy a tomuto zranění na místě nehody podlehl, a takto obviněný jednal, ačkoliv jako řidič soutěžního vozidla znal rizika spojená s konáním automobilových závodů, zvláště pak v situaci, ve které nebyla dodržena možná bezpečnostní opatření, zejména pak nebyl striktně vymezen prostor pro diváckou veřejnost a pohyb soutěžních vozidel,

obžalovaná J [REDAKCE] H [REDAKCE]

dne 30. 4. 2022 v době kolem 12:45 hodin, v katastru obce [REDAKCE] okres Kladno, v prostoru pískovcového lomu, v rozporu s ustanoveními § 858 a § 2900 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, nedbala náležitě obezřetnosti směřující k předcházení vzniku újmy na životě a zdraví v souladu s obecnou prevenční povinností zakotvenou v ustanovení občanského zákoníku, současně nezajistila náležitý dohled nad svým nezletilým synovcem poškozeným O [REDAKCE] D [REDAKCE], narozeným [REDAKCE], který byl svěřen do její péče matkou K [REDAKCE] D [REDAKCE], a nepřijala náležitá opatření k ochraně jeho života, neboť se jako divák s vědomím vstupu na vlastní nebezpečí účastnila s nezletilým dítětem závodů nákladních vozidel v terénu tzv. Truck Trial, organizovaných pobočným spolkem Ústředního automotoklubu – Rallye Trial Bohemia, zároveň si byla vědoma toho, že do prostoru pro diváckou veřejnost mají volný přístup i soutěžní vozidla, v okamžiku, kdy na veřejně přístupnou plochu závodního závodiště, kde se s nezletilým pohybovala, přijíždělo soutěžní nákladní vozidlo typu Tatra 813, které řídil S [REDAKCE] V [REDAKCE], a jehož příjezd a přejezd mohla zaznamenat, nezajistila pohyb nezletilého dítěte jistěním jeho osoby a nechala ho volně pobíhat, přičemž poškozený nezletilý O [REDAKCE] D [REDAKCE] v okamžiku, kdy se nákladní vozidlo typu: Typu Tatra 813, přibližovalo k místu jeho pohybu, vběhl do jízdní dráhy tohoto vozidla, konkrétně naběhl na bok pravého kola přední nápravy, došlo k sesunutí těla nezletilého poškozeného pod kola vozidla a jeho následnému přejetí, vlivem kterého utrpěl rozmoždění hlavy a tomuto zranění na místě nehody podlehl, a takto obviněná jednala, ačkoliv znala rizika spojená s konáním automobilových závodů pro jejich návštěvníky a mohla je předvídat, zvláště pak v situaci, ve které nebyl důsledně vymezen prostor pro diváckou veřejnost a pohyb závodních vozidel,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž jsou obžalovaní stíháni.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

O d ů v o d n ě n í :

1)Na základě provedeného dokazování vzal soud za prokázaný skutkový stav věci tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku. Soud vycházel zejména z výpovědi všech obžalovaných a svědků, kteří se účastnili závodů jako návštěvníci či z pozice organizátorů a pomocníků. Dále měl soud k dispozici znalecký posudek z oboru dopravy včetně vyšetřovacího pokusu a v neposlední řadě měl soud k dispozici i listinné důkazy vztahující se zejména k organizaci a průběhu samotného závodu.

2)Obžalovaný L ■■■■■ H ■■■■■ ke své osobě uvedl, že v současné době žije v ■■■■■ v rodinném domku s manželkou, dcerou, synem, tchýní a s tchánem. Je osobou samostatně výdělečně činnou v oboru stavebnictví s příjmem okolo 35.000,- Kč měsíčně. Vlastní automobil rok výroby 2016, jiný majetek nemá. Zdravotní stav je dobrý, s ničím se neléčí. V minulosti byl ve výkonu trestu odnětí svobody. K věci samotné vypověděl, že ráno vyzvedli synovce a neteř a jeli na Truck Trial. O ■■■■■ měl rád kamiony, proto tam jeli. Procházeli se tam, byli na různých atrakcích a pak se dostali na horní plošinu nebo plac, který přešli a vzadu byl jeden závodní vůz převrácený. Koukali, jak se ho snažili dát nazpátek. Po nějaké chvíli chtěl O ■■■■■ ještě na skákací hrad, tak tam šli. Přešli na druhou stranu, kdy šli podle takového valu. Došli skoro až na konec a měli odbočovat doleva, jako zpátky ke stánkům. Manželka šla před ním a nesla malou M ■■■■■, která byla unavená. On tlačil kočárek - golfky a v té době ještě O ■■■■■ vedl za ruku, protože měli za pár metrů odbočovat jakoby vlevo, směrem zpátky. Pak si toho moc nevybavuje. Vidí každý den před očima malého O ■■■■■, jak ho nabralo to kolo. O ■■■■■ držel za ruku, nevěděl přesně, zda v tu chvíli, co se to stalo, ale kus ho vedl za ruku, protože měli odbočovat. Držel ho za ruku většinu času v areálu, nebo ho držel za mikinu. Již si nevybavoval ten moment, kdy se mu O ■■■■■ vysmekl, kdy se mu vzdálil. Jenom věděl, že v tu chvíli nemohl nic udělat. Vozidlo, které O ■■■■■ nabralo, si vybavil možná o chvíli dříve, než O ■■■■■ nabralo, a to když vyjelo přes ten horizont. Šli při levé straně, horizont byl před nimi. Tatra přijela z toho dolíku proti nim. Přijížděla k nim jakoby po jejich pravé straně, takže z jeho pravé strany. Než přijela, tak z toho dolíku, někde dole, bylo slyšet auto, ale těch aut tam bylo slyšet víc. Byl vidět i čoud, ale auto vidět přes horizont nebylo. Opravdu netušil, že tam vozidlo vyjede. Auto vyjelo, nebrzdilo, ze strany řidiče neproběhla žádná reakce. Vozidlo netroubilo. Poprvé ho zahlédl, když se přehouplo přes ten horizont dříve než jelo svižně. Neví, jak to vozidlo bylo od nich daleko, když projíždělo. Nebylo úplně u nich, ale bylo kousek. To vozidlo nemělo doprovodné vozidlo, ani nikdo před ním nešel, ani nikdo před ním nejel. Ani nikdo neupozorňoval, že auto bude vyjíždět. Poté má veliké okno. Viděl jen to, jak O ■■■■■ nabralo to kolo. Když to auto uviděl, určitě křikl na O ■■■■■ a určitě si ho chtěl chytit. Nevěděl, jak daleko byl od něho O ■■■■■ v tu chvíli za ruku nebyl, samozřejmě, ale jak byl daleko, nevěděl. Byl to kousek. O O ■■■■■ se starali často, často si ho brali. Dělal pro něj, co mu na očích viděl. Vymýšlel věci spíše pro O ■■■■■, takže ho měl i na této akci na starosti on. M ■■■■■ byla na něho malá, starala se o ni žena. V daný moment byla jeho žena s M ■■■■■ o pár metrů před nimi, byla k nim zády a nesla ji, protože byla unavená, nemohla nic udělat. V daném místě nešli sami, šel tam průvod lidí. Zda mohl na danou situaci nějak reagovat, tak asi mohl, kdyby s O ■■■■■ na akci vůbec nechodil, nebo kdyby ho nechal déle na skákacím hradu, ale v dané situaci podle něho nemohl udělat víc. O ■■■■■ nebyl roztržitý, že by neposlušal, nebyl divoké dítě. Rozhodně tam nikde nepobíhal nebo že by ho nechal pobíhat. Šel pořád vedle něho. Většinu času ho držel za ruku. Dle jeho názoru, pokud by vozidlo jelo více vlevo, pak by byl daleko větší prostor. Těžko říci, jak by šlo situaci předejít, nicméně z pohledu řidiče, když vyjede někde přes horizont, tak buďto zpomalí a rozhlédne se, nebo něco podobného. Když neví, co ho tam čeká, tak většinou zpomalí. Nevěděl, možná to není ani o řidiči, ale o organizaci, kdyby tam byly koridory, vyloženě vyhrazený prostor pro diváky, kde se smějí pohybovat, kde smějí jít, tak by k tomu třeba nedošlo. Když by vedl dítě nějakým koridorem, tak by si dal přeci větší pozor, aby ten koridor nepodběhl, než když tam byl volný prostor. Největší zanedbání spatřuje na straně pořadatelů. V místě, kde se pohybovali, tak mohli

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■■■

být. Byl to velký prostor, nebylo to ničím přerušené, prostě šli vyloženě po cestě a pak se jim otevřel prostor, kde se pohybovala spousta lidí, nebyl tam žádný zákaz vstupu. Ta událost se stala ve 12.45 hodin, přičemž na akci byli někdy od dopoledne. V místě, kde došlo k nehodě, nebyl jiný přechod od sekcí, bylo to větší prostranství. U vstupu do areálu byla velká cedule s upozorněním, že vstup je na vlastní nebezpečí a nějaká pravidla, ale podle něho se ta pravidla týkala provozu dané pískovny, toho lomu. Při koupi vstupenek jim nikdo nic neřekl ohledně bezpečnostních informací, ani nikde jinde. Ani nedostali informaci o tom, že na vstupence je něco, ani nedostali informaci k tomu, že na vstupence je provozní řád, nebo něco takového. Tu ceduli moc nestudoval. Když se pohybovali po tom areálu, tak nějaké pořadatele zahlédli, byli to vesměs mladí lidé, studenti nebo mladí lidé ve vestách, ale v místě, kde došlo k té tragédii, tak tam nikdo z těchto osob nebyl. V areálu mu to nepřipadalo nebezpečné, nebezpečný. Pokud by měl přijmout nějaké opatření k větší bezpečnosti, musel by O ■■■■■ přivázat ke kočárku nebo ho mít na vodítku, ale k tomu nebyl důvod, O ■■■■■ nebyl roztržitý. Viděl tam jednu situaci, kterou popisoval, že tam viděl nákladní auto rozstrkávat na zpátečku, aby chytlo. Když viděl, že za ním nejdříve ty lidi z té cesty jakoby vyhnali na stranu. Tak by mě nenapadlo, že je to nějak extrémně nebezpečné, když tam v tu chvíli ty lidi byli. Nemohli za pásku do ohraničených sekcí, nenapadlo by ho tam ani lézt, nebo tam O ■■■■■ pouštět. V průběhu té návštěvy jim nikdo neřekl, že může probíhat přejezd závodních vozidel mezi jednotlivými sekcemi. Něco hlásili, ale většinou o tom, co se kde děje. Když probíhalo hlášení, poslouchal. Vstupoval tam s tím pocitem, že jsou v lomu, z jeho hlediska to znamenalo, že má hlídat děti, aby někam nespady, aby se o něco nepřerazily nebo si nerozbily hlavu. Po té události se s manželkou léčili, byl hodně v práci. Dělal třeba sedm dní v týdnu a to skoro rok a půl. Švagrová se švagrem na tom byli špatně. Dávají jim na hlídání malou M ■■■■■. Narodila se jim ještě jedna holčička, tu také hlídají. Hodně se toho od dané události změnilo. Švagrová se více bojí. Před tou událostí rodina D ■■■■■ fungovala, jako normální rodina. K ■■■■■ byla v tu dobu ještě na mateřské, ne studovala doktorát, švagr chodil do práce, normálně fungovali. Relativně spokojená rodina. Jejich vztah byl hodně intenzivní, pro ně byly a jsou děti hodně důležité, udělali pro ně cokoli. Jsou nyní úplně jiní, švagrová nedodělala kvůli tomu doktorát, řekla, že to nedává. Švagr mu nyní přijde občas takový bez života. Nejsou to oni. Rodiče O ■■■■■ věděli, kam jedou, že jedou na závody terénních kamionů. O ■■■■■ měl kamiony rád. Výhrady k tomu neměli. Jejich život se změnil, přišel o někoho, koho měl rád. Někdy ho to v noci budí, jinak to vidí každý den. Je to psychicky o dost těžší. Přestal chodit mezi lidmi, za ty dva roky nebyl nikde, nic neslaví.

3) Obžalovaná J ■■■■■ H ■■■■■ ke své osobě uvedla, že žije v rodinném domě, který vlastní sestra po smrti babičky. Je v invalidním důchodu, který je ve výši 5.558,- Kč, kdy se jedná o její jediný příjem. Jiný příjem nemá. Nemá žádný majetek. Od dané události se léčí na psychiatrii. K věci samotné vypověděla, že si daného dne ráno vyzvedli děti u sestry a vyrazili s nimi na výlet. Když dojeli na závody, zakoupili vstupenky, zaparkovali a vyložili děti z auta. O ■■■■■ říkala, aby neutíkal. Různě se pohybovali po areálu. Informační cedule podle ní patřily k té pískovně, byly staré, plechové, orezlé, křivé. Žádné upozornění, že bychom někam nesměli, nikde nebylo. Byly tam roztahané pásky. Co nosila malou M ■■■■■ na ruce, dívala se okolo sebe, tak tam viděla, že parta dětí, studentů, tam ještě zatlouká kolíky, stažené nějakými provázky, že tam evidentně ještě nějakou trať, v tu dobu, co už to mělo probíhat a mělo to být zajištěné, tak tam ještě chystali. Dostali se do míst, kde leželo závodní vozidlo. Pak přecházeli, ona nesla malou M ■■■■■ na ruce, kousek od ní byla hromada písku, kamene, a na druhé straně byl obrovský plac, kde šla spousta lidí. Všude byli lidi, před nimi byla nějaká rokle, vybagrovaná díra, tak tam jezdilo auto. Hluk byl všude, auta jezdila okolo. Co nesla malou, tak se dívala, O ■■■■■ byl kousíček. Šla dva tři kroky před nimi. Věděla, že nikam neutěče, protože nebyl utíkávký, rozjívený. Když na něj zavolali, poslechl, přišel nebo se zastavil. Nepouštěl se sám od sebe nikam. Byl tam všude hluk a pak se otočila a už tam prostě bylo auto. Snažila se uchránit co nejvíce malou a více si toho nepamatuje, snaží se zapomenout. Před nehodou mohli být v areálu asi 2 hodiny. V daném konkrétním místě,

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■■■

kde se to stalo, tak tam byli určitě poprvé. Chtěli to obejít, nešli nikde prostředkem, nikdy to neměli tak, že by chodili prostředky, aby se nikomu nic nestalo, aby ani zbytečně nepřekáželi. Šli po straně, ale asi nešli dostatečně po straně, protože tam byly hromady písku a na tom kopci ještě chystali další trat' pro nějaké auto. Zda mohli jít jinudy, nevěděla, ale šli tam jiní lidé, tak tam šli také. V místě, kde byli, tam se pohybovali lidé, na tom horizontu jakoby bokem chodila paní s kočárkem pro dvojčata. Když poprvé zaregistrovala to vozidlo, tak najednou bylo před ní obrovské žluté auto a to je celé. Když ho poprvé viděla, tak bylo už nahoře, to byl mžik, byly to vteřiny. To auto nesledovala, pohybovalo se, jelo. Před tím žádný klakson, troubení, neprobíhalo, vůbec nic takového. Před tím, když se pohybovala po areálu, tak v místech, kde chodili lidé, tak většinou auta nejezdila, byla zaparkovaná, třeba bylo nastartované, ale auta samovolně se tam nepohybovala. Nikdo je v areálu neupozorňoval, že tam ta auta budou jezdit. Vůbec nic takového. Vstupenky kupoval manžel, vstupenky prodávali studenti, ty jim to dali do ruky, podívali se a to bylo celé. Nikdo neupozornil na to, aby si dávali pozor, že tam budou jezdit auta. Žádné cedule od pořadatelů tam nebyly. Nevěděla o tom, zda tam byla informace o tom, že tam vstupují na vlastní nebezpečí. V průběhu návštěvy se tam možná někdo mihnul ve vestě, ale to člověk ani nezaregistroval. Člověk počítal s tím, že to bude bezpečné, když pořádají takovou akci, že to budou mít zajištěné. Neshledala zvláštní riziko. Byly tam rodiny s dětmi, byla tam spousta lidí. Před tím si žádné nebezpečné situace nevšimla. Mohli tomu předejít asi tak, že by tam vůbec nejeli. Neteř byla malá, takže jí buďto nosila, nebo jí dávali do kočárku. O [redacted] vesměs chodil za manželem, ona převážně držela neteř. Organizátoři věděli, že tam to auto pojedje, takže mohli alespoň říci: „Hele, kámo, stoupni si nalevo, ty si stoupni napravo a dejte lidem vědět, že já tam prostě vyjeďu“. Nic takového tam nebylo. Absolutně nic takového, že by se někde objevilo nějaké auto. Pokud probíhalo nějaké hlášení, tak ho nevnímala. Péče o děti byla daná v podstatě už z domova. Když děti přijely, tak O [redacted] šel za manželem na zahradu, a ona fungovala jako najist, napít, postarat se, aby všechno bylo, ale jinak veškeré věci dělal O [redacted] s manželem. V rámci té akce řekla třeba manželovi, aby na něj dával pozor, ale věděla, že by mu nikdy manžel vědomě neublížil. Děti na výlety brali často, chtěla dopřát sestře volno. Pořadatelů tam bylo v jednotkách. Ve vestě nikoho neviděla, nebo že by měl na zádech nápis „Pořadatel“, to nezaregistrovala. V místech, kde se to stalo, nikoho nevnímala. Byly tam pásy a to v místech, kde jezdila ta auta, kde závodila. Tam, kde se stala ta událost, tam pásy nebyly. Rodinné poměry sestry a její rodiny byly takové, že to byla mladá krásná šťastná rodina se dvěma dětmi. Všichni žili pohromadě. Samozřejmě se život poté změnil, velká bolest, ale snaží se jít dál. Sestra se léčí, její manžel se také léčil. Sestra se léčí do dnešního dne, chodí na terapie a navštěvuje psychiatrii. Se sestrou se snaží fungovat normálně.

4) Obžalovaný S [redacted] V [redacted] ke své osobě vypověděl, že v současné době žije s manželkou, žijí v bytě. Vlastní několik aut, vlastní větší firmu. Je OSVČ v oboru kovoobrábění pro německou firmu. Jeho měsíční příjem je okolo 40-50.000,- Kč. Mají s manželkou nemovitosti, kdy některé jsou napsány na manželku, některé na něho. Vlastní 3 vozidla BMW, přepravní kamion, obytné auto, velký obytný autobus, ještě poté soukromá auta, sportovní auto Toyota Supra. Je zdrav, bez žádného léčení. V současné době proti němu neprobíhá žádné trestní řízení, trestní stíhání. K věci samotné vypověděl, že ten daný den se nacházel na závodech jako závodník, jako řidič trialového vozu Tatra 813 8x8. Sedli do auta s manželkou, která s ním jela první závod, protože bratr, který ho celou dobu do těch závodů navigoval, tak byl na vysoké škole. Sjeli s manželkou dolů do dolíku na rozpravu, kde pan B [redacted] s jeho kolegou, s panem L [redacted] jim říkali denní harmonogram, dali jim rozpis závodních sekcí a jak se mají chovat. Ráno se tam musí sejít všichni jezdci. Probíhala tam namátková dechová zkouška a všeobecná připomenutí, jak se mají chovat v závodním dnu. Organizátoři jim na počátku sdělili, že mají dbát bezpečnosti, že nemají nikoho vozit na autě, jezdit mezi závodišti rychle, že mají dbát obezřetnosti, nekonzumovat alkohol apod. Konkrétní rychlost pro přejíždění mezi sekcemi nám nebyla sdělena, ale tím, že ta auta opravdu nejsou dělaná do rychlosti a těch lidí je tam kvanta, jako z mého pohledu závodníka,

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

takže se tam ani nedá jezdit rychle mezi těmi lidmi. Potom odjeli dvě nebo tři závodní sekce. Poté se dostali před tou tragédií před sekci, ve které měli závodit, takže měli možnost si jít prohlídnout trat'. V tu chvíli mu zavolal hlavní komisař, který ho požádal, jestli by se mohl dostavit se svým autem do závodní sekce, která byla vzadu, že je tam převrácené auto a jestli by ho mohl vyprostit. Tak mu řekl, že ano, že s tím nemá žádný problém. Ptal se, zda má brát s sebou manželku, on říkal, že brát nikoho s sebou nemá, že je tam lidí dost, že už na něho čekají. Takže si vlezl do auta a vydal se tou pískovou cestou, kterou měli určenou pro přejezd ze spodní části do vrchní části, kde se nacházel nějaký počet sekcí, jestli dvě nebo tři. Jel tam na redukovanou malou tří. Ještě podotkl, že po předchozím majiteli to auto bylo přepnuté v převodovce na stálou želvu. To auto je zredukované pro tažnou a rychlou jízdu. Bylo udělané do terénu, takže kdyby to auto měl přepnuté na králíka (rychlou jízdu) v tom terénu, tak by auto nezvládlo obrovský nápor toho výkonu, který potřebuje v tom daném terénu, takže je to přepnuté na želvu (tažnou jízdu). Auto měl zařazené ve třetím rychlostním stupni, kdy se vydal do stoupání. Zhruba z poloviny toho kopečku, nebo toho stoupání, už krásně viděl na planinu, kam přijížděl, kde se měl vydat do další sekce k tomu převrácenému vozu. Po jeho levici ve svahu periferně viděl na něho mávat maminku s nějakými děvčaty, tak jim periferně zamával z okénka. Po pravé straně jízdy viděl rodinu, kdy viděl kočárek, viděl malého chlapce stát u strejdy a dále tam bylo ještě možná 6, 7, 8 lidí po straně v takové planině. Ze svého pohledu ho viděl stát. Z jeho pohledu nebránilo ničemu, aby musel zatroubit, aby musel zastavit, nebo aby došlo k něčemu, aby musel přerušit svojí jízdu. Lidí jak na levé, tak i na pravé straně byli v dostatečné vzdálenosti. Vpravo mezi pěti, šesti metry k němu stáli ty lidi nejbliže k autu, na levé straně byli také zhruba kolem šesti, sedmi metrů. Zhruba, plus mínus. Jel po cestě, kde byly vyjeté koleje, nebyly hluboké, ale byla tam vyjetá cesta, po které se měli přepravovat ze sekce do sekce. V ten daný okamžik, když projížděl, tak po pravé straně viděl tu rodinu s malým chlapečkem. Chlapeček do poslední chvíle, co z jeho pohledu šlo vidět, stál u strejdy, u jeho nohy. Když toto viděl, tak už dál hleděl před sebe. Když už se mu míjeli po pravé straně, tak už prostě koukal na lidi dál před sebe, aby mu tam nikdo nevběhnul a v tu chvíli, když projel, tak chvílička na to před ním chodec začal mávat, ať zastaví. Tak tedy zastavil a chodec mu řval do okýnka, že mu tam vběhlo dítě. Vystoupil ven a znovu se ho zeptal, co se stalo, což mu zopakoval. Od vyjetí uběhlo asi minuta, minuta a půl. Nechtěl tomu uvěřit, šel se podívat za auto a viděl tam strejdu, jak tam klečí na kolenou, paní, jak za ním stála s dítětem v náručí a kočárek měla vedle sebe a poté si všiml toho malého klučiny, co byl v těch stopách. Od auta utekl asi padesát metrů, protože se mu v tu chvíli udělalo strašně špatně a nevěřil vůbec tomu, co se odehrálo. Rychlost jízdy odhadoval na tu redukovanou tří zhruba něco mezi 16-17, do 20 strop. Na nejvyšší zařazenou rychlost dokáže jet do 40 km. Bylo jim při rozpravě řečeno, že cesta k vrchnímu závodnímu je ta, po které jel. Byla to pískovo - šterková cesta, mohla být zhruba široká 3,5 – 4 metry. Nebylo to úzké, nebezpečné, že by tím někoho ohrožoval. Než začal stoupat, tak i míjel nějakého otce s malým chlapečkem, kteří mu šli stranou, kteří měli dostatečný prostor, ještě ten klučina na něho mával. Klakson nepoužil. Klakson na závodech používá čistě jenom pro sekci, když auto zapadne, když se stane nějaký technický problém. Mezi lidmi klakson moc nepoužívali, neboť jsou to podtlakové klaksony a přijde mu to trošičku i nebezpečné používat takový klakson mezi lidmi. Lidí by se mohli leknout a vběhnout mu do mé cesty. Pokud jde o výhled z pozice řidiče, tak mrtvý úhel tam je, ale až za kabinou, za spolujezdcovým okýnkem. Když míjel toho chlapce s otcem v tom kopci, tak je viděl nejprve před sebou. Nebyl to jeho první závod. Před tím se již závodů zúčastnil, konkrétně i v této pískovně, kde rok před tím absolvoval úplně první závody. K organizaci a zabezpečení závodu to na něj působilo tak, že je strašný problém, že tam vůbec nějakí diváci chodí, protože lidé jsou jak utržení ze řetězu. Většina lidí vlezl do té závodní tratě, nebo té sekce, stává se i, že někdo s kočárkem je v těsné blízkosti toho nataženého „mlíka“. Vůbec nedbají zřetel, že to auto váží skoro dvacet tun, mezi 15-20, že se může cokoli stát. Takže lidé si zaplatí vstup a myslí si, že jsou na volném prostranství jako na hřišti. To popisuje obecně. Vnímá tedy problém spíše na straně té veřejnosti. Neví, co by se dalo pro bezpečnost udělat více. Jestli natáhnout betonové barikády, nebo tam dát

ploty. Od prvního závodu až do té chvíle, co se to stalo, tak co se týče té organizace, tak to bylo jednotné. Bývají tam hlášení, je tam přímo i moderátor, který má na starosti informace pro lidi, ale většinou informoval v těch daných sekcích, co se zrovna děje. V místě, kde zrovna stál, když se rozjížděl na pomoc, tak v tom místě moc nešlo slyšet žádné hlášení. Nebo on osobně nic nezaregistroval, že by oznamovali veřejnosti, že se vydá na cestu. To neslyšel. Že by s ním šel nějaký doprovod, mu přijde nereálné. Neví, jestli by pomohlo doprovodné vozidlo či motorka. Po této události ukončil kariéru, zasáhlo ho to. Po roce to zkusil znovu, chtěl se z toho nějak dostat a pokud jde o zabezpečení, tak tam již jiné zabezpečení bylo, doprovodné vozy, ty tatry musí jezdit za sebou jako vláček, ale i přes to jsou ty lidi nepoučitelní. Projede doprovodné vozidlo s majáký, s označením, že je to doprovodné vozidlo, za ním jede vláček osmi tater, jakmile projede doprovodné auto, tak mezi těmi tatrami začnou lidi přebíhat. Dnes to funguje tak, že když se dostanou k té sekci, musí jet ve vláčku, kde je doprovodí doprovodné vozidlo. Stává se i dnes, že by jedno auto mělo jet pomoci jinému, kdy auto přejede do další sekce a v momentální situaci se už auta doprovází, i když se přepravují do depa. Takže i to vozidlo, která má jet pomoci jinému vozidlu, je doprovázeno jiným vozidlem. V té konkrétní situaci si určitě dokáže představit, že by před ním doprovodné vozidlo jelo. V konkrétní situaci stála rodina po pravé straně v dostatečné vzdálenosti, mezi pěti, šesti metry, nedokáží říci přesně. V tu chvíli ani nevyhodnocoval, že by se něco mohlo stát, a že by mi tam někdo vběhl. Pochybení spatřuje asi na straně toho rodiče, jestli v danou chvíli nedbal pozornosti. Spíše si ty lidi nepřipouští, že se může něco takového stát. Zda tomuto mohl předejít organizátor, tak to je takové co kdyby. Kdyby tam byla natažená páska, možná by to zabránilo, ale možná by to také nezabránilo. To, že se vozidla pohybují v místech, kde se mohou pohybovat lidé, je velice rizikové, až nebezpečné. V situaci, kdy do boku vozidla někdo naběhne, by spolujezdec nepomohl. Byl ve vzdálenosti tak 25-30 metrů, od poloviny toho stoupání, kdy tu paní viděl. I z té rekonstrukce je krásně vidět z pohledu řidiče, že v polovině toho stoupání už krásně šlo vidět na celou pláň. Pokud jde o přesuny mezi sekcemi, tak ty probíhaly bez doprovodného vozidla. Po výjezdu na horizont mohli jet jen rovně, po levé straně byly různé násypky, byly tam vysypané hliněné hromady, čistě tam byly vyjeté koleje, kudy my měli přejíždět. Nemůžou si sami volit cestu, měli prostě danou cestu pořadatelů. Neměl důvod jet jinak, vše vyhodnotil jako bezpečné. Na plošině neviděl žádné pořadatele. Kdyby pořadatelé možná stáli na plošině, tak třeba by něčemu zabránili, zda by však zabránili vběhnutí někoho, to nevěděl. Šíře vozidla je asi 2,20 m, plus mínus. Lidé byli od vozidla kolem 5 až 6 metrů. Vzdálenost v konkrétní situaci vnímal vedle sebe. Ten muž s tím chlapcem byl na straně, u pravého sloupku, to je míjel a poté pozoroval už lidi dál před sebou, neboť se tam pohybovalo větší množství lidí. Opatření se od tragického závodu změnila. Jedná se o velká opatření. Hlavně to doprovázení těch aut, lidi se už nesmí pohybovat de facto v těch koridorech. Organizátoři se snaží udělat vše pro to, aby předešli další takové tragické nehodě. Vnímám to obecně, jako řidič i jako návštěvník. Udělal maximum, aby k nehodě nedošlo. Na tomto konkrétním závodě nebyl pokyn, že bychom měli jezdit ve dvou při přejezdech. Jeho první závod byl v [REDACTED] 2021. Volal B [REDACTED], že by chtěl u něj začít jezdit, co to všechno obnáší, takže mu řekl informace, že musí mít své auto, že musí mít řidičák skupiny C, a že se může zúčastnit daných závodů. Byli dopředu domluveni, že ho vezme na daný kopec, kde si auto vyzkouší, nechal ho tam zhruba 10, 15 minut si to auto vyzkoušet v různých výjezdech, náklonech, aby to auto poznal, že začne druhý den závodit. Proběhly zkušební, testovací jízdy, kdy pan B [REDACTED] B [REDACTED] sám na to dohlížel. Před tou tragickou událostí absolvoval celou tu sezonu, což bylo zhruba 9 nebo 10 závodů. V průběhu závodu je hlášeno, že lidi mohou navštívit internetové stránky, kde se dozví všechny informace o daných závodech, kde se dozví daná pravidla a další věci konkrétních závodů.

5) Obžalovaný B [REDACTED] B [REDACTED] ke své osobě vypověděl, že je zaměstnán jako elektromechanik u společnosti Severní energetická v Mostě. Je ženatý, má dvě děti, dluhy žádné, majetek byt na hypotéku. Vlastní tři vozidla staršího typu, rok 2003, 2006 a 2006. Měsíční příjem je ve výši 35-

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

40.000,- Kč měsíčně čistého. Po dané události se léčí s vysokým tlakem, užívá léky a to antidepresiva a navštěvuje psychoterapeuta. K věci samé uvedl, že daného den došlo k tragické události, kdy bohužel malé dítě vběhlo nevědomky do boku projíždějícího vozidla. V pískovně [REDACTED] se ty závody odehrály již podvanácté a vždy se vše zabezpečovalo stejně. Zajišťovalo se to stylem, že se to samozřejmě oznamovalo jak na úřadech, tak na policii, objednali si tam záchrannou službu, hasičský doprovod, veškeré pořadatele a každé ráno v jejich pořadatelském stanu, u ředitelství proběhlo školení bezpečnosti. Závody pořádal Klub Rallye Trial Bohemia, za klub jednal on společně s místopředsedou I [REDACTED] D [REDACTED]. Veškerá ohlášení, o kterých hovořil, zařizoval on zase se zástupcem s panem D [REDACTED]. Zajišťoval se celý prostor, mohli se pohybovat jenom ve vytěžených prostorách, což konzultovali s majitelem lomu. Povolali si na to cirká 35 pořadatelů, kteří byli obeznámeni s celou situací. Ti novější, nezkušení se dávali na ta místa, která jsou vůči té bezpečnosti a náročnosti mírnější. I na počítání trestných bodů, aby tam byla regulérnost i v tomto, tak měli s sebou buďto mentora, který tam musel být s ním, nebo byli na různých pozicích, kde na to není vyžadována taková specifikace k tomu. Minimálně třicet z nich již zkušenosti mělo. Pořadatelé jsou tam proto, aby byla zajištěna bezpečnost jak diváků tak i účastníků, všech. Aby to nebyla jenom taková HURÁ akce, že si jdou zajezdit, jdou si zablblnout. To takto nepořádali. Na začátku soutěžního dne se rozdělí lidi podle zkušeností na jednotlivá místa. Na pořadatelé, kteří se pohybují dole mezi těmi vozidly, což je většina těch pořadatelů, jsou kladeny vyšší nároky, že musí dávat pozor hlavně kolem sebe, jak na návštěvníky, tak závodníky, tak sebe. Bylo tam asi 9 skupin, míst (sekcí), přičemž na každé místo byli přiděleni 3 pořadatelé. Celkem bylo 13 sekcí, ale v jednu chvíli se závodilo pouze v 8. Jednotlivé sekce byly ohraničeny. Na místa, která jsou přístupná veřejnosti, je vyčleněno většinou mezi 5-10 pořadatelů. Některé sekce jsou vedle sebe metr, některé 500 metrů, 300 metrů, 200 metrů, je to různé. Na místech veřejnosti přístupných se pořadatelé pohybují, kdy by potřeboval někde pomoci. Aby korigoval zase lidi, aby lidé nechodili tam, kde by hrozilo třeba převrácení toho vozidla mezi lidmi, nebo výjezd mezi lidmi, atd. Takto to fungovalo. On jako předseda už nikoho někde nevolal, ale jako hlavní komisař několikrát. Toto si tedy pak už řešil hlavní komisař, který měl na starosti celý závod, tedy průběh toho závodu, protože ten si rozdělával lidi, kdo kam pojedou, na jakou sekci, kde, co a jak. Celý klub nese tu zodpovědnost za to, že ten závod proběhne tak, jak má. Aby ten závod probíhal, aby se to odstartovalo, tak zajišťuje klub. Sejdou se, rozdělí si práci, kdo co bude dělat. I v této konkrétní akci to takto probíhalo. Jednotlivé úkoly si rozdělují společně. Po těch dvaceti letech to tam takto funguje, ale většinou tedy on s panem D [REDACTED]. Pravidla, jak budou probíhat závody, existují, a to pouze jejich, které si vytvoří. Určí si pravidla, podmínky, jak to bude probíhat. Klub už funguje nějakou dobu. V roce 1999 nebo 2000, když tam přišel, tak ho nějaká pravidla moc nezajímala, neboť tam byl najatý na sbírání odpadků. Poté, když už byl hlavním komisařem, tak se začal o to zajímat více, o ta pravidla, která byly strohá, byly přežaté z evropských, kde se jezdí evropský Trial. Bylo tam spoustu dohadů, bylo tam spoustu věcí, které se nedalo vysvětlit, ani pro bezpečnost, ani pro jízdu, takže v nějakém roce 2019, kdy to převzal pan D [REDACTED], tak udělali celkovou revizi pravidel, včetně návštěvního řádu, včetně vstupenek, včetně všeho. Což se konzultovalo i s hlavním komisařem, plus dalšími komisaři, strávilo se nad tím přes půl roku. Hlavní komisař je člověk, který je jenom přizván, je to pořadatel, který má funkci toho hlavního komisaře, který tam řídí průběh toho závodu. Není to člen klubu, je najatý na smlouvu o dohodě klubem. V tomto případě to byl pan P [REDACTED] K [REDACTED]. On začal dělat hlavního komisaře v roce 2019, kdy obžalovaný končil s hlavním komisařem a zaškoloval nového a říkal mu, na co si dát pozor. Klub má jenom pět členů, a jelikož má jen pět nebo šest členů, tak by nebyli schopni něco takového pořádat, takže na to konto si pozvou pořadatele. Je to rozdělené na hlavního komisaře, technického komisaře, komisaře a pomocné komisaře, respektive traťový a sportovní komisař. Mají se postarat právě o to, aby byla dodržena ta bezpečnost, proto se najímají. Bezpečnost a regulérnost toho závodu, který pořádá klub. Na ten konkrétní závod bylo 8 komisařů, plus hlavní komisař, technický komisař a poté traťový komisaři. Sportovní komisař má na starosti daný úsek. Někteří s nimi jezdili dlouhodobě, někteří jsou známí, kteří tam jezdili

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

jako závodníci nebo jako diváci, nebo jezdili jako diváci a přišli se zeptat, zda by nemohli pracovat. Komisaři mají na starosti jednotlivé sekce a hlídají, aby tam někdo nevběhl. Hlavní komisař rozděljuje kdo kam pojedou. Po příjezdu, když tam komisaři přijedou a trat' je celá postavená, tak dostanou vozidlo, tak to s ním jede přímo obžalovaný, ukáže mu, kde přímo všechno je, upozorňuje, kde co je, kde je voda, že je tam hloubka a tudy ne, tady jen malá vozidla, támhle jen velká vozidla, takže on si to 3-4 hodiny projíždí, kouká co a jak, přijede, zeptá se, řekne, s čím má problém, a má i tu kompetenci, aby si to předělal podle sebe, protože je to jeho práce, neboť on se má postarat o to, aby se nikomu nic nestalo, takže on má kompetenci na to, předělat si to sám podle svých zkušeností. Klub rozhoduje o tom, jak to tam bude vypadat, fungovat. Na tom, jak bude vypadat závod z hlediska zabezpečení, tak situace se ohledně bezpečnosti od roku 2019 vyvíjela. Na tom, jak to bude v roce 2022 zabezpečeno, se podílel. Řešil se návštěvní řád, sekce, apod. Při každém vstupu byl vyvěšen návštěvní řád. Při zakoupení vstupenky bylo na vstupence, že návštěvníci souhlasí s návštěvním řádem, respektive jsou povinni si toto přečíst. Dále tam byly různě rozmístěné cedule, že probíhá motoristický závod. Rozhlas většinou hlásil, kdo kam kdy pojedou, že auta pojedou, dejte si pozor, teď bude velký přesun támhle, támhle apod.. Když se potřebovalo rychle přejet záchrankou, tak rozhlas také hlásil, aby se dalo pozor. Hlasatelem na tomto závodě byl pan K. F., který tam byl sám. Když je něco urgentního, tak to hlasatel hlásí. Je napojen na 33 vysílaček, hlášení mu může podat v podstatě kdokoliv. Na této konkrétní akci si nevybavil konkrétní hlášení, ale určitě tam nějaká byla. Pokyn, co se vše má hlásit, od nich pan F. určitě dostal, možná i písemně, tedy ty nejdůležitější věci, co se musí, zbytek je už na jeho kompetenci. Cokoliv slyšel ve vysílačce, tak to vždycky mělo přednost, než vyhlásování doprovodného programu, atd. Přejezdy se hlásily, že bude docházet k přejezdu, to se hlásí do vysílačky automaticky. Přejezdy byly tak, že komisař zavolal hlavnímu komisaři, ten řekl, kam jet, on se s nimi odebral a jel na další sekci. Mohlo se stát, že to někdy hlášeno nebylo. Komisaři si řídí ten závod, ten tam funguje a oni fungují automaticky mezi s sebou. Kdo konkrétně volal pomoc tatro k vyproštění, to nevěděl. Nebyl si jistý, zda byl přejezd této tatro hlášen. Nikdo nebyl vyčleněn na to, aby upozornil, že se má přečíst návštěvní řád či jiná upozornění. Každý soutěžní den ráno probíhá tzv. rozprava, první slovo si vzal vždy on, řekl si organizační věci, poté zástupce a nakonec hlavní komisař, který jim řekl, co se bude týkat dalších věcí. Bylo to tam takto zvykem od počátku, proto si vzal první slovo on. Určitě sděloval uvítání, poděkování, záchranné službě a majitelům, atd., součinnosti policie a dále co se týká k bezpečnosti, aby dávali pozor na lidi a na sebe. Rychlost pro pohyb vozidel nebyla stanovena. Mají minimální rychlost, vozidla nejsou stavěna na rychlost, pohybují se kolem 10-15 km/h a to už je i na to auto ažaž. Řidiči mají projíždět mezi sekcemi s největší opatrností. Takto je to předáváno. Mezi sekcemi se mohla pohybovat veřejnost. Veřejnost nesměla do jednotlivých sekcí a ohraničených prostor. Řidiči byli upozorňováni, aby jezdili s co největší opatrností. Probíhají i zkušební jízdy, hlavně u těch větších vozidel. Dbal na to, že chtěl vidět vozidlo. Zda když se zastaví v kopci, zda se rozjede do kopce bez toho, aniž by couvl do lidí. Řidiči musí znát jejich pravidla, pravidla českého Truck Trialu, probíhá i namátkové zkoušení. Bezpečnostní podmínky (viz čl. 308) jsou jen pro pořadatele. Pro všechny z klubu a pro všechny najaté klubem. Tyto také vyhotovovali, tedy je to dílo spolku. Situace, kdy se veřejnost vyskytovala v místě, kde mohou zároveň jezdit soutěžní vozidla (tam jde o „jezdit a závodit“), tak bezpečná není, proto je tam vstup na vlastní nebezpečí. Je to soutěž extrémní, proto to vyhledávají lidé s větším adrenalinovým apetitem, kteří se chtějí podívat na větší adrenalin, než na něco jiného. Šlo o tragickou událost, nehodu. Pokud by měla organizace udělat více, tak pouze nepořádat to. Bylo by jistě možné zajistit doprovodné vozidlo, ale podle toho, co viděl, tak by to nepomohlo. I kdyby tam jelo, jelo by ve stejné trase jako tatra a před tou tatro nebylo 50-60 metrů nikde nic. Na straně pořadatelů nespátuje žádné zavinění. Závod by musely fungovat bez diváků, aby se veřejnost nemohla dostat do kontaktu s vozidly. To by se finančně nedalo, muselo by se to zrušit. Těch lidí je tam třeba 500 v jednom hloučku, z toho dva tři lidi, když půjdou tudy, tak tam půjde další stovka a ztrácí to všechno smysl. Organizačně se nedá zajistit to, aby vozidla mohla být bez

kontaktem s lidmi, tak by to nešlo. Takto je to technicky proveditelné na jedné lokalitě z 12. V [redacted] to není proveditelné, je tam moc sekcí, moc závodníků, málo cest. Po tomto incidentu se začalo dělat, že když probíhá přejezd vozidla mimo sekci, jsou tam pořadatelé, kteří zajišťují cestu. Je to další krok, aby se předešlo k neštěstí. Nyní, když vozidla projíždí mezi sekcemi, tak je tam třeba více pořadatelů, nebo ještě k tomu doprovodné vozidlo. Doprovodné vozidlo jede před, aby upozorňovalo, že pojede nějaké vozidlo a zbytek jede za ním. Má na sobě majáček. Na jedné trati, v Mohelnici, kde to pořádá někdo jiný, se dělaly koridory, ale to byl ještě větší „maglajs“, než bez nich, protože ty lidi byli chudáci, nevěděli vůbec, kam mají jít, kde se mohou pohybovat, kde se nemohou pohybovat. Udělali maximum k zajištění bezpečnosti diváků. Pokud jde o zavinění při dané události, tak osobně by nenavštěvoval nic extrémního s malými dětmi. V návštěvním řádu či podmínkách není věkové omezení. Řidiči při přejezdě mezi sekcemi nemusí mít spolujezdce. Ideální rychlost pro přesun mezi sekcemi je 10 – 15 km/h. V návštěvním řádu nebylo upraveno, jak se mají návštěvníci pochybovat mezi sekcemi. Pokud jde o pohyb závodních vozidel i v místech, kde se mohou vyskytovat návštěvníci, tak v návštěvním řádu je psáno, že se pohybují v prostoru, kde se pohybují velká vozidla. Pořadatelé o tom u vstupu nespravovali návštěvníky. Vozidla se mají mezi závodními sekcemi pohybovat minimální rychlostí, bezpečně a nesmí odjíždět sami od sebe nikam, aby se o nich nevědělo. V daném místě by podle něj nešlo udělat koridory pro návštěvníky, protože by pak neměli kam jít. Kdy a jak mají řidiči používat klakson v pravidlech není. Není nikde ani upraveno, že by měli jízdy probíhat se spolujezdcem, neboť se jedná o zkušené řidiče. Bezpečnost diváků mimo sekce nezabezpečovalo jen pět osob, ale i ti ostatní, kteří neměli, když už dojezdili na té jedné sekci, už zajišťovali také ten přejezd. Pokyny dával hlavní komisař. Odpovědný za vymezení tras pro diváky je klub. Kdokoliv z klubu, popřípadě ten hlavní komisař. Když se mu něco nebude zdát, tak si to tam předělá tak, jak uzná za vhodné, že to bude ještě bezpečnější, než vymysleli, tak to udělá. Amplion v místě, kde se to stalo, tak je slyšet. Zda v celém areálu, si není jist, ale v místě, kde se to stalo, tak tam ano. V seriálu Truck Trial působí přes dvacet let. Od roku 2019 působí jako ředitel závodu, kdy takto měl 30, 40, možná 50 závodů. Tragická událost se zraněním se stala v roce 2007, 2008, kdy na návštěvníka spadl strom, o který se opřelo vozidlo. Řidičské schopnosti pana V [redacted] si ověřil, byl s ním v telefonickém kontaktu. Pan V [redacted] přijel v pátek, tak ho vzali na jednu ze sekcí, kdy tam s ním ještě byli další dva komisaři a nechali tam pana V [redacted] chvíli jezdit. Působil tak, že je vše v pořádku. Schopnosti pana V [redacted] vyhodnotil jako výborné.

6) Dále měl soud k dispozici svědecké výpovědi, výpovědi osob, kteří se tragického závodu účastnili jako diváci nebo jako organizátoři či jejich pomocníci. **Svědék T [redacted] B [redacted]** vypověděl, že došlo k nehodě z důvodu shody nešťastných náhod. Zabránit tomu dle jeho názoru nešlo, bylo to ve vteřině. Šel se synem po rovině v písčitém a za nimi šla dvojice s dětmi, s kočárkem a chlapečkem. Vyjel tam kamion, chlapeček udělal takové kolečko asi z radosti a skončil pod koly toho kamionu. Viděl to v koutku oka. Mohli být za nimi tak 3-4 metry. Oni šli normálně jako rodina, tlačili kočárek, měli „golfáče“, měli holčičku a ten chlapeček šel normálně, neskotačil tam. Zda ho drželi za ruku, nevěděl. Asi se držel za ruku, myslí si to. Ten chlapeček šel 100% vedle pána, asi na pravé straně, do jednoho metru. Pak odběhl, udělal to kolečko a stalo se to, co se stalo. Tam jsou části, kde chodili diváci, mj. se tam přesouvaly i ty kamiony z jedné sekce do druhé. Ten řidič ho v životě vidět nemohl, to nešlo. Ze tam dělá ten chlapeček kolečko, že mu vběhl pod to kolo, to nemohl vidět. Všichni šli vedle sebe a ten chlapeček se z ničeho nic nějakou dětskou radostí vytrhnul, odeběhl a udělal takové kolečko. Ale jinak tam nelítal, že by byl zlobivý. Paní tam držela v náručí holčičku. To, že přijíždí vozidlo, bylo slyšet. Vyjíždělo z kopce, je to slyšet. Viděl ho poprvé, když vyjel na horizont, na tu rovinu, to bylo vidět, že se blíží. Mohl ho vidět, tak na 100 metrů. Šli dopředu a on přijížděl jakoby šikmo doprava. Když objevil nahoře na tom horizontu, byl od nich asi 100 metrů, projížděl kolem nich, ale byl už jakoby šikmo za nimi. Celou dobu, než vyjel z toho kopce, tak ho viděl, i jak jede potom už po té rovině. Když

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

vozdlo vyjelo nahoru, tak se nehoda stala během minuty. Vozidlo jelo normálně, jako se tam všichni přesouvali, žádná rychlost tam nebyla. Vozidla se potkávala s lidmi, jinak to ani nešlo. Je to opravdu normální, i na jiných závodech to bylo. Zda vozidlo troubilo, nevěděl. Veřejná hlášení tam probíhala, každopádně tam hlásili, co se v dané sekci bude dít nebo co se tam děje. Zda hlásili, že bude přejíždět vozidlo, to nevěděl. Je to možné, ale spoustu věcí tam nevnímal. Po místech, kde se pohybovali, byly na některých místech vyjeté koleje. Na tom konkrétním místě, kde došlo k té nehodě, tam určitě byly. Místa, kam diváci nesmí, byla ohraničena páskami a to byly ty konkrétní sekce, tam lidi nesmí. Při vstupu do areálu nebyli pořadatelé upozorňováni, co smí a co ne. V sekcích pořadatelé byli, některé sekce se odjely a poté tam pořadatelé nebyli, protože už tam žádné auto nebylo. Na cestě pro pěší žádní pořadatelé nebyli. Řidič ho nemohl vidět, seděl nalevo a chlapec tam vběhl zprava. To byla okamžitá dětská reakce, která ho v tu chvíli napadla. Ten chlapec vlítl k tomu druhému kolu na pravé straně, to ho stáhlo. Nemohli tomu předejít ani ti, co tam byli s tím dítětem. Také by s tím nepočítal. Opravdu to nešlo. Jako divák nevnímal nic, že by ze strany organizátorství bylo něco v nepořádku. U vstupu do areálu, kde kupovali vstupenky byly nějaké cedule, možná bylo něco na lístku. Na závodech byl asi 4x. V [REDAKCE] to byla standardní akce, jako každá jiná. I co se týče bezpečí, úplně stejná, jako každá jiná. V tom prostoru, kde se stala ta tragická událost, můžete samozřejmě očekávat vozidla, protože se tam přesouvají z jedné sekce do druhé, ale tam byl tak velký prostor, že to auto bylo slyšet, vidět, kudy jede, a tak bylo možné se vyhnout.

7) M [REDAKCE] B [REDAKCE] vypověděl, že jeli s tátou na závody. Byli nahoře na placu, když se stala ta událost. Šli a za nimi byla taková rodinka s malým klukem. Jak přecházeli, tak vyjíždělo jedno auto nahoru a ten kluk odběhnul a auto ho přejelo. Šli z jedné sekce do druhé, šli před tou rodinou (dva dospělí, kluk a malinká holka) asi 10 metrů. V tu chvíli, kdy se stala ta událost, tak chlapec od nich popoběhnul, udělal takový oblouk okolo nich, vedle nich. Běžel jako směrem ke svědkovi a tím obloukem se vracel k rodině, asi jo. Ten kluk mohl být od nich tak 15 metrů, když došlo k té nehodě. V tu chvíli, když se to stalo, tak svědek slyšel, že na něj křičeli, ať se vrátí. V tu vteřinu se svědek potočil doprava a viděl nehodu. Vozidlo vnímal. Jelo zespoda do kopce nahoru, na ten plac, kde byli oni. Slyšel ho, možná i viděl, ale věděl každopádně o tom, že jede něco nahoru. Jak se blížilo nahoru k tomu horizontu, tak už ho viděl. Když se přibližoval nahoru k tomu horizontu, tak to vozidlo viděl asi na 40 metrů. Poté se přibližovalo a když vyjelo na ten horizont, tak bylo od nich asi 25 metrů. Jelo vedle nich, byli na kraji, o kousek dál byl ten horizont a on tam vyjížděl. Auto viděli z boku, vyjíždělo nahoru, a když se to stalo, vyloženě ta událost, tak to bylo po pravé straně vedle nich. To bylo ve vzdálenosti tak 10, 15 metrů. Když přišli na tu akci, nebylo jim řečeno, kde se mohou nebo nemohou pohybovat. Na vstupence však bylo, že je tam vstup na vlastní nebezpečí. Nikdo osobně jim žádné informace nedával, jak se mají chovat. Do mikrofonu se na závodech něco říkalo, ale nepamatoval si, co. Vyloženě to, že vozidla budou přejíždět z jedné sekce do druhé nebo, že se vozidlo bude pohybovat v místech, kde jsou i diváci, tak vyloženě toto nehlásili. Zda něco podobného, nevěděl. V tu chvíli na to řidič vozidla reagovat nemohl. Nemohl chlapce. Pokud jde o pohyb toho dítěte, asi nebyl nějaký náhlý nebo nepředpokládaný, to asi ne. Z hlediska pořadatelství nevěděl, zda je to dostatečně zabezpečeno. Pohyb mezi sekcemi osobně nevnímal jako nebezpečný. V daném místě se pohybovaly i další osoby. Určitě na závodech zaregistroval i jiné rodiny s dětmi, byla jich tam tak stovka. Toho kluka zachytil řidič kolem a to prvním kolem, pravým předním. Co bylo napsáno na vstupence si všiml až doma, když bylo po všem. Při koupi si toho nevšiml. Z pořadatelů je nikdo neupozorňoval, že se mají podívat na vstupenku, že si mají něco přečíst a s něčím se seznámit.

8) L [REDAKCE] F [REDAKCE] vypověděl, že na závody jel s dětmi. Byli u sekce, kde se převrátilo vozidlo a pak šli odtamtud pryč. Pak se to více méně stalo. Střet samotný neviděl, měl tam vlastní děti, tak čekal, až ho doběhnou. Pak se to stalo, tak vzal děti a šli pryč. Stáli na horizontu, kde vyjelo auto a dívali se dolů. Kluci ho neposlouchali, tak odcházel sám a oni ho jakoby doběhli. Odcházeli a ta

nehoda se stala jakoby za nimi. Dětem v tu dobu bylo 7 a 4 roky. Toho chlapce, kterému se to stalo, tam nevnímali. Stáli na horizontu, asi zaregistroval, že se blíží vozidlo. Otáčel se, ale nesledoval ho pořád. Myslel si, že vozidlo jelo tak 20-30, ale doma nad tím přemýšlel, tak mohlo jet asi 20 km/hod (v přípravném řízení uváděl, že jelo 20 až 30 km a nešlo o adekvátní rychlost, měl by jet krokem, aby viděl na horizont). Jezdil s tím na vojně, chtěl to klukům ukázat, jak to vypadá, co to umí vyjet, tak jako ze zvědavosti. Staršího syna to zajímalo, mladšího moc ne. Při vstupu do areálu nebyli upozorněni na bezpečnostní opatření, jak se mají chovat, co mají dělat. Nevšiml si žádné informační cedule. Věděl, že se hlásilo, kde co jezdí, jaké auto, ale to, jak se mají přímo lidi chovat, to si v hlášení nevybavoval. To, že by probíhalo nějaké hlášení ve smyslu, že jede vozidlo, které se bude pohybovat mimo sekce, tak to si nevybavoval. Myslím si, že neproběhlo. Vozidla mimo sekce jezdila, všechna vozidla, musela se nějak přemísťovat. Na takové akci byl podruhé, každý sektor je ohraničený páskou, za to se nesmí lézt. To jsou ale ty sekce. Ta místa, kam mohou diváci, působila asi bezpečně. Zda mohli pořadatelé pro bezpečnost diváků udělat více, nevěděl. Těžko říci. Nepocíťoval, že se tam bojí (v přípravném řízení uváděl, že to nebylo dobře zabezpečené, přičemž u hlavního líčení řekl, že neví, proč takto vypovídal). Je tam každý na vlastní nebezpečí, stojí za páskou, kam by neměl lézt. V místech, kde se přesouvali, si nepamatoval, že by byli pořadatelé. V tom okamžiku, kdy to vozidlo vyjíždělo na ten horizont, tak po této zkušenosti to vozidlo vnímal tak, že již děti nenechává samotné. Určitě tam ten den viděl mezi sekcemi přijíždět i jiná vozidla. Co se mohlo udělat jinak, aby k nehodě nedošlo svědek vnímal tak, že kdyby jel přiměřeně do toho horizontu, tak se třeba nic nemuselo stát.

9) Svědkyně R [REDAKCE] H [REDAKCE] vypověděla, že situaci měli před sebou asi zhruba tak 50-60 metrů. Viděli přijíždět auto, viděli i toho pána s chlapčkem, viděla, jak to auto zabočilo a měla přímo před sebou ten „vběh“ toho chlapčka pod kola. Ten pán s tím chlapčkem už tam stáli, jejich pohyb před tím neviděla. Viděla přijíždět to auto, toho pána s tím kočárkem, chlapčkem. Asi tam ještě někdo byl. Ten moment, kdy ten pán si všiml toho auta, chtěl toho chlapčka chytit, ten chlapček si myslel, že je to asi hra a rozeběhl se, a nebyla šance ho chytit prostě mu chytit ruku. Ten chlapček byl někde u něho, kdyby se nerozbehl, tak by ho stihl chytit. Ten chlapec se rozeběhl. Pozorovala to na vzdálenost 50-60 metrů. To auto bylo úplně u nich. To, že tam vjíždí vozidlo si všimla až tehdy, když bylo téměř u nich, až když vyjelo a zabočovalo. Z její strany zabočovalo doleva, z pohledu řidiče zabočoval doprava. Když vstupovali na závodníště, nevěšila si žádných pokynů, jak se mají chovat. Hlášení k bezpečnosti pohybu po závodišti si nevěšila, jestli bylo, tak tomu nevěnovala pozornost. Pořadatelů si na tom místě, v tom okolí, nevěšila. Byli tam asi hodinu před tím, než se to stalo. Nepamatovala si, zda ten muž držel toho chlapce za ruku. Chlapec to vnímal asi jako hru, tak mi to přišlo. Nemyslím si, že by to dítě bylo před tím divočejší. Přišlo jí, že vozidlo jelo rychleji, ale mohl to být jenom pocit. Podle ní byl ten kluk v klidu, neviděla, že by běhal. Až v momentě, kdy ten pán se snažil, v momentě, kdy viděl to auto vyjíždějící, tak se ho snažil chytit a prostě chlapček se rozeběhl. Ohraničení míst, kde by měli lidé chodit, tak to tam asi nebylo. Řidič neměl šanci cokoli ze své pozice vidět. Hlavně on ani nevěděl, že toho chlapčka přejel. Jel dál, až když začali na něj lidi volat, tak zastavil. Pořadatele v daném místě neviděla. Poprvé si všimla vozidla, když vyjelo a když tam byl už ten pán. Vzdálenost mezi tím vozidlem a tím pánem s dítětem byla taková, aby si mohl všimnout, že vyjel. Jestli to bylo 10 metrů, neví. Nebylo to hned, to by tam chlapček ani nevběhl. Když tam vjelo to auto, ten pán měl chlapčka ve vzdálenosti na to, aby ho chytl, udělal krok, že ho chce chytit, ale ten chlapček se rozeběhl. Když viděl to auto, chtěl toho chlapčka chytit. Zda mohl zareagovat ten muž dříve, nebyla schopna to říci. Z pohledu toho pána se tomu zabránit nedalo, protože on prostě nestihl, neměl šanci, ten chlapček zrychlil a on neměl šanci, to auto tam bylo okamžitě. To bylo tak rychlé, že tomu nešlo zabránit. Když se objevilo to auto a chlapček skončil pod těmi koly, tak neuběhla ani minuta, bylo to prostě strašně rychle.

10) Svědkyně K. M. vypověděla, že se na závodech dívali na různé pasáže. Jezdila tam okolo různě veliká auta, pořadatelé byli ve vestách. Místa, kde se závodilo, byla označena páskami, aby se do toho nevcházelo. V místech, kde se nezávodilo, auta projížděla, chodili tam lidé, ale s tím se počítá, proto se tam jde, protože to je adrenalin, že to auto jede blízko. Pak se převrátilo auto, které jelo vyprostit jiné a stalo se, co se stalo. Byla nahoře na valu přímo proti tomu autu, které přijíždělo pomoci vyprostit převrácené auto. To auto, co mu jelo pomoci, tak nastartovalo, ještě chvíli nahoře stálo, poté sjíždělo teprve po nějaké chvílce dolů, takže si myslí, že lidé mohli včas uhnout, nebo jít na stranu. Viděla celý pohyb toho vozidla až do té nešťastné události. Samotnou událost bohužel viděla také. Vozidlo nastartovalo, řekli si, že jede asi pomoci tomu druhému, chvíli tam stálo, a to auto je slyšet, když se nastartuje. Pak začalo pomalu sjíždět a to už koukala, jak tam běžely nějaké děti u toho, a to jí znervóznilo, takže je sledovala a bohužel viděla, jak projíždí auto, to dítě minulo první kolo a vzala ho ta tři vzadu. Viděla, jak se to dítě navinulo na kola. Běželo tam více dětí, nějaké starší a právě toto malinké. To tam běželo a poté už přijíždělo auto. Děti běžely podél valu, jak má tu stěnu a poté už auto sjíždělo, kde běžely už před tím ty děti. Přišlo jí, jakoby se chtěly rozeběhnout, že jede to auto, jestli ty děti chtěly vedle něho běžet, nevěděla, to je její úhel pohledu. Bohužel se mu třeba zamotala hlava, nevím, a zapadl tam. Nevšimla si rodičů, viděla ty děti a poté už nic. V místě, kde došlo k nehodě, nevěděla, zda byl někdo z pořadatelské služby. Byla to cesta, kde se normálně projíždělo. Na vstupence bylo, že vstup je na vlastní nebezpečí, to už upoutá, že co si neohlídáte, tak je váš problém. Hned jí napadlo, že si musí dávat pozor. Vstupenku si přečetla až na policii. Při vstupu je nikdo neupozorňoval na to, ať si přečtou vstupenku nebo návštěvní řád. Bylo to tam tak, aby postupovali rychle. Nevěděla, zda tam probíhalo hlášení, že se vozidla budou pohybovat mezi lidmi, znala to z minulosti, že to tak je. U každé sekce byl dostatečný počet pořadatelů. A na ten pohyb mimo, si musí dávat pozor. Dané události se dalo předejít, kdyby si ty rodiče vedli děti za ruku, nebo je měli na zádech. A to auto bylo slyšet opravdu včas, takže si rodiče mohli zavolat dítě k sobě. Byla tam se sestrou, ta měla sedmileté a osmileté dítě a také je vedli za ruce. Takže tomu šlo předejít.

11) Svědkyně S. J. vypověděla, že mají autoservis, takže auta jako taková jsou jejich rodinným koníčkem. Jezdí se synem na různé rallye, truck trial apod. V. byli poprvé sezonu předtím, na stejném místě. Syn byl stejně starý jako poškozený O. Přijeli tam kolem 11:52 hodin, čekali asi hodinu na vstup. Šli se podívat po závodech, kde se jezdilo. Pak se přesunuli přes nějakou pláň směrem nahoru a tam viděli, že byla převrácená zelená Tatra a snažili se jí dostat na kola jiná. U toho stáli asi 10-15 minut a tak se rozhodli, že půjdou někam jinam. Prošli tu pláň, a když stáli v podstatě na hraně sjezdu nebo výjezdu, tak viděli, že zespoda jede velká žlutá Tatra, kterou syn znal z předchozí sezóny, kdy tato jela směrem nahoru. Manžel vzal kluka na ruku a zůstali stát, koukali, jak to auto vyjíždí, a když byl někde plus minus v polovině toho kopce, tak syn začal mávat. Což bylo milé, že řidič v tu chvíli vystrčil jenom ruku, zamával a jel dál. Koukal jenom před sebe. Když je míjela, tak byli na její levé straně. Když je minula, tak se dostali na její pravou stranu. Ve chvíli, kdy je auto minulo, chtěli přejít, jakoby ho obejít, a když ho obcházeli, tak viděli pána s tím chlapečkem, zda stáli nebo šli. Viděla paní s holčičkou na ruce nebo za ruku a pána s kočárkem, přičemž měla za to, že kluka držel za ruku nebo kapuci. Od Tatrov mohli být tak 6 nebo 10 metrů. Ten kluk nijak nelítal, neběhal. Pak však viděla, jak klučina vyběhl a vběhl asi mezi třetí, čtvrtou nápravu. Byl to mžik. Od doby, co se vytrhl, až do doby než ho Tatra přejela, uběhlo tak 3 – 4 vteřiny. Strýc mohl být v době střetu od Tatrov asi 6 metrů. Její syn kdysi udělal to samé, byl to rychlý okamžik, proto si myslí, že neměl šanci zareagovat. Začala panika, lidé začali křičet, že ho přejel, že nezastavil a že jede. Byla asi na metr od chlapečka, když viděla, že mu chybí kus hlavičky, tak se otočila a vrátila se zpátky pro telefon. Pak šla za strejdou toho kluka a ten se jí složil do náručí, se slovy „já to nestihl“. Na vstupenkách si při koupi všimla, že je vstup na vlastní nebezpečí. Díky tomu, že se zajímají o vozidla, tak byli obezřetnější. Na druhou stranu, ta doba je tak šílená, že i kdyby tam pořadatel postavil zeď, tak je spousta lidí,

Shodu s prvopisem potvrzuje

kteří stejně půjdou i skrz tu zeď. Podle ní opáskování bylo, sekce označeny byly, pořadatelé ve vestičkách tam byli. Trošku za ní minus zdravotníci, ale to je až pak ta následná péče. Došlo k obrovské nešťastné náhodě, takže jsou potrestaní všichni více než dost. To, že tam bude to vozidlo projíždět, neslyšela, že by někdo hlásil. Hlášení tam ten den nezaregistrovala. Byli tam ale asi 15 minut. Před tím si našla nějaké informace na internetu, kde byly informace ohledně pohybu v areálu.

12) Svědkyně M. J. vypověděla, že procházeli na závodech celý areál a dívali se na převrácený vůz. Poté šli k dalšímu stanovišti, chtěli jet domů a najednou se stala ta událost. Vyřítlo se velké žluté auto z takové jámy a přešlo toho chlapce. Byla tam spousta lidí, jak před nimi, tak za nimi chodili lidé. Tatra jela proti nám. Když jí poprvé zpozorovala, mohlo to být na vzdálenost asi tak 15-20 metrů, je však špatná v odhadu vzdálenosti. Minule uvedla 5 metrů, když jí přítel řekl, že má pět metrů jejich pokoj, tak usoudila, že ne. Takže kolem 15-20 metrů. Když zaregistrovala Tatra, tak k té události došlo hned, možná to byla prodleva pěti vteřin, co došlo k přejetí. Chlapec tam byl s rodiči. Ten chlapec byl u rodičů, myslím si, že dokonce držel tatínka za ruku. V době, když došlo k tomu střetu, tak si nepamatuje, zda ho držel ještě za ruku, ale byl určitě vedle něho. Určitě tam nikde neběhal, nic takového. Když se ta Tatra objevila, bylo to určitě překvapení, chodili tam lidé. Vypadalo to jako normální cesta, myslí si, že to překvapilo úplně všechny, co tam byli. Řev motoru tam byl, ale byl to Truck Trial, řev motoru tam byl všude kolem nich. Nebylo tam nic takového, že by si měli všimnout, že přesně na tom místě se vyřítí Tatra, určitě ne. Na závodech byli přibližně hodinu, než došlo k té tragické události. Pohyb vozidel mimo sekce viděla, když vyjížděli mimo trať, mimo propadliště, tak vždy tam byl nějaký člověk, který tomu řidiči ukazoval. Nechce říkat vždycky, protože toto zaznamenala jednou, když vyjížděl z trati. V místě té nehody nic takového neviděla. Muž, co držel chlapce za ruku, nemohl z jejího pohledu určitě nic udělat, byla to otázka pár vteřin. Ta zatáčka nebyla zas tak široká na to, aby mohli jít ještě nějak bokem, rychle. Řidič zabrzdil, až když si všiml, že všichni na něj křičí anebo ukazují, ať stojí. Pokud jde o bezpečnost na závodech, tak to na ni moc dobře nepůsobilo. Je učitelka, jako první řeší bezpečnost, a tam se to neřešilo. Cesty nebyly nijak vyznačené, nikde nebylo vyznačené, že je to pro chodce, nebo pro ta velká auta. Všude byla jenom taková páska, nebylo tam zas tolik organizátorů. Myslí si, že když vyjíždí z těch tratí, mělo by tam být více lidí, ať už s vysílačkami, aby se mohli dorozumívat, tak z tohoto důvodu. Mělo by tam být více lidí, kteří spolu budou komunikovat. Zaznamenala organizátory jen jednou, když ta Tatra vyjížděla z jednoho stanoviště. Na daném místě, tedy v místě té nehody, organizátora žádného nezaregistrovala. Nad těmi propadlišti mohlo stát daleko více lidí, aby to hlídali, měli vysílačky a dorozumívali se s těmi řidiči. V době, kdy tam byla, tak tím místem procházelo několik desítek lidí. Jízda Tatrou byla na to, aby ten řidič vyjel kopec nebo z toho propadliště, ale určitě nebyla adekvátní na to, aby se vyřítil do pěší zóny. Zda bylo něco na vstupenkách nebo u vstupu napsáno, si nepamatovala, nic nečetla. Nikdo při vstupu nedával pokyny něco si přečíst, nebo se na něco konkrétního zaměřit. To vozidlo bylo v době střetu od toho pána ve vzdálenosti asi těch 5 metrů. Když to vozidlo vyjíždělo z prolákliny, viděla přední část vozidla, trošku z boku, z levého boku, tedy kde byl řidič. Když to vozidlo kolem ní projelo a zastavilo, tak viděla levou část toho vozidla.

13) Svědek Z. N. vypověděl, že se nacházeli zrovna v takovém otevřeném prostranství, kdy vyjela proti nim tatra zpoza horizontu. Incident přímo neviděl, asi hleděl do země, zaznamenal až reakci lidí po incidentu. Byl tam v tu dobu s jeho partnerkou M. J. a kamarádem V. Š. Ty dva začali na to okamžitě reagovat, protože co pochopil, tak oni to viděli. Z jeho místa bylo určitě vidět na přední pravé kolo, jeho přítelkyně šla vedle něho nalevo. Viděl cosi v dálce, možná 20-25, možná 50 metrů, někdo ležel na zemi, pak uviděl malého kluka. Volal 112. Řidič zastavil o nějaký kousek dál. Šel k řidiči, který vylezl z tatra, jen se zeptal, zda je v pořádku a řekl tak mu, ať tam nechodí. Přímou viděl muže klečícího na zemi a ženu, která

držela v náruči dítě. Když přišli do toho areálu, nedostávali žádné informace, jak se mají chovat, kde se můžou pohybovat. Utkvěla mu v paměti cedule při vjezdu do toho areálu, byla starší a říkala, že všechna vozidla se musí chovat podle řádu pískovny, kamenolomu. Byly na ní známky opotřebení, byla rezavá, takže to asi nebral s takovou mírou. Ke střetu došlo před nimi, ale z jeho pohledu mírně diagonálně doleva. Hlášení v areálu občas probíhala, hrála muzika a občas přerušila a proběhlo nějaké hlášení, ale neví, co přesně. Na místě byl docela hluk. Zpočátku mu přišlo, že jsou lidé k sobě ohleduplní, i okolní lidé pomáhali vozidla přemísťovat. Přibližně v polovině toho času, co tam byli, tak si říkali, on, partnerka i kamarád, že to vypadá docela nebezpečně, protože občas se tam prohnalo vozidlo trochu rychleji, na což usuzoval laicky. Říkal si, že je to „trošku o hubu“. Bylo časté, že jelo vozidlo v místech, kde se pohybovali lidé. Laicky nedokáže odhadnout rychlost tetry, ale jela určitě rychleji. To si řekl v duši. Řidič ani nevěděl, že někoho přejel. Nikdo je z pořadatelů neobeznámil s tím, že by někde ten návštěvní řád byl vyvěšen, nebo že by se s ním měl seznámit. Na vstupence něco napsáno bylo, ale nevěděl co. Myslím si, že kdyby ta situace měla stejný průběh, jak popisoval dříve, že by byli na místě ještě další osoby, které by pomáhali s transportem, že by to vozidlo jelo znatelně pomaleji, než opravdu jelo, tak si myslí, že by se tomu dalo zabránit.

14) Svědkyně L J vypověděla, že na závody jela s přítelem a synem, protože mají rádi auta. Přijeli tam někdy během dopoledne, zaparkovali a procházeli jednotlivé zóny. Pak zaznamenala, že se najednou něco děje, že jede auto neúměrně rychle, hodně práší a lidi tam křičí, shlukují se a dívají se jedním směrem. Zaujalo je, že to auto jelo nepřiměřeně rychle a v podstatě všude byl prach, nic nebylo vidět, a když to auto odjelo, tak jenom viděli, jak na zemi zůstalo ležet dítě. Samotný střet neviděla, bylo tam hodně prachu. Stála na úrovni toho táhlého kopce, který tam byl. Spíše blíže k tomu horizontu. To vozidlo jelo po její pravé straně. Šla, dá se říci, společně s tím vozidlem. Vozidlo jí nějakou dobu míjelo. Když jí míjelo, bylo od ní na vzdálenost pár metrů, ale poté ucouvli dál, ten prach jí padal do očí. Nevěděli, co se děje, proč to auto jelo rychle a vzhledem k tomu, že tam měli malé dítě, nechodili jsme vyloženě blízko toho. Přišlo jí, že to auto jelo oproti jiným rychle. Určitě tam viděli na různých stanovištích tak pět aut, mimo stanoviště jela tak dvě auta a s porovnáním s nimi jelo toto neúměrně rychle. Myslela si, že o tom autě vědí, byl tam ten prach. To, že tam ta tatra jede, nemohli z ničeho usoudit, neboť ta tatra vůbec netroubila. Byl tam jen ten prach a ta rychlost. Jak se měli chovat v areálu, nebyli nikým poučeni. Hlášení tam probíhalo až v případě té nehody. Nezaznamenala, že by tam bylo hlášení o tom, že probíhá přejezd vozidel mimo ty sekce. Jediné, co tam bylo z bezpečnostních opatření, tak kolem jednotlivých stanovišť byly natažené pásy. Zabezpečené to úplně moc nebylo. Děti se tam v podstatě mohli klouzat dolů, musela je jednou okřiknout. Žádné zátarasy tam nebyly. Za ní toto nebylo úplně podchycené. Jediné pořadatele, které si vybavovala, viděla u toho vstupu. Chlapec, kterého pak ta Tatra přejela, tak tam nijak nepobíhal. Jeho maminka šla s dítětem o kus před ním, tatínek šel v jeho těsné blízkosti. Ten muž nemohl nic udělat, auto jelo nepřiměřeně rychle. Jediné, jak by tomu šlo předejít, tak že by to auto nejelo rychle, nebo když už, tak by se nějakým způsobem dávalo varovné hlášení, troubením. S návštěvním řádem se tady neseznámila, ale jezdí i na jiné akce, ví, že toto tam bývá v podstatě na lístečkách, jak se mají lidi chovat v areálu, nebo tam visí nějaká cedule, kterou nemá člověk moc možnost si přečíst. I vzhledem k tomu, že se tam pohybují i jiní lidé, samozřejmě je nutné počítat s nějakou opatrností, ale jak uváděla, přijížděla tam i jiná auta a ta v podstatě jela krokem. To pak člověk měl čas zareagovat a nějakým způsobem uhnout na stranu, když to auto projíždělo. Ke střetu došlo okolo 10-15 metrů od ní.

15) Svědek P Ř vypověděl, že vyrazil s rodinou na víkend, kdy chtěl nevlastnímu synovi a ženě poprvé představit tento sport, na který jezdil od dětství. Synovi bylo 8 let. Šli do horní zadní části, dál od stánků, kdy v sekci se převrátilo auto. Dívali se, jak hrabal, když mu to nešlo, tak odcházeli pryč. Bylo tam volnější prostranství, přes které procházeli k té cestě, která vedla dolů ke

stánkům. V jednu chvíli slyšel Tatru, ten její zvuk pod plynem, říkal synovi, ať kouká, že jede tatra. V tu chvíli byla zakrytá za horizontem, ještě jí neviděli. Když se ukázala, tak mu říkal, že je to „pancéřák“, že to bylo dělané z vojenské Tatry a říkal mu kolem toho nějaké informace. Pak slyšel křik. V tu chvíli mluvil k němu, takže neviděl přímo střet auta s tím dítětem. Ta Tatra byla zastavena kousek dál, řidič z ní zrovna vylézal. Snažil na to hodně zapomenout, možná si na vše nevzpomene. Tatra vyjížděla lehce napravo, cesta, po které chtěli jít k těm stánkům, byla rovně před nimi. Bylo to tak 20, 30 metrů. Před nimi šli lidi tam, šli lidi i proti nim. Přišlo mu to jako normální trasa, kudy tam ty lidi chodí. Nevybavoval si běhání dětí. První, co zaznamenal, byl zvuk Tatry. Objevila se asi po deseti vteřinách. Nikdo jin slovně neřekl nic k tomu, jak se mají pohybovat po areálu, ale jezdí o dětství, tak byl k tomu slepý. Když auta projíždí mezi sekcemi, tak projíždějí prostory, kde se pohybují i lidé. Člověk musí být opatrný. Nezdálo se mu to tam nebezpečné. Dalo se tomu předejít, ale musel by se změnit celý systém toho fungování. Jedině Bahna ve Strašecích jsou dělána tak, že lidi nepřijdou s technikou do styku. Musela by tam být kvanta pořadatelů, kteří by uzavřeli koridor. Pořadatele vnímal v sekcích, mimo sekce si je nevybavoval. Nevnímal je ani v místě střetu. Myslí si, že rychlost toho vozidla byla vyšší, než by bylo nutné, a to kvůli pohybu lidí v areálu. Syna měl pořád na dosah ruky, hodně velkou část ho i za ruku držel, když ho nedržel, měl ho na metr před sebou nebo vedle sebe. Když byli u toho převráceného auta, měl ho před sebou, když odcházeli, měl ho vedle sebe, držel ho za ruku.

16) Svědek P. J. vypověděl, že se závodů zúčastnil jako řidič. U toho incidentu přímo nebyl, byli na druhé straně závodistiště, když se to stalo. Ohledně bezpečnosti je třeba říci, že se tam pohybují dohromady s těmi diváky, musí na sebe dávat pozor navzájem. Byli poučeni jako řidiči, jako posádky, jako všichni ti zúčastnění. Ráno, když mají rozpravu, tak dostanou od vedení závodu veškeré instrukce, jak se mají chovat. Komisaři si je rozdělí do kategorií, kdo s kým bude jezdit, kde bude závodit. Jak v sobotu, tak i v neděli. Toto je pravidelně, bez toho se ty závody ani nezačnou. Informace jim dával ředitel závodu a jeho asistent, v daném případě to byl pan B. B. Pohyby mimo závodní sekce se tam řešili, neboť s těmi lidmi se tam potkávají. Rychlost není určená, snaží se jezdit pomalu. To auto práší, nevíte, jak ty lidi chodí, v obou směrech. Tam jsou všichni na jedné cestě. Vždycky se přesunovali po celém areálu toho závodistiště, pohybovali se vlastně i sami, jako celá posádka. Jezdili i sami, bez spolujezdce. Dneska je to běžná praxe, lidi chtějí být v přímém kontaktu, chtějí se s nimi fotit, chtějí dávat děti do auta, chtějí mít z toho ten zážitek i takhle bezprostředně blízko. Je to na všech motoristických akcích. Dříve se to dělalo tak, že lidi nemohli úplně až k těm autům. Lidé si stoupají za auto do stínu, než vyjedou, vždy auto obchází, aby někoho nepřejeli. Ty lidé jsou prostě všude. Jediné řešení by bylo, že by měli svůj vlastní koridor, kam by ty diváci nemohli. Ale neví, zda by to přineslo nějaký užitek, oni jsou schopný vlézt i do té závodní sekce přes tu pásku. Cesty v těch areálech jsou vyježděné auty, které tam pracují. Ty areály jsou soukromé, když nás tam pustí, používají jejich vyježděné cesty. Není to vždy tak široké, aby se tam vešli. Ty lidi by museli chodit jednou stranou tam, jednou stranou zpátky, aby se třeba nemotali. Neví, zda by se to takto dalo zařídit. Závody jezdí dál, od té doby je to však jinak. Od toho incidentu se nesmí pohybovat jako posádky absolutně sami. Prostě jezdí, když je rozdělí do skupin, mají doprovodná auta, která je odvedou, stanoví rychlost, jedou opravdu všichni pomalu za sebou, to dříve nebylo. Nyní je to určitě lepší, bezpečnější. Každé bezpečnostní zlepšení je vítané. Je nikoho nenapadlo, že by se něco takového stalo. Závody se dělají tolika let a nikde nebyl takový sebemenší problém. Je to tragédie, všichni jsou opatrní, ale toto se stalo. O této situaci se jako řidiči bavili. Obecně jsou lidé nezodpovědní, lidé se tam baví a děti jsou tam kolikrát bez dozoru. Není to tam tak, že si každý hlídá své dítě. Lidé k tomu přistupují, jako když jsou na pouti. Chtějí si užít ten den se vším všudy, ale aby si tam někdo opravdu dával pozor, aby to dítě držel za ruku nebo aby ho měl opravdu u sebe, to se mnohdy neděje. Probíhají tam hlášení několikrát za den ohledně toho, co se děje. Že se vyprošťuje auto, nebo kde zrovna jaký stroje jezdí, a celý den do toho mikrofonu říkají, ať si dávají lidi pozor, že přejíždí auta. Ví, že to říkají, protože je slyší. Je to slyšet dobře, ale je

pravdou, že areál je rozlehlý, v odlehlejších částech to nemusí být dobře slyšet. Daného dne hlášení slyšel, že upozorňují diváky, neslyšel však hlášení ohledně přejezdu vozidla. To, že budou vyprošťovat auto, to říkali, ať se na to jdou podívat, že se tam převrátilo auto, že ho budou vyprošťovat. Ale že jede auto ho vyprostít, to neslyšel. Komisaři umravňují lidi v sekcích, mezi sekcemi se do té doby pohybovali samostatně. Je to na obezřetnosti řidiče. Z Tetry je hůře vidět, musí být obezřetní, do prostoru, do kterého nevidí, tak přeci nejede. Již mockrát troubil, zůstal stát a říkal lidem, zda by mohli jít stranou. S lidmi je to takové chaotické. Mezi sekcemi jezdí opravdu pomalu. Auta jsou postavena na závody, není to na rychlost. On jezdí po závodisti na redukovanou trojku. To auto může jet 15, do 20 km/hod. V té terénní rychlosti, když má zařazenou pětku a je tam přepnutá ta závodní, do toho terénu, tak to auto jede maximálně 30, 35, to víc nejede. Z vozidlo pana V [REDACTED] je výrazně omezený výhled. Ta kabina je vojenská, jinak je konstruovaná, není tam tolik skla. Nyní, když je kluci doprovází, mají jednu elektrické čtyřkolky, takové ty vozičky, jede to pomalu, jede to úplně krokem, takže jede třeba na jedničku. Ta rychlost je nyní pomalejší, záleží na tom, kdo je doprovází, ale ta rychlost je v rozmezí deseti kilometrů, 25 km/h. Když s ním jede spolujezdec, tak ten samozřejmě vidí podstatně více. Z místa řidiče je tam docela velký mrtvý úhel. Pokud jde ale o tuto konkrétní situaci, tak v té rychlosti, když vám tam někdo vběhne, nebo upadne, tak ta reakční doba je tak malá, když je někdo takto blízko, že to neovlivníte. Vždy to ale řeší jako řidič sám, nestalo se mu, že by ho někdo někdy okřiknul z pozice spolujezdce. Když projíždí mezi sekcemi, tak se občas stane, že troubí, je to běžná věc. Musí se však s rozmyslem, aby se nelekli. V areálu nikde není takový horizont, že by za něj neviděl, tak není důvod troubit. S autem pana V [REDACTED] by jel po areálu i sám. Kdyby pro něj přijel komisař, aby jel někoho vyprostít, tak by s tím autem jel sám. Taková praxe prostě je. Vozidlo na redukovanou trojku může jet do 20 km/hod. U pana V [REDACTED] je terénní převod na stálo. On nemohl jet rychle, nemohl jet na silniční rychlosti, musel jet na ty pomalé rychlosti. I kdyby jel úplně na velkou pětku, tak by to auto jelo prostě třeba 35, určitě by nejelo rychleji. Pana V [REDACTED] zná, je to strašně šikovný řidič. Všechny je zarazilo, že to potkalo jeho, protože dbá na tu bezpečnost. Pokud jde o výhled z vozidla, je proti civilnímu autu o 2/3 zmenšený. Je z toho opravdu špatně vidět.

17) Svědek J [REDACTED] C [REDACTED] vypověděl, že je u Truck Trialu 20 let v klubu. Před dvaceti lety byla bezpečnost jinde, než je to dnes. Vstup je na vlastní nebezpečí. Proto je to všude napsané na lístkách, hlásí se to v rozhlase. Hlásí se „Pozor, auto se převrátilo, běžte s dětmi na stranu“ apod.. Pro bezpečnost se dělá maximum a je to u každých závodů. Vše se hlásí, třeba: „Pozor, auta přejíždí z jedné sekce do druhé sekce!“ Ty sekce jsou od sebe vzdálené několik metrů, ale převáží se auta, přejíždí a tam jsou široké cesty, tam se vyhnou dva nákladáky, a je tam zakázáno předjíždět, je tam omezená rychlost, úplně, protože se práší a není vidět. Pokud hovořil o spolku, tento se jmenuje Český Truck Trial. Dříve to bylo mezinárodní, jezdilo se v Německu, v Maďarsku, v Rakousku, všude. Před dvaceti lety tam jezdilo 10 aut a bylo to úplně něco jiného, než je dnes. Dnes jsou jiná auta, výkonnější, takže se to musí zabezpečit. Ta sekce je „omlívovaná“, má to tam svého komisaře, ten má pomocníky a ty to všichni hlídají. Dneska lidem něco řeknete, že je to na vlastní nebezpečí a ono nic. Takže vše muselo být napsané. Tenkrát to takhle nebylo. Opravdu bylo hrozně málo lidí, málo aut, to se s tím dneska nedá srovnat. Dneska je určitě vyšší informovanost a bezpečnost. Sekce jsou omlívované. Pokud jde o prostory mimo sekce, zvýšila se bezpečnost, je rozprava. Před každým závodem je rozprava, kde to všechno řidiči vyslechnou, musí podepsat papír. Vyslechnou to řidiči, závodníci. Kvůli té bezpečnosti, že se musí pohybovat opatrně, dávat pozor na lidi, na malé děti, na všechno, hlavně se jim vyhýbat, protože tam chodí maminky s kočárky. V danou chvíli na závodech byl, byl zrovna u komisařů, u stánku. Vše se musí před závodem připravit, na přípravě nebyl, měl na starosti zařizování pohárů. Když tam řidiči přijedou, jdou si to zkontrolovat, s těmi komisaři, kontroluje se to, dívají se na to, jak to vypadá, kde je to nebezpečné, kde by si měli dávat větší pozor a takovéto věci. Procházeli cesty, sekce, poté se tiskne papír, tam je to vykreslené,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

nakreslené, kde co je, kudy se tam má jet. Procházel to ředitel se svými pomocníky. Ředitel je „Bóďa“, tedy B [redacted] B [redacted] a jeho pomocník je třeba L [redacted] D [redacted]. O tom, že se závod uskuteční, uspořádá, se schází schůze, řekne se, kde to bude, v jakém městě, na jakém místě, atd. Na schůzi nebyl, neví, co se tam řešilo. Posádky tam přijedou a ty si to poté prochází, až těsně před závodem. Je tam komisař a pomocníci, ti si to prochází, komisař to všechno kontroluje, tedy ty jednotlivé sekce, kde se bude závodit. Závodníci si kolikrát prochází i místa mezi sekcemi. Řidiči v prostorách mezi sekcemi musí jít určitě. Nemůže však říci, zda tam šli. Komisaři mají na starosti ty sekce, závodistiště. Prostory mezi sekcemi nikdo na starosti nemá. Mimo prostory nikdo neřídí, jinak lidi, diváci, mají možnost si vzít plánky, kde co bude, jaká auta, jaké skupiny, kudy se tam dostanou, to tam všechno je. Záleží potom převážně na těch lidech, jestli do toho informačního stánku půjdou a vezmou si to. Tato akce probíhala jako každá. Na každých závodech je to stejné. Takto to dá ředitel, komisaři jsou poučeni, s nimi se normálně zasedne, ředitel je tam poučí, všechno vysvětlí, všechno řekne, co se má a co se nemá, tyto věci. Podobná věc se za celou dobu, co je u závodů, nestala. Nevidí vůbec žádnou vinu na straně klubu Truck Trial nebo na řidičích, co jeli. Velké rychlosti vozidel tam nepřípadají v úvahu. Organizačně to podle něho zajištěno bylo dobře. Co slyšel, tak ten řidič to nemohl ani vidět. Slyšel, že tam spadlo, vltlo dítě. Ale to se nedá, sedíte na levé straně, nemůžete to zaregistrovat. O tom, co se tam stalo, se sešli a dospěl k závěru, že bezpečnost byla udělaná dobře. Od té události se přijalo opatření, že se doprovází auta, k určitým sekcím se doprovází auta, je doprovodné auto, aby nemohl nikdo jet rychle, nebo něco takového, což stejně nejde. Dbá se ještě na větší bezpečnost. Po této tragédii toto přijali. Bylo to i před tím, akorát nebylo doprovodné vozidlo a šel třeba komisař s těmi pomocníky před nimi a jeli do té sekce. Nahoru do kopce jeli a oni šli před nimi. Šlo o situaci, kdy přejížděli z jedné sekce do druhé. Po boku šel komisař. Bylo to tak pokaždé, když byl jako řidič. Tomu, co se stalo, by se ale nepředěšlo, pokud by tam bylo doprovodné vozidlo. Když projíždíte mezi veřejností, jedete krokem a tam nevidíte, nemůžete tam ani vidět. Neexistuje auto, které by vidělo. Zda měl nějaký význam z hlediska bezpečnosti komisař, tak hlavně lidem říkal, ať jdou na stranu, že budou přejíždět auta. Upozorňoval lidi. Když šel na závody s dětma, říkal si, že je musí mít na provaze nebo držet je za ruku. To dítě neví, jak se má chovat, jde k tomu autu. Když se přejíždí, spolujezdec není zapotřebí. Ani spolujezdec nepomůže, když není úplně vidět do všech prostorů kolem vozidla. Ten by musel být vykloněný z toho okénka ven. Na závodistišti se hlásí, kde se co stane, to hned hlásí do rozhlasu. V minulosti, když se vyprošťovalo vozidlo, tak se vše zastavilo, tedy v Německu se zastavil celý závod, dokud se auto nevyprostilo. U nás je to tak, že se zastaví závod v té dané sekci, co tam ta auta jsou. Pan B [redacted] je hrozně dlouhá známost. Pan B [redacted] tam také začínal, začínal jako normální řadový, začínal v sekcích, takže se znají 20 let. Jsou kamarádi. Nejde to udělat jinak, aby se vozidla nepohybovali v místech, kde se pohybují lidé. Že by některé cesty byly určeny pro závodní vozidla a některé pro návštěvníky, to nejde. Pravidla pro pohyb řidičů i mezi sekcemi se rozebírala na ranní rozpravě. Doprovodná vozidla upozorňují, že jedou nějaká vozidla. Takže: „Pozor, auta přejíždí do druhé sekce!“ Toto mají na starosti. Doprovodná vozidla jsou vybavena majákem. Řidič od toho osobáku říká, aby lidi dávali pozor. Nemá tam žádný hlásič. Doprovodná vozidla nejsou z toho důvodu, že vozidla jezdí rychle. Spolujezdci jsou důležití hlavně v sekcích, když se jezdí mezi brankami. Před začátkem sezony se sejdou pořadatelé, mají schůzi a před každým závodem, nebo před každým dnem, v sobotu a v neděli se vyhodnocuje a v sobotu a v neděli jsou pokaždé školení. Návštěvní řád je na více místech. Stala se hrozná tragédie, ale rodiče by měli hlídat své děti.

18) Svědek V [redacted] Š [redacted] vypověděl, že na závodech byl jako divák. Vše se stalo přímo před ním, asi třicet metrů. Byl tam se Z [redacted] N [redacted] a M [redacted]. Dostali se na místo, kde byla překlopená Tatra, tak jí tam tahali a bylo to docela zajímavé. Asi po hodině se rozhodli, že půjdou pryč. Když odcházeli, vyjela proti nim ta Tatra a on viděl přímo, jak se to stalo. Bylo to strašně rychle. Kolem nich bylo určitě několik lidí, někdo napravo, těm, co se to stalo, napravo. Když se

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

to stalo, ta Tatra zastavila přímo u něho. Ta rodina byla od něho tak 40 metrů. Viděl toho pána s tím klukem, přišlo mu, že jdou docela na straně a ta Tatra, že jede docela rychle, na to, že jela mezi lidmi. Viděl pána, jak šel s klukem a najednou, jak to toho kluka strhlo do toho kola. Bylo to asi třetí kolo zepředu na pravé straně. Viděl to klopeně, viděl předeek vozidla, ale viděl přímo pod tu nápravu. Celkově to působilo tak, že ta vozidla tam furt popojížděla. Asi se dalo čekat, že tam nějaké vozidlo pojede. Byl tam velký rachot, Tatra vyjížděla nějaký kopec, bylo to vidět, slyšet, překloupila se a poté jela už rovně. Uběhlo asi deset vteřin od vyjetí té Tatry do doby, kdy došlo k tomu neštěstí. Pomatoval si paní s kočárkem, nějakého pána a ten držel kluka. Vůbec netuší, zda mohl ten kluk odběhnout. Pořád vidí, jak ta rodina šla, jak šel ten pán a kluk hned vedle něj. Jako šel tak vedle něj, že by ho mohl držet za ruku. Zda ho za ruku držel, to nevěděl. Nevím, zda před tím ten klouček pobíhal, to jsem nezaregistroval. Vůbec nevěděl, jak se ten kluk dostal pod ta kola. Přišlo mu, že ta Tatra jela moc vlevo, na to, jaký tam byl prostor, protože to bylo docela široké. Z pohledu řidiče tedy jel moc napravo. Řidič vůbec nevěděl, že se něco takového stalo. Ta Tatra zastavila hned vedle nich. Nebyl tam žádný pořadatel, že by upozorňoval na to, že to vozidlo jede, nebo doprovodné vozidlo. Už u té překloupené Tatry mu to přišlo docela nebezpečné, byl tam docela velký chlum lidí. Co tam byli, tak tam byl hodně obezřetný, že tam auto couvalo mezi lidmi. Nevnímal nějaké pořadatele mimo sekce, že by tam někdo dbal na to, aby říkal, kdo kam nesmí. Nikdo mu nedával poučení o tom, jak se má chovat v areálu. Nikdo mu žádné informace nedával. Nevyhledával to. Neslyšel žádné hlášení. To, že se tam blíží nějaká Tatra, to určitě neslyšel. Ta Tatra vyjela, ale přišlo mu to rychlejší, než u těch vozidel na těch sekcích. Nikdo mu neříkal, že se má podívat na internetové stránky, apod. Neviděl, že by tam to dítě běhalo. Dítě bylo pod kontrolou, neříkali si k tomu nic. Přišlo mu, že pořadatelé měli lépe vyznačit cesty, kudy mají projíždět ta auta, hlavně mimo lidi, hlavně když je to takový velký kolos, tak aby to nejezdilo mezi lidmi, když je tam tolik dětí. Nebylo tam nikde vyznačeno, kudy mají chodit lidé.

19) Svědek I [REDACTED] **D** [REDACTED] vypověděl, že je stálým členem klubu, od ledna 2023 je předsedou klubu. V době tragické nehody na závodech v [REDACTED] byl řadovým členem. Byl u převráceného vozidla a šel panu V [REDACTED] naproti. Viděl ho jak vyjíždí na horizont na vzdálenost asi 300 - 400 metrů. Když se k němu přiblížil na vzdálenost asi 100 - 150 metrů, došlo k té tragické události. Strět s dítětem neviděl, protože to bylo z druhé strany. Zastavil se celý závod. Když se organizuje závod, osloví se lokalita, zajišťují se různé služby, pořadatele, komisaři, což zajišťuje klub. Vedoucí funkci tam nikdo neměl. Všichni se starali o všechno, bezpečnost měli na starosti také všichni. Z hlediska bezpečnosti se musí zajistit informace pro návštěvníky, a to prostřednictvím rozhlasu, návštěvního řádu nebo informací v elektronické podobě na stránkách či sociálních sítích. Na konkrétním závodě pak zajišťuje bezpečnost pořadatelská síla. Pořadatelé zajišťují bezpečnost v sekcích i mimo ně. Na této konkrétní akci byl i informační stánek. Že by byl někdo konkrétně určen pro zajištění pohybu vozidel mimo sekce, si nevybavoval. Do té tragické události nebylo potřeba řešit tyto věci. Když se stane nehoda, posoudí komisař, zda si vozidlo pomůže samo nebo je třeba vyprošťovací technika. V daném případě bylo třeba větší vozidlo k vyproštění, a proto o něj bylo požádáno přes vysílačku. Hlasatel, K [REDACTED] F [REDACTED] pak hlásí, že bude docházet k vyproštění vozidla, aby byli lidé obezřetní. Zda to hlásil v daném případě, nevěděl. Pokud jde o pana B [REDACTED] a jeho funkci, vše se dělá všeobecně. Nebylo řečeno, kdo co bude dělat, ale všichni dělají všechno, co je zapotřebí. Nebylo stanoveno, kdo za co bude odpovídat. Zařadit se musí všechno k danému závodě. Ve dnech závodu probíhá kolem 10 rozprava s posádkami, kde proběhne uvítání a poté jsou posádkám předávány informace důležité pro závod, včetně informací ohledně bezpečnosti, aby dbali zvýšené opatrnosti. Pan B [REDACTED] byl v době závodu předsedou spolku. Situaci neviděl, ale doslechl se, že panu V [REDACTED] vběhlo dítě mezi druhou a

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

třetí nápravu, že se vysmeklo rodičům a vběhlo pod kola vozidla. Slyšel i negativní informace tipu, že pan V [REDACTED] jel velkou rychlostí a že do lidí vlítnul. Je to situace velmi nepříjemná, ale dle jeho názoru mohou za danou situaci rodiče, měli pohlídat dítě, které měli na starosti. Byla to však i souhra nešťastných náhod. Z hlediska pořadatelství mu nepřišlo nic zanedbané. Do té doby si mysleli, že se nic takového stát nemůže. Od té doby se vozidla nesmí při závodech hnout bez doprovodného vozidla. Rovněž se na závodech začalo dávat větší množství informačních cedulí, dříve po 100 metrech, nyní tři a po 20 metrech. Upozorňuje se na mnohem víc informací. Na dané akci doprovodné vozidlo nebylo, domnívali se, že to není nutné. Podle jeho názoru nejde na závodech vymezit sekce pouze pro diváky a pro vozidla. Situaci by nevyřešilo ani větší množství pořadatelů, protože dítě vběhlo pod kola vozidla z boku. To, že vozidlo pojedou právě po cestě, po které přijelo, mohli diváci usuzovat z toho, že se jednalo o nejširší a nejzpevněnější cestu, která tam byla. Zda by v dané situaci pomohl spolujezdec, nevěděl. Každopádně rozhlasem návštěvníci dostávají informace, že se vozidla pohybují mimo sekci. Na dané akci bylo asi 40 - 50 pořadatelů. Cesta, po které jel pan V [REDACTED], byla hlavní cestou v areálu. Závodníci nedostávají přesné informace, kudy se budou pohybovat návštěvníci. Troubení by podle jeho názoru situaci nijak nezlepšilo, spíše by se mohli návštěvníci leknout. Návštěvní řád v areálu vystavoval přímo on, byly tam minimálně tři, byl i na stránkách. Hlavní komisař, kterým byl pan K [REDACTED], řídí, kdy a jaká vozidla v sekcích pojedou. Řídí celý závod. Do bezpečnostních pravidel závodu hlavní komisař nemluví.

20) Svědek K [REDACTED] F [REDACTED] vypověděl, že byl na dané akci hlasatelem, moderátorem, zvukařem, Dj. Podává v průběhu závodu informace o dění, o závodech v sekcích a také informace týkající se bezpečnosti. Nelze ozvučit celý areál, terén je členitý. Nelze informovat všechny, ale minimálně ty, kteří se tam pohybují. Snaží se však dělat vše pro to, aby se informace dostali k maximálnímu množství lidí. Podává informace tak, aby návštěvníci věděli, co se děje, aby dbali bezpečí a hlídali si děti. Upozorňuje na skutečnost, že v nějakém prostoru je nebezpečí, ať se soustředí při přechodu mezi sekcemi nebo u sekcí. Věnuje se tomu od roku 2004. Nejde o to, že by lidem četl celý návštěvní řád, ale připomínají jim, že jsou informace na stránkách, info cedulích apod. Snaží se říkat vždycky, když se vozidla někam přemístí, ať se jdou lidé podívat a dbají opatrnosti. Každý přesun asi nejde komentovat, ale v průběhu dne opakovaně hlásí, že se pohybují vozidla mimo sekce. Nedokáže s odstupem času říci, zda proběhlo hlášení o pohybu vozidla pana V [REDACTED]. To, že se tam předtím stala nehoda jiného závodního vozidla, to nevěděl. Hlášení, že bude nyní projíždět někde konkrétní vozidlo, se nedělá. Při tragické události nebyl v daném prostoru, nevěděl, co se stalo, ale dostal informaci, že se závod končí, aby se omluvil lidem a vyzval je k odchodu. Obecně vozidla samozřejmě jezdí mezi lidmi, někdy i za doprovodu někoho jiného. Jedná se v podstatě o normální dopravní situaci. Nevěděl, zda na dané konkrétní akci bylo doprovodné vozidlo. Za těch 20 let, co to dělá, si myslí, že opatření v podobě doprovodu (vozidla či osoby) byl vždycky. Stejně tak se pořád říká, že bude probíhat přejezd vozidel. Pokud jde o ozvučení areálu, měl dvě výkonné reprobedny. Místo nehody bylo od reprobedny vzdáleno asi 300 metrů. Podle jeho názoru bylo místo nehody zvukově pokryto, mohlo to tam být slyšet, zvuk tam mohl dostřelit, třeba slabě. Když se na akci připravuje, tak zkouší dosah zvuku, to zkouší i v průběhu závodu. Důležité informace hlásí, nejsou však odděleny nějakým "gongem" či znělkou.

21) Svědkyně L [REDACTED] N [REDACTED] vypověděla, že byla na závodech na hlavní pokladně, takže

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

přes ní prošlo 90% návštěvníků. Byla zaměstnankyní klubu, kdy smlouvu podepisovala s panem B. Při plánování závodu musí naplánovat, kde budou sekce, bezpečné cíle, starty, hledají se vhodné cesty, umísťují se informační cedule. Domlouvají se všichni společně, tedy společně s panem B., H., K. Informační cedule obsahují upozornění, že se koná motoristický závod a vstup je na vlastní nebezpečí. Do areálu vedly 4 cesty, takže se dala na každou cestu cedule. U hlavního vjezdu byl umístěn návštěvní řád. Návštěvníci byli informováni pomocí těchto cedulí, nebyla tam žádná osoba, která by jim říkala, co mají číst. Další informace jsou na vstupenkách, tedy že vstup je na vlastní nebezpečí. Na tomto konkrétním závodě jich bylo 30 pořadatelů, což je takové obvyklé číslo. V sobotu ráno se vždy všichni sejdou a mají tam k dispozici pravidla bezpečnosti, která si všichni přečtou a podepíší a dále se rozdělí úkoly na závod. Byla na hlavní pokladně, byla tedy v podstatě mimo dění závodu, ale v areálu je rozhlas a probíhají hlášení, aby všichni dbali opatrnosti. Z doslechu se dozvěděla, že pan V. vyjžděl na horizont a vběhlo mu po kola, mezi druhou a třetí nápravu dítě. Návštěvníci chodili přes pokladnu a takovou informaci slyšela třeba 15x. Pořadatelé nejsou přímo vyčleněni na místa mezi sekcemi, ale různě se tam pohybují. Když prodávali vstupenky, nic dalšího lidem neříkali. Většinou upozorňují, aby si lidé vstupenky přečetli. Pokud dostávali úkoly, tak jim je uděloval B., B. nebo J., K., ti v tom mají největší přehled. V návštěvním řádu nebylo uvedeno, kde se lidé mají pohybovat.

22) Svědek P., K. vypověděl, že na závodech působil jako hlavní sportovní komisař, který víceméně řídí provoz toho závodu. Zabezpečoval regulérnost závodu. Svým způsobem organizoval konkrétně ten závod ve smyslu, že závod byl rozdělen na 10 až 15 sekcí, a on určoval, která skupina kam půjde. Tuto činnost dělá nějakých 6, 7 let. Pokud jde o závod v., najala si ho skupina kolem pana B., B., s nímž podepisoval smlouvu. Před konkrétním závodem si projde sekce, které někdy i staví, prohlédne si auta. Do bezpečnosti závodu přímo nemluví, ale o bezpečnosti, pokud jsou nějaká úskalí, hovoří. Mohou se s ohledem na bezpečnost upravit nějaké sekce. Co se týče prostorů mimo sekce, pokud se auta přesouvají ze sekce do sekce, tak se vždy přesouvají organizovaně. Je pravda, že od té nešťastné události se to změnilo. Jezdí před tím ještě doprovod. Před tou nehodou to nebylo, ale někdy se stalo, že šli v doprovodu komisaře, protože se někdy přesouvají i s tím komisařem, nebo se organizovaně přesouvají ze sekce na sekci, což jim určil ten konkrétní komisař dané sekce. On řekl, kam půjdou a komisaři je tam poslali. Standardně to nebylo, ale někdy se komisaři přesouvali s nimi. Doprovodné vozidlo dříve nebylo. Teď, pokud se přesouvá jakékoliv vozidlo, jak už v rámci poruchy, nebo něco takového, do depa nebo někam, tak je tam vždy doprovodné vozidlo. Dříve to bylo po domluvě s komisařem. V. jsou vesměs všechna vozidla velká. K vyproštění jiného vozidla poslal vozidlo pana V. přímo on. Původně poprosil někoho jiného, ale ty se chystali na start, tak se domluvil s panem V. To bylo v jeho kompetenci. O problému se doslechl z vysílačky. Rozhlas tam byl, ale nevybavil si, že by to proběhlo hlášením. Pokyny, jakým způsobem tam vozidlo pojede, nedával, nicméně v pravidlech je napsáno, že vozidla se po celém prostoru závodistiště musí pohybovat pomalu, pokud tak nečiní, tak jsou za to trestné body, takže jsou za to sankcionováni. Doprovodné vozidlo tam nebylo, ta situace byla více méně na tom řidiči. Danou situaci neviděl, ví jen z doslechu, co se stalo, a podle něho by ani to doprovodné vozidlo nezajistilo, aby k situaci nedošlo. Pokud byl informován, tak to dítě nebylo přejeto zepředu, ale z boku. Doprovodné vozidlo jede před tím vozidlem a situace je kolikrát taková, že i když ta auta projíždí, tak ať už ty diváci nebo ty děti, jsou dost těsně okolo těch aut, a byť je na to komisaři, nebo všichni, kdo chodí kolem, upozorňují, tak ne vždy se setkává s kladnou odezvou. S těmi dětmi je problém, když to řekne hloupě, tak ty rodiče si je ne vždy úplně hlídají, nebo ne se jim věnují. Podle něho nemohli pro danou situaci udělat více, aby tomu zamezili. Aby se daná cesta zabezpečila pořadatelé, musel by zrušit celý závod a vyskládat je po

Shodu s prvopisem potvrzuje

celé dráze. Baví se řádově o kilometru, nedovede si tedy představit, jak by udělali špalír osob vedle sebe. Tam, kde se to stalo, z jeho pohledu nebylo vůbec nepřehledné místo. Ani spolujezdec by v dané situaci nepomohl, podle toho, jak se to stalo. Diváci by museli být v koridoru úplně mimo, protože ti diváci jsou strašně neukáznění, a když někdo půjde před nimi a upozorňuje na to, že jede auto, tak ti diváci v tomto případě nereagují. Na závodistiších to však není možné, aby se vymezily koridory pro závodní vozidla tak, aby se nemohla střetnout s diváky, vyřešilo by se to tím, ale nicméně na těch závodistiších to technicky možné není. Diváci by se mezi sekce nedostali, byli by jen vně těch sekcí a to by se stalo, že by se na sekce dívali třeba z 200, 300 metrů, což by v podstatě dopadlo tak, že by skončila jakákoliv divácká návštěvnost. Jízdu pana V. viděl, pohyb byl naprosto standardní, nahoře už jeho jízdu neviděl nebo si nebyl přesně jistý. Nevěděl, zda na tom horizontu dokonce nezastavil, jednak z bezpečnosti, ale hlavně, aby se rozhlédl, do které té sekce by měl jet. Pokud jde o diváky, vozidla jezdí na nízkou rychlost a mají kolikrát vytočený motor. To auto strašně řve a působí to dojmem, že se to někde řítí. Další věc, která je, protože Tatry mají vzduchem chlazení a fouká to, a když je prašná cesta, auto projíždí rychlejším krokem nebo pomalejším klusem, kolikrát na té prašné cestě to praší, že to auto není vidět. Nepřišlo mu, že by jel nikterak jinak, než se tam standardně pohybují. Závod samotný probíhá najednou v 5 až 8 sekcích. V každé sekci jsou 3 komisaři. Na starosti měl 20 – 22 komisařů. Rozpravy k závodu se účastnil. Obecně se tam mluví o tom, aby se po areálu pohybovali pomalu, že jsou za to trestné body. V takovéto obecné rovině. Pokud jde o rychlost, tak je to relativní, nemají to jak měřit, ale když by viděli abnormálně nespportovní chování, tak dostanou trestné body. Za dobu jeho působení se to neudělilo, nebo jednou či dvakrát. Od roku 2022 se vše posunulo, i když si nemyslí, že v dané situaci něco zanedbali. Ale všichni k tomu přistupují tak, že to opravdu funguje. Koridory či oplocení by v podstatě znamenaly konec závodů pro diváky, protože by museli být vně, nikoliv přímo u sekcí. Stává se dost často, že se rodiče s dětmi nechovají ukázněně, stávají těsně vedle auta. Všichni se je snaží upozorňovat. Vždycky se říká řidičům, že je tam pohyb lidí, tak se na to upozorňuje. Zaprvé pomalý pohyb mezi diváky. Přesun mezi sekcemi se řeší v průběhu, není to dopředu stanovené. Předpoklad, kde zrovna budou diváci, to bohužel není. Je to plně na tom řidiči. Má oprávnění zastavit celý závod, ale to mají i jednotliví komisaři. Kdyby byla nějaká neukázněnost mimo sekce, tak i tehdy má možnost přerušit závod. Neměl žádné informace o tom, že se děje něco nevhodného, že se porušují nějaké bezpečnostní podmínky, než tam poslal pana V. Nemyslí si, že pan V. jel nikterak nestandardně, oproti ostatním. Rozhodně si nemyslí, že by něco nevhodného zaregistroval. Je to hrozná věc, ale opravdu si nedovede představit, co mohli tehdy udělat jinak, aby tomu zabránili. Z jeho pohledu, ten, kdo tam s tím dítětem byl, tak tomu mohl zabránit.

23) Svědkyně I. H. vypověděla, že nebyla svědkem tragické události, pouze tam byla přítomna. Truck Trial se jí líbí, tak tam občas jede. Velice brzy se závod zastavil, protože se asi něco stalo. To se dozvěděla až později. Byla natolik daleko, že to ani nemohla vidět. Byla u sekce 8, kde si natáčela vozidla a protože za sebou slyšela, že jede vozidlo, tak se otočila i s mobilem a auto projelo. Zaznamenala pouze průjezd vozidla, nic dalšího. Vůbec se nedokáže vyjádřit k rychlosti vozidla. Dívala se na auta, která se pohybovala pomalu v nějaké sekci, ve které závodila, a ve chvíli, kdy se otočila za sebe, a projelo okolo auto, tak jelo rychleji, než v té sekci, co závodí. I kdybych tušila, že se něco stane a to auto natáčela, tak si myslí, že tam nebylo, tam ani nemohlo být vidět. Projelo za ní za zády a to auto jelo prostě dál. Ten závod na ní působil, jako vždycky na těchto závodech. Lidí tam chodí tak, jak se jim zamane, místo toho, aby dávali bacha na auta, protože ta auta jsou docela dost velká. Je jedno, zda jedou rychle, nebo pomalu, je to velké auto, není to tříkolka. Když tam člověk jde, počítá s tím, že se může něco stát a proto se hlídá. V sekcích jsou pořadatelé, lidé, kteří se o to starají. Ta organizace jí přišla naprosto v pořádku, akorát jí zaráželi spíš ti lidé, co tam dělají. Byli tam pořadatelé, měli na sobě reflexní vesty, bylo jich tam dost. Chodíte mezi sekcemi, od jedné k druhé, pořadatelé museli přecházet ze sekce do sekce. Nevěděla, zda tam probíhalo rozhlasové hlášení. Na lístku bylo, že je to na vlastní

Shodu s prvopisem potvrzuje

nebezpečí. Zda tam byly informační cedule, to nevěděla. Ví ale, že když jede několikátunové auto, tak prostě musí uhnout. Takto velké auto je slyšet. Auto slyšela, proto se otočila. Místo nehody neviděl, závody se zastavily a ona jela domů. To místo, ve kterém se to stalo, je místem, kde se rozhodně můžete setkat s nákladním vozidlem. Tam se všude setkáváte s vozidly Truck Trial. Naprosto všude. Na Truck Trialu musíte být obezřetný naprosto všude.

24) Svědek M [REDACTED] B [REDACTED] vypověděl, že na závodech v [REDACTED] Truck Trial byl jako jeden z účastníků, závodníků. Závody probíhaly normálně a v jednu chvíli se na druhé straně závodistiště převrátilo auto. Komisař ho poprosil, zda by ho nešel vytáhnout, zda by tam nezajel, ale zrovna měli jet danou sekci, u které stáli, takže tam nakonec poslal S [REDACTED]. S [REDACTED] odjel, on tam zůstal s jeho ženou M [REDACTED] V [REDACTED] a za chvíli zvonil telefon, že Standa někoho přejel. Stalo se to neštěstí. Jeli za ním a zjišťoval, co se stalo, přičemž na místě ho zastavil nějaký pán a ten mu říkal, co se stalo, že šel hned za nimi, že to všechno viděl. Řekl mu, že šel za nimi, asi zhruba dva metry a že viděl, jak se prý ten kluk vysmekl tomu panu H [REDACTED] a že ten řidič za nic nemůže, že to nemohl vidět, protože mu skočil mezi první a druhou osu. Standa to ani nevěděl, protože tam na něj volali lidi, že někoho přejel, tak vlastně až pak zastavil. Pan V [REDACTED] jel sám. Jízda pana V [REDACTED] byl normální odjezd, žádný svižnější. Celou jízdu ale nesledoval. Už to uváděl, že na jízdě neshledal nic zvláštního. Všichni tam jezdí opatrně, a to s ohledem na ty lidi. Na každých závodech je jasné, jak se mají mezi sekcemi pohybovat a kudy mají jet. K tomu místu, kde bylo zapadlé vozidlo, vede jenom jedna cesta. Před závody měli rozpravu, poslali jim pravidla emailem. Každý den, v sobotu i v neděli, před závodem mají rozpravu, tam jim všechno opakují, jak se mají chovat, jak to bude probíhat, jaká auta kam pojedou, kdo je má na starosti. V [REDACTED] to samozřejmě také takto proběhlo. S děním na závodistišti náš seznamoval pan B [REDACTED] B [REDACTED]. Rychlost vozidla je omezená pouze řidičem. Nikde nezaznamenal, že by tam někde bylo, že mohou jezdit tolik a tolik. Je to limitované velkou a malou řadou, uzávěrkami. Pokud jde o jízdy v místech, kde jsou i diváci, tak to vnímá tak, že je to jako v běžném provozu. Vnímá tam úplně stejnou míru nebezpečí, jako za běžného provozu. Hlavní zodpovědnost je na těch lidech. Samozřejmě, že ti lidé jsou v jiné euforii, nic takového neviděli, neznají to. Od tragické události jsou na závodech ještě větší opatření, ale lidem je to jedno. Je více pořadatelů. Někde vznikly koridory, kam lidé nesmějí. Co se týče přejezdů mezi sekcemi, byla přijata další opatření, kdy před nimi jezdí doprovodná vozidla, ale to fungovalo vždycky, vždycky byla ta doprovodná vozidla. Ne u každého auta. Chodili před nimi i komisaři. V dané situaci by ale doprovodné vozidlo nic nezměnilo. Nemyslí si, že by danou situaci dokázalo něco ovlivnit. Konkrétní střet neviděl. Hlavní zodpovědnost nesou ti, kteří tam s tím chlapcem byli. Samozřejmě každý musí uvážit, když beru děti na takovou akci, tak samozřejmě se té akci nemůže věnovat na 100 %, jako když tam bude sám, protože za ně nesou zodpovědnost a musím je hlídat více. Nezamýšlel se nad tím, zda spatřoval nějaké nedostatky ze strany organizátora. Na závodech jezdí, když přejíždí úsek, kde se dostává do kontaktu s lidmi, využíval i doprovodné vozidlo. Účastnil se i závodů, kde doprovodná vozidla byla. Chodil s nimi i doprovod. Chodili před nimi organizátoři, jako doprovod. Je to závod od závodu, někde to šlo, někde ne. Před touto událostí byly závody, kde tato opatření byla použita, tedy ať už doprovod osoby nebo doprovodné vozidlo. A bylo to jak v situaci, když se pohybovali mezi sekcemi, tak i v situaci, kdy potřeboval zajet do depa. Spolujezdce by si svědek sebou nevzal, u sekce bylo spousty dalších lidí. Ta cesta byla dostatečně široká, bylo tam dostatečně prostoru na to, aby ty diváci, kdyby je míjel, měli možnost někam uhnout, tak by nepotřeboval a nepožádal by o spolujezdce. Spolujezdec by mohl pomoc při rozhánění lidí venku, nikoliv uvnitř. Nic by se nezměnilo. Když ho někdy doprovázel organizátor pěšky, tak v rámci přesunu upozorňoval lidi na to, že jede vozidlo. Klakson se dá použít a někdy ho i použil. Pokud jde před ním osoba z pořadatelské služby, tak jede třeba 5, 10 km/h. O použití doprovodného vozidla rozhoduje sám řidič nebo i pořadatel. Když o to požádal, nikdy mu nebylo řečeno ne. V [REDACTED] neprobíhalo jiné bezpečnostní opatření oproti jiným závodům. Počet pořadatelů mimo soutěžní sekce a nastavení bezpečnostních pravidel vnímal jako

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

dostatečné. Předmětné vozidlo je hodně slyšet, bylo by slyšet hodně dopředu. Kdyby jel místo pana V [REDACTED], klakson by nepoužil, je tam dostatek místa a je tam vidět.

25) Svědkyně N [REDACTED] Z [REDACTED] vypověděla, že byla na závodech jako pořadatel na informacích. Nedostala žádné instrukce k zajišťování pořadatelské činnosti. Kdo měl nějakou funkci, instrukce dostal. Nikoho osobně nepoučovala o tom, jak se má chovat a pohybovat. Rozdávala mapky areálu, kde byly sekce a cesty k nim. To, kde bude, jí den předem řekli H [REDACTED] a B [REDACTED]. Nikým nebyla školená. Návštěvního řádu si nevšimla. Od organizátorů nedostala informace, jak má návštěvníky instruovat o jejich pohybu. Rozhlas tam byl a zaznělo v něm, jaká auta jedou a kam. Informaci ohledně přejezdu vozidla z jedné sekce do druhé neslyšela.

26) V dané věci byl, vyhotoven znalecký posudek z dopravy, kdy znalec Ing. T [REDACTED] R [REDACTED] u hlavního líčení stvrdil závěry posudku a uvedl, že na znalecký posudek plně odkazuje. Co se týče samotného případu, je to trošku nestandardní, není to klasická dopravní nehoda, proto nebyl řešen standardně, není tam protokol o nehodě v silničním provozu, není tam plánek místa nehody, na druhou stranu ohledání bylo provedeno s pomocí bezpilotního prostředku, takže toto je značně přesné a dále na místě provedli, jestli to nazvat rekonstrukci nebo vyšetřovací pokus, s identickým vozidlem, protože si potřebovali ověřit, zaprvé výhledy z toho vozidla, zadruhé i rychlost, které je schopno v daném místě to vozidlo vyvinout do daného kopce. Shora uvedené podklady vedly k vypracování znaleckého posudku. Nejprve znalec podotknul, že vozidlo Tatra, které bylo účastno na té nehodě, bylo pancéřové, bylo z raketového vojska, takže je opancéřované a je to hlavně motor Tatra, který je značně hlučný. Obzvláště, když ho dostane do vyšších otáček. Navíc jeho motor je vzduchem chlazený, takže se kolem něho hodně víří, když jede. Co se týče samotného řešení, tak nejprve bylo provedeno předběžné řešení nárazové rychlosti vozidla. V podstatě ze všech výpovědí vyplynulo, že malý kluk naběhl z boku na pravou stranu vozidla, že byl zachycen prvním kolem a další kola ho pak přejela. U hlavního líčení zaznělo, že to bylo až třetí kolo. To by bylo ještě daleko výhodnější pro řidiče vozidla Tatra. Z obrázku pneumatik vozidla je vidět, že jsou to speciální terénní pneumatiky, které mají dezén i více méně na boku. A ten dezén na tom boku je schopen strhnout i dospělého člověka, při rotaci toho kola, natož malé dítě. Takže ten střet je dobře vysvětlitelný pohybem toho kluka k boku kola a následného zachycení. Tam ho chytne klidně jenom o oděv a strhne ho k zemi. To kolo se otáčí v tomto směru, takže jde vlastně k zemi. Co se týče samotného řešení nehodového děje, tak nejprve byla určena teoreticky možná rychlost v době střetu a to na základě konečné polohy vozidla, která byla zaměřena z dronu a polohy chodce, koridoru pohybu. Takže v tomto prvotním případě byla určena rychlost, že v době střetu se vozidlo mohlo pohybovat 15-27 km/h. To bylo úplně prvotní, když určil nějaké předběžné rozmezí. Pokud svědci vypovídali, že vozidlo mohlo jet více doleva, tak pokud se podívá na konečnou polohu, tak to vozidlo se z té cesty stáčelo doleva. To se nestáčelo doprava, stáčelo se doleva, konečná poloha vozidla pak jednoznačně ukazuje, že vedle vozidla byl prostor na minimálně dvě šířky Tatry, čili pět metrů. Prvotně byla střetová rychlost na základě doby reakce, na to, že na toho řidiče lidi křičeli, on o tom nevěděl, takže zhruba 15-27 km/h. Bylo to značně široké rozmezí. Poté při rekonstrukci, která byla provedena na místě, tak do toho identického vozidla posadili řidiče, který měl s těmito vozidly zkušenost a zkusili několik rychlostních režimů a to vozidlo dosáhlo rychlosti v průměru 21 – 23,5 km/h do svahu. A to věděli, že tam nikdo nahoře není, že je ta dráha volná. Dronem vše snímali, takže z toho se dalo na základě dráhy a času určit průměrná rychlost vozidla. Maximální rychlost do toho kopce byla 21 – 23,5 km/h, více se z toho nepodařilo dostat. Řidič toho vozidla uváděl, že jel kolem 20 km/h, takže i tento údaj byl pro něj z technického hlediska přijatelný. Pokud jde o porovnání rychlosti vozidel v sekcích a mimo ně, tak v sekcích se pohybují výrazně pomaleji, protože překonávají různé nerovnosti, musí je přejíždět, ten rozdíl v té rychlosti je značně markantní. Porovnávají se dvě neporovnatelné věci. Ještě navíc, pokud z toho vozidla Tatra potřebujete dostat nějaký výkon, tak ho musíte dostat do otáček a potom se

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

projevuje značně hlučně. Jde o zvuk ventilátoru. Což vše umocňuje. Ta rychlost kolem 20 km/h odpovídá třetímu rychlostnímu stupni v redukci, pokud by tam byl rychloběh, pokud by tam nebyl rychloběh, tak je to čtvrtý stupeň v redukci bez rychloběhu. Vzhledem k tomu, že to vozidlo je speciál, je to bývalý vojenský speciál, tak má jinak uzpůsobenou kabinu, než normální 813. Je z ní poněkud horší výhled a to jenom z toho důvodu, že je to vojenská kabina, která má prvotní úkol chránit osádku, ne aby se koukala po okolí. Takže zjistili i výhledy v daném místě, kde byl postaven figurant a papírová figurína dítěte. Dospělý byl v daném místě spatřitelný na vzdálenost 41-43 metrů, přes ten horizont, který tam je, a dítě, protože je menší, bylo spatřitelné na vzdálenost 33-36 metrů. Vzhledem k tvaru kabiny, tak pokud byl někdo těsně u vozidla, tak není vidět. Zmizí a není vidět. Vozidlo má malá okénka, opět z toho důvodu, že je to vojenské vozidlo. Výhledy to neplní. U dítěte zjistili, že 3 metry před vozidlem už to dítě nevidí, z pozice řidiče. V tu chvíli dítě stojí někde vpravo, u pravého rohu, jako v úrovni pravého obrysu koridoru pohybu vozidla. Výhled z kabiny je značně omezen. Je to dokumentováno i na videu při rekonstrukci. Takže na základě toho byla provedena celková rekonstrukce vzájemného pohybu těch účastníků, kdy na základě popisu, který byl proveden, chodci se pohybovali zprava, ke koridoru pohybu vozidla Tatra. Tatra se pohybovala cestou směrem nahoru na pláň, která tam byla, kde pak následně došlo ke střetu. Co se týče samotného řešení, tak řidič vozidla mohl spatřit dospělého chodce v době asi 6,5 vteřiny před kolizí, kdy on sám byl nějakých 41 metrů před polohou v době kolize, a chodci mohli být v této době asi 6 metrů od koridoru pohybu vozidla. V té době ještě nemohl registrovat dítě, protože to je samozřejmě menší, je to pohled přes ten horizont, takže dítě mohl registrovat zhruba 5,3 sekundy před kolizí, kdy byl asi 33-34 metrů před polohou v době kolize, a chodci mohli být zhruba 4,5 metru od koridoru pohybu vozidla (znázorňuje obrázek 23 na straně 26). Pokud jde o koridor pohybu vozidla, jde vlastně o šíři vozidla, kde se pohybuje vozidlo jako takové. Vzdálenost od koridoru byla 4,5 a 6 metrů, v závislosti na tom, jestli to byl dospělý nebo dítě. Je to boční vzdálenost od koridoru pohybu. Následně vozidlo Tatra po najetí na horizont začalo stáčet svůj směr jízdy doleva (viz obrázek 3 z té konečné polohy). Z toho řešení vyplývá, že 0,6 sekundy před kolizí byl poslední okamžik, kdy řidič vozidla mohl registrovat dítě. Pokud jde o zrychlování, tak velice mírně zrychloval, což uváděl v posudku, bylo za předpokladu, pokud byla střetová rychlost vyšší, než ta rychlost maximální, v našem případě těch 21-22,5 km/h, kterou je schopno vyvinout do toho kopce. Pokud byla stejná, tak nezrychloval, pohyboval se pořád stejně. Jedna z těch hraničních rychlostí byla až 27, takže proto je tam, že mohl mírně zrychlovat. Co se týče možnosti odvrácení střetu, tak řidič vozidla Tatra mohl registrovat chodce, nicméně ti byli zhruba 4,5 – 6 metrů od koridoru pohybu vpravo. Ten střet byl atypický, dítě bylo strženo pravou stranou kola, tzn., že nebylo sraženo čelem vozidla, ale bylo sraženo na bok. Hrana, kde mohlo dojít ke stržení, je zhruba 1,5 metru od přední části vozidla. Z technického hlediska řidič vozidla nemohl střet s chodcem odvrátit. K zabránění ze strany řidiče uvedl, že to by mohl řidič pouze tím, že by poté, co by registroval chodce, zastavil své vozidlo a nechal by je projít přes svůj koridor pohybu. Pak by samozřejmě nehodovému ději zabránil. Co se týče chodce, tak jak již bylo uvedeno, vozidlo Tatra a z výpovědí to vyplývá, se pohybovalo značně hlučně, takže o tom vozidle věděli. Navíc zhruba ve stejnou dobu, co vidí řidič vozidla Tatra dospělé osoby, tak ty dospělé osoby vidí i to vozidlo Tatra. Takže to bylo nějakých 6,5 vteřiny před střetem, kdy měli dostatečný prostor zastavit svůj pohyb a nechat to vozidlo nějakým způsobem projet. Pokud by se nepřibližovali k vozidlu Tatra, tak by k té kolizi vůbec nedošlo. Pokud jde o místo, kterým bylo dítě sraženo, tak znalec vycházel z několika shodných výpovědí. Pokud jde o vzdálenosti chodců od vozidla, tak závěry se týkají dokonce minimální vzdálenosti chodců od koridoru pohybu. Je to pro tu rychlost 22 km/h. Pokud byla střetová rychlost nižší, tak ty příčné vzdálenosti těch chodců od toho koridoru pohybu Tatra byly ještě větší. Kdyby dítě stálo, bylo by sraženo rohem nárazníku. To, že se dostalo na bok pneumatiky, to svědčí o jeho příčném pohybu směrem k boku vozidla. Jestli bylo drženo nebo nebylo drženo, nebylo možné posoudit. Časově do okamžiku kolize, kdy řidič ztratil dítě z dohledu, by to maximálně odpovídalo době reakce řidiče, což je nějakých 0,8 sekundy, při

rychlosti 20 km/h. Doba reakce je v průběhu 1 vteřina, takže bylo by to v době jeho reakce. Stejně by na to nestačil zareagovat. Pokud by reagoval na to, že mu najednou zmizí chodec, tak je to zhruba vteřina doba reakce, tedy 0,8 – 1,5 vteřiny, ale v průměru se bere ta 1 vteřina, takže by to bylo v době průběhu jeho reakce. Vzdálenost od hrany výjezdu k místu střetu byla tak 15-20 metrů. Řidič vozidla v době, kdy mohl prvně a posledně registrovat dítě, měl dostatek času pro manévr, aby odvrátil střet, ale je otázkou, jestli má řidič důvod reagovat na osoby, které se mu pohybují vpravo mimo koridor jeho pohybu. On mohl registrovat dospělé osoby 6,5 sekundy, 5,3 sekundy dítě, tak je to z technického hlediska naprosto dostatečná doba na reakci. Doba reakce je zhruba vteřinu a zbytek je na zpomalení, zastavení. Pokud došlo k pohybu chodce na pravou stranu vozidla na bok toho vozidla, tak ani spolujezdec by tomu nezabránil. Nezapadlo by to tu situaci. Vytočení kol mohlo být tolik mimo karoserii vozidla, aby to dítě zachytilo, ale i když budete zahýbat doleva, tak se kola vytočí, takže by ho zachytila zadní část kola, ale to dítě se otáčí v jiném směru a dítě by bylo vymrštno směrem nahoru do podběhu, nebylo by strženo pod auto, tělo by bylo vymrštno. Na podběhu by se určitě našly nějaké biologické stopy. Z jeho hlediska by se pohyboval technicky nejpříjemněji kolem 20 km/h. Pokud jde o možnost reagovat na vozidlo, bylo pro něj směrodatné, kdy se mohli spatřit. Samozřejmě že ten zvuk, pokud by tam bylo ticho, tak ta Tatra je slyšet, kdyby jela zespoda. Mohlo by to prodloužit vnímání o 4, 5 vteřiny ještě před tím, ale to je spekulace. Neví, jaká byla zvuková kulisa v okolí.

27)Dále byl ve věci MUDr. I. G. a prim. MUDr. V. H., MBA vyhotoven **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství**, z něhož byl zjištěn rozsah a charakter zranění poškozeného nezletilého O. D. Jako příčina smrti poškozeného bylo stanoveno rozmoždění hlavy. Smrt nastala okamžitě po vzniku poranění, které bylo smrtící pro všeobecnou povahu. Zranění poškozeného lze vysvětlit mechanismem zmáčknutí (přejetí) hlavy velkou silou, např. kolem nákladního automobilu. Smrt nezletilého byla doložena i zprávou Ústřední vojenské nemocnice a úmrtním listem nezletilého.

28)Dále byly v dané věci **provedeny listinné důkazy**. Z protokolu o ohledání místa činu, náčrtku a fotodokumentace soud zjistil, na jakém konkrétním místě v areálu došlo k tragické nehodě. U příjezdové cesty byla umístěna informační tabule s výstrahou, že zde probíhá motoristický závod a vstup je na vlastní nebezpečí. Místo nehody bylo v horní části pískovny. Na místě byly zajištěny biologické stopy (v zemřelém byl zjištěn O. D., nar.), mimo jiné byla biologická stopa zajištěna na druhé nápravě na druhém kole, a dále bylo ohledáno vozidlo, které bylo 2,8 m široké a 7,5 m dlouhé. Z úředních záznamů Policie ČR ze dne 30.4.2022 soud zjistil, že ve 12:48 hodin byla nahlášená tragická událost a na místo byl vyslán výjezd. V dané věci byla provedena rekonstrukce, k níž měl soud protokol o rekonstrukci s videozáznamem, který byl mimo jiné zachycen i prostřednictvím dronu. Z rekonstrukce soud zjistil, že bylo použito totožné vozidlo jako při nehodě, přičemž byla zjištěna vzájemná spatřitelnost řidiče a chodců a možné rychlosti předmětného vozidla. V rámci rekonstrukce byly provedeny celkem 4 průjezdy vozidla místem nehody a byly zjištěny výhledové poměry a rychlosti tak, jak o nich hovořil znalec z dopravy. Z odborného vyjádření k zajištěným biologickým stopám bylo zjištěno, že zajištěné stopy se shodují se srovnávacím vzorkem nezletilého. Ze strany B. B. byl vydán návštěvní řád Truck Trialu, seznam pořadatelů, závodníků, doklady k pronájmu pískovny. Z návštěvního řádu soud zjistil, že návštěvníci byly upozorněni na to, že vstupují na vlastní nebezpečí a že je zakázáno vstupovat do ohraničených sekcí. Dále je v řádu upraveno ohraničení soutěžní sekce a povinnosti účastníků ve vztahu k této sekci. Nikde v návštěvním řádu se však neuvádí, jakým způsobem, konkrétně se mají pohybovat návštěvníci v prostorech mimo sekce, ani zde není nikde uvedeno, že se v místech, kde se bude pohybovat veřejnost, mohou pohybovat i závodní vozidla. Z Pravidel truck trialu soud zjistil, že pravidla jsou závazná pro účastníky i diváky a že pravidla musí být vyvěšena v areálu. Účastníci se zavazují chovat ohleduplně. Hlavním pořadatelem závodu byl ÚAMK – rallye Trial Bohemia, kdy jeho vedení tvoří ředitel závodu, jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje

zástupce, hlavní sportovní komisař a technický komisař. Z pravidel je zřejmé, že ředitel závodu může činit různá rozhodnutí a provádět změny např. ohledně některých rozhodnutí komisařů, doplnění či změn posádek, opožděného startu apod. Posádka je povinna řídit se pravidly od okamžiku vjezdu do areálu. Po tuto dobu zodpovídá za vozidlo výhradně posádka. Nesmí ohrozit svoji jízdou osoby pohybující se po areálu. Nikde v pravidlech opět není upraveno, jakým způsobem, konkrétně se mají pohybovat návštěvníci v prostorách mimo sekce, ani zde není nikde uvedeno, že se v místech, kde se bude pohybovat veřejnost, mohou pohybovat i závodní vozidla. Z bezpečnostních podmínek pro pořadatele Truck Trial 2022 soud zjistil, že zajištění bezpečnosti diváků, přihlížejících a posádek soutěžních vozů je jedna ze základních povinností každého pořadatele. Dále se uvádí, že vyprošťování vozidel, popřípadě převrácení zpět na kola s e smí pouze za zajištěné bezpečnosti jak diváků, tak posádek. Z prezenční listiny soud zjistil seznam pořadatelů, kterých bylo 37. Ze smlouvy o pronájmu k pořádání kulturně sportovní akce soud zjistil, že ÚAMK – RALLYE TRIAL BOHEMIA si pronajal areál pískovny v Černuci, přičemž za spolek jednal předseda spolku B [redacted] B [redacted]. Nedílnou součástí smlouvy byly i Všeobecné podmínky ze dne 27.4.2022, kde je upraveno, že za organizaci a bezpečnost účastníků i jeho návštěvníků odpovídá nájemce. Z opatření závodního lomu ze dne 7.9.2012 soud zjistil, že je zde upraveno, že za bezpečnost a organizaci účastníků kulturně sportovní akce odpovídá organizátor. Z protokolu o předání prostoru soud zjistil, že tento prostor ke konání akce přejal za spolek B [redacted] B [redacted]. Ze startovní listiny soud zjistil, kdo se závodu účastnil, mimo jiné tedy i Stanislav V [redacted]. S jakým vozidlem soutěžil soud zjistil kromě fotodokumentace i z přejímky vozu ke startovnímu číslu 580. Z objednávky za dne 1.3.2022 soud zjistil, že na danou akci byla zajištěna zdravotnická služba. Ze vstupenky na danou akci soud zjistil, že je zde uvedeno vstup na vlastní nebezpečí, dbejte pokynů pořadatelů. Z videa předloženého Z [redacted] N [redacted] soud zjistil, průběh části závodu na některých sekcích. Ze záznamu dechových zkoušek soud zjistil, že obžalovaní S [redacted] V [redacted], J [redacted] H [redacted] a I [redacted] H [redacted] nebyli pod vlivem alkoholu. Ze zprávy I [redacted] D [redacted] ze dne 15.9.2023 soud zjistil, že tento je současným předsedou spolku, přičemž v době konání závodů jím byl B [redacted] B [redacted]. Ze zprávy UAMK ze dne 3.1.2023 soud zjistil, že tento nevydává a ani nekontroluje obecní normy nebo doporučení pro pořádání závodů Truck Trial, ani neuděluje pobočnému spolku žádnou licenci, není prováděna ani žádná kontrola spolku. Z registračního listu spolku, karty pobočného spolku soud zjistil, kdo je předsedou, místopředsedou a kdo je členem spolku. Z výpisu spolků soud zjistil, že B [redacted] B [redacted] byl předsedou spolku od 30.4.2021 do 12.4.2023. Soud měl k dispozici jako listinný důkaz i prohlášení o dopadu trestního činu na život poškozených Mgr. K [redacted] D [redacted] a Z [redacted] D [redacted], z něhož soud zjistil zejména duševně bolestivé následky rodiny zemřelého a způsob, jakým se s událostí snaží vypořádat.

29)K osobám obžalovaných soud zjistil, že I [redacted] H [redacted] má jeden záznam v rejstříku trestu, kdy mu byly uloženy obecně prospěšné práce za spáchání trestného činu dle § 250b odst. 1, 3 trestního zákoníku. Trest mu byl nakonec přeměněn na nepodmíněný trest odnětí svobody. V evidenci přestupků nemá žádný záznam. V místě bydliště nemá žádný záznam. J [redacted] H [redacted] má jeden záznam v rejstříku pro spáchání trestného činu dle § 201 trestního zákoníku. V evidenci přestupků nemá žádný záznam. V místě bydliště nemá žádný záznam. Stanislav V [redacted] nemá žádný záznam v rejstříku trestu, přestupků, ani v místě bydliště. Stejně tak nemá žádný záznam v uvedených evidencích ani B [redacted] B [redacted].

30)Pokud jde o další důkazy, zejména navrhovaný kamerový záznam, o němž hovořila svědkyně H [redacted], pak soud tento návrh na doplnění dokazování zamítl, když i z výslechu svědkyně vyplynulo, že pokud jde o jízdu předmětné Tetry, tak na záznamu byl zachycen pouze střípek z její celkové jízdy, navíc v době, kdy vyjížděla, takže dle názoru soudu není takový důkaz pro posouzení věci potřebný. Svědkyně navíc uváděla, že na něm není ani moc vidět.

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

31) Na základě provedeného dokazování není důvod pochybovat o tom, že dne 30.4.2022 na závodech v Truck Trialu v pískovcovém lomu v katastru obce [redacted] k dopravnímu střetu chodce poškozeného nezletilého O [redacted] D [redacted], nar. [redacted] a nákladního vozidla typu Tatra 813, které řídil S [redacted] V [redacted], skutečně došlo, přičemž poškozený O [redacted] D [redacted] se dostal pod kola vozidla a došlo k jeho následnému přejetí, vlivem kterého utrpěl rozmoždění hlavy a tomuto zranění na místě nehody podlehl. Došlo k lidské tragédii, kterou bezpochyby nikdo nezamýšlel a která podstatným způsobem zasáhla do života všech zúčastněných osob, zejména osob pozůstalých po nezletilém O [redacted] D [redacted]. Takové skutečnosti vyplývají ze všech výpovědí, protokolu o ohledání místa činu a znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství. Stejně tak není důvod pochybovat o tom, že předmětné závody organizoval a pořádal spolek Ústředního automotoklubu – Rallye Trial Bohemia, jehož jednatelem byl v dané době B [redacted] B [redacted], o čemž hovoří výpověď obžalovaného a svědků, kteří pracovali pro spolek a dále listinné důkazy k činnosti spolku. Dále není důvod pochybovat o tom, že se daného závodu jako řidič účastnil S [redacted] V [redacted], který řídil předmětné vozidlo v době střetu s poškozeným, kterého v tu dobu doprovázeli strýc a teta, I [redacted] H [redacted] a J [redacted] H [redacted]. Tyto všechny skutečnosti jsou dle názoru soudu nesporné s ohledem na výpovědi obžalovaných, svědků a listinných důkazů vztahujících se k pořadatelské akci a spolku, který závody pořádal.

32) Předmětné závody Truck Trialu probíhaly v uzavřeném areálu pískovcového lomu v [redacted], jak vyplývá z výpovědi všech osob a smlouvy o nájmu areálu ke sportovní akci. Samotné závody, jak plyne z výpovědi všech osob, probíhaly v uzavřených sekcích, kdy jednotlivé sekce byly opáskovány tzv. „mlíkem“, nicméně závodní vozidla se pohybovala i mimo tyto sekce, a to v místech, kde se pohybovala široká veřejnost, návštěvníci. Konkrétní pravidla pro pohyb veřejnosti v areálu (kromě toho, že byl zakázán vstup do ohraničených sekcí) však dle názoru soudu upravena nebyla, neobjevila se ani v návštěvním řádu, ani v pravidlech Truck Trialu, respektive jediné, co bylo ve vztahu k pohybu účastníků v areálu uvedeno, bylo uvedeno v návštěvním řádu a na vstupence, a sice že vstup je na vlastní nebezpečí a vstup do ohraničených sekcí je zakázán.

33) I když byl vstup do daného areálu na vlastní nebezpečí a bližší podmínky pro návštěvníky nebyly upraveny, mohly dle názoru soudu všechny zúčastněné osoby s ohledem na okolnosti, za nichž závod probíhal, vnímat, že se jedná o extrémní závody, kde je zvýšené riziko nebezpečí. Obžalovaný B [redacted] tyto podmínky v podstatě vytvářel (jak sám uváděl, za 20 let u spolku se podílel v podstatě na všem, co se závodů týkalo) a daného závodu se účastnil, obžalovaný V [redacted] jako poučený závodník (před každým závodem se konaly ranní rozpravy a navíc závod v daný den již nějakou dobu probíhal) tyto podmínky osobně vnímal a manželé H [redacted] jako návštěvníci po dobu, co se závodů účastnili rovněž bezprostředně vnímali, za jakých podmínek závody probíhají. Všichni osobně tedy mohli vnímat zvýšené bezpečnostní riziko spočívající zejména v tom, že se lidé vyskytují v místech, kde se zároveň pohybují soutěžní vozidla. Dochází tedy k bezprostřednímu kontaktu vozidel s diváky, což sebou přináší zvýšenou míru rizika a tomu odpovídající míru potřebné obezřetnosti a opatrnosti. Je sice pravdou, že každý ze zúčastněných (organizátorů, závodníků či diváků) vnímal nebezpečnost situace odlišně, nicméně faktem zůstává, že se diváci nacházeli v bezprostřední blízkosti vozidel, ať už v době, kdy tato vozidla stála nebo dokonce v době, kdy se mezi sekcemi pohybovala, když do sekcí samotných byl vstup veřejnosti zakázán.

34) A právě s ohledem na takto nastavené podmínky, na takto nastavené zvýšené bezpečnostní riziko, bylo třeba posoudit, zda jednotlivé osoby, které jsou 1) odpovědné za chod areálu, 2) odpovědné za pohyb vozidla a 3) odpovědné za pohyb nezletilého 4-letého dítěte (k odpovědnosti jednotlivých osob viz níže), zachovaly s ohledem na zvýšené bezpečnostní riziko potřebnou míru obezřetnosti a opatrnosti, když dle názoru soudu možná tyto osoby nevěděly, že svým přístupem, jednáním mohly způsobit následek v podobě smrti nezletilého 4-letého dítěte,

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

nicméně s ohledem právě na okolnosti, za nichž závody probíhaly a dále s ohledem na svůj věk a životní zkušenosti toto vědět mohly a měly. Dle názoru soudu pak právě tím, že v daných podmínkách, kdy docházelo při závodech k bezprostřednímu kontaktu lidí s vozidly, byly závody organizovány, tím, že v daných podmínkách závodníci závodili a v neposlední řadě tím, že diváci byli ochotni se v takovýchto podmínkách pohybovat, a to dokonce s nezletilým dítětem, bylo možné a nutné na stranu druhou po nich požadovat odpovídající opatření a chování, tedy vyšší míru obezřetnosti. Dle názoru soudu pak minimálně u dvou z obžalovaných taková míra potřebné obezřetnosti a opatrnosti nebyla zachována, a proto mohl soud bezpečně uzavřít, že se rozhodně nejednalo o náhodné, nikým nezaviněné jednání, kterému by nešlo předejít či jej předvídat.

35) Pokud jde o zmiňovanou odpovědnost, pak k té soud sděluje následující. 1) Pokud jde o odpovědnost B [redacted] B [redacted], je nepochybné, že v dané době byl jednatelem spolku, který závody organizoval a jednal za spolek navenek. Ačkoliv bylo namítáno, že by měl být za danou situaci odpovědný právě spolek jako celek, který akci organizoval, dospěl soud k závěru, že odpovědnost jednatele B [redacted] B [redacted] je zcela namístě (tím soud rozhodně nevyklučuje odpovědnost spolku, kdy však zároveň dodává, že obžalování pouze jednatele spolku nic nebrání). Zejména z listinných podkladů a výpovědi B [redacted] B [redacted] a svědků z řad členů spolku je zřejmé, že v podstatě veškeré nezbytné úkony za spolek činil právě B [redacted] B [redacted]. Podepisoval smlouvy, ohlašoval akci na potřebných úřadech, spolupodílel se na tvorbě pravidel Truck trialu, pod nimiž je podepsán jako ředitel závodu, činil důležitá rozhodnutí v průběhu samotných závodů nebo je mohl činit, jak plyne právě z daných pravidel, zahajoval a vedl ranní rozpravy před závodem, přijímal a zkoušel jezdce, kteří se účastnili závodů, každé ráno v jejich pořadatelském stanu, u ředitelství prováděl školení bezpečnosti, zajišťoval celý prostor, což konzultoval s majitelem lomu, bylo povoláno přibližně 35 pořadatelů, kteří byli obeznámeni s celou situací, přičemž jak sám uvedl, pořadatelé tam byli proto, aby byla zajištěna bezpečnost jak diváků tak i účastníků, všech. Právě s ohledem na shora uvedené dospěl soud k závěru, že osoba B [redacted] B [redacted], osoba, která vytvářela Pravidla Truck trialu a v nejdůležitějších věcech za spolek jednala, byla zároveň přímo odpovědná (tím není dotčena odpovědnost samotného spolku) za bezpečnostní situaci při závodech Truck trialu a za přijatá bezpečnostní opatření, respektive za zachování potřebné míry obezřetnosti a opatrnosti tak, aby se předcházelo tragickým událostem. 2) Řidič vozidla S [redacted] V [redacted] přijal odpovědnost za pohyb vozidla ve chvíli, kdy se rozhodl v daných podmínkách řídit a kdy byl požádán a následně souhlasil s tím, že s vozidlem pojedje v místech, kde se pohybovali návštěvníci a následně skutečně jízdou provedl. 3) Teta se strýcem přijali odpovědnost za chování nezletilého poškozeného ve chvíli, kdy dítě přejali od jeho matky a rozhodli se s ním absolvovat závody v [redacted]. Tím přejali odpovědnost za chování 4-letého dítěte. Bylo jejich povinností, tak jako by bylo povinností jeho rodičů, pokud by tam byli, nezletilého hlídat a předvídat v podstatě jakékoliv jednání nezletilého, který si samozřejmě nemohl s ohledem na svůj věk uvědomit všechny následky svého počínání. Jejich hlavní povinností bylo zejména dbát na jeho bezpečnost, zvláště když se rozhodli absolvovat závody, na nichž docházelo k bezprostřednímu kontaktu vozidel s diváky. V této souvislosti je vhodné zmínit, že je vůbec otázkou, zda je vhodné takové závody s nezletilou osobou (dítětem ve věku ani ne 4 let) navštěvovat. Soud se domnívá, že nikoliv, respektive pokud ano, tak rozhodně ne za podmínek, za nichž to probíhalo v [redacted] neboť situaci, k níž nakonec došlo, bylo možné si alespoň v přibližných obrysech představit a přijmout opatření k předejití tragédie.

36) Z pohledu obžalovaných a zachování potřebné míry opatrnosti lze tedy na danou situaci nahlížet ze 3 úhlů pohledu. 1) Z pohledu organizátorství a posouzení otázky, zda byly ze strany organizátora akce zajištěna a učiněna všechna nezbytná opatření, která by vedla k bezpečnému průběhu pořádaných závodů, respektive, která by byla schopna při jejich důsledném dodržování schopna zajistit bezpečný průběh akce. 2) Z pohledu návštěvníka akce, ovšem návštěvníka akce, který má sebou, tedy na starosti 4-leté dítě a posouzení otázky, zda právě v postavení osoby, která

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

se rozhodla danou akci navštívit a která se má zároveň starat o 4-leté dítě, byla ve vztahu k chování dítěte učiněna taková opatření, aby bylo zabezpečeno, že nemůže dojít k takovému jednání, k němuž nakonec došlo, ačkoliv bylo možné jednání nezletilého předvídat, jak bylo uvedeno shora. 3)Z pohledu řidiče vozidla, který provedl jízdu s vozidlem, které přešlo nezletilého O [REDACTED] D [REDACTED], v důsledku čehož byla způsobena smrtelná zranění, a posouzení otázky, zda jako řidič zachoval s ohledem na podmínky, v nichž se nacházel a které mohl vnímat, potřebnou míru opatrnosti a učinil všechna nezbytná opatření, aby střetu s nezletilým předešel.

37)Při posuzování zachování potřebné míry opatrnosti ze strany organizátorství závodu, tedy ze strany obžalovaného B [REDACTED] B [REDACTED], který byl dle názoru soudu konkrétní fyzickou osobou, která mohla přijmout (a dokonce se o to pokusila v podobě vytvoření bezpečnostních pravidel) konkrétní bezpečnostní opatření, měl soud k dispozici výpovědi obžalovaných, svědků návštěvníků nebo svědků organizátorů a dále listinné podklady v podobě návštěvního řádu, pravidel Truck trialu a vstupenky. Obžalovaný v dané věci vypovídal v tom smyslu, že nespátřuje žádné pochybení na straně organizátorů, kdy si nedokáže představit, co by mohli pro bezpečnost udělat více. V podstatě ve shodě s ním vypovíдали svědci, kteří vystupovali na straně organizátorů, ať už se jednalo o členy spolku, komisaře nebo samotné závodníky. V podstatě všichni uvedli, že z hlediska organizování závodu bylo vše v pořádku a pochybení spatřují na straně osob, které se měly starat o nezletilého. K danému soud podotýká, že v podstatě všechny tyto osoby zároveň ve shodě uvedli, že po předmětné tragické události byla přijata další opatření na zvýšení bezpečnosti závodů, což je samo o sobě zajímavé a jistě to vypovídá o situaci na závodech ohledně dostatečného zabezpečení. Dále k bezpečnosti vypovíдали svědci z řad návštěvníků, kteří otázku bezpečnosti na daném závodu vnímali odlišně. Někteří se cítili bezpečně, jiní naopak uváděli, že situaci na závodech vnímali jako nebezpečnou. K posouzení zajištění bezpečnosti na konkrétním závodu musel soud vycházet především ze svědeckých výpovědí návštěvníků (tedy osob nikterak nezaujatých s činností předmětného spolku), kteří vypovíдали o tom, jak bezprostředně vnímali zajištění bezpečnosti ve spojitosti s listinnými důkazy, z nichž plyne, jaká konkrétní opatření spolek ve skutečnosti v dané areálu přijal. Soud nechce nikterak snižovat výpovědi členů spolku, či organizátorů, kteří na straně organizátora neshledali žádná pochybení, nicméně je třeba vnímat na jedné straně jejich přesvědčení o tom, že byl daný závod dostatečně zabezpečen v porovnání na straně druhé se skutečnými opatřeními, která byla k zajištění bezpečnosti přijata a zda tato opatření byla dostatečná. Pokud jde o konkrétní opatření k zajištění bezpečnosti, je třeba konstatovat, že všichni svědci (někteří svědci i z řad organizátorů) a i obžalovaný H [REDACTED] ve shodě uváděli, že na daném místě nebyl nikdo a ani si tuto informaci nemohli nikde přecíst, kdo by je upozornil na to, jak se mají na místě pohybovat a že se budou v místech, kam mají oni přístup, pohybovat i závodní vozidla. Tato informace nebyla nikým sdělena, nebyla nikde napsána (návštěvní řád či pravidla Track trialu) a ani zřejmě neproběhla v přítomném rozhlasu, když si ji nikdo z návštěvníků, ani závodníků neuvědomoval. Pokud pak jde o přejezd konkrétní Tatry, pak informace o přejezdu tohoto vozidla k vyprošťování jiného vozidla určitě neproběhla, když ji nikdo z návštěvníků nezaznamenal a neuvědomoval si ji ani sám hlasatel, což s ohledem na následné tragické události vypovídá o tom, že takové hlášení neproběhlo. Pokud by přitom dané hlášení proběhlo, mohli alespoň z tohoto hlášení diváci zjistit informaci, že Tatra pana V [REDACTED] pojede vyprostit jiné vozidlo a kudy pojede. Je jisté, že všichni přítomní diváci mohli sami vnímat, jak to na dané akci probíhá a k tomu mohli podle nabytých zkušeností přijmout sami opatření, aby se vyhnuli střetu se závodními vozidly, nicméně to nic nemění na skutečnosti, že předem takovou informaci neměli a nemohli s ní pracovat od začátku. Navíc nikdo nehovořil o podobném předchozím přejezdu Tatry v průběhu závodů mezi sekcemi, z něhož by si mohli uvědomit, že k takovým přejezdům skutečně dochází. Spíše všichni hovořili o pohybu vozidel u sekcí. Pokud snad probíhalo nějaké hlášení ohledně přejezdů vozidel mezi sekcemi, neproběhlo určitě hlášení k přejezdu Tatry obžalovaného V [REDACTED] a pokud jde o další přejezdy, je otázkou, nakolik bylo hlášení účinné, když jej nikdo z diváků nezaznamenal a navíc jej ani nemusel s ohledem na nedostatečný dosah rozhlasu po celém areálu, jak o něm hovořil sám hlasatel F [REDACTED].

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

zaznamenat. Pokud jde tedy o základní informaci, tedy že v areálu bude probíhat pohyb vozidel bezprostředně u diváků, tato dle názoru soudu ze strany pořadatelů nebyla poskytnuta. Dle názoru soudu je to přitom tak zásadní informace, která je zásadní zejména s ohledem na uvědomění si návštěvníků, že se budou pohybovat v bezprostřední blízkosti pohybujících se závodních vozidel – „kolosů“, že není možné si vystačit pouze s poskytnutím informace na vstupence, že vstup do areálu je na vlastní nebezpečí, zvláště v situaci, kdy na závody chodí lidé, kteří se takových závodů ještě nezúčastnili. Soud hovoří o pouhém poskytnutí informace o vstupu na vlastní nebezpečí na vstupence a v pravidlech, když žádné další opatření k zajištění bezpečnosti v tomto ohledu nebylo přijato. Jak hovořili svědci z řad návštěvníků, nevšimli si v daném místě nehody žádného organizátora, natož organizátora, který by je upozornil na to, že za chvíli pojedou Tatra v daném místě mezi sekcemi nebo organizátora, který by dané místo nějak dopravně organizoval. Ostatně v tomto ohledu je dobré zmínit i výpověď samotného obžalovaného B. a svědka D. Obžalovaný vypověděl, že na místa mezi sekcemi bylo vyčleněno 5 – 10 osob, zatímco svědek D. (člen spolku, předchodí a současně současný předsedy spolku) vypověděl, že si nevybavoval, že by byl někdo na tyto prostory vyčleněn. S ohledem na výpovědi všech svědků, že nevnímali žádné organizátory na místě nehody, je tedy otázkou, kde organizátoři mezi sekcemi byli a zda tam vůbec nějak byli. Soud zejména s ohledem na svědecké výpovědi a celkový počet organizátorů (37), což s ohledem na skutečnost, co všechno bylo třeba zajistit (velký areál o celkem 14 sekcích, kdy na každé sekci byli 3 organizátoři, bylo třeba obsadit pokladny, informační stánky) není mnoho, dospěl k závěru, že minimálně v místě nehody žádní organizátoři nebyli, což soud s ohledem na skutečnost, že se zde nacházelo velké množství diváků a zároveň se jednalo hlavní cestu pro závodní vozidla, považoval za nedostatečné opatření. Pokud by bylo na daném místě, při výjezdu na horizont umístěno pár pořadatelů s vysílačkou (nebyl třeba špalír pořadatelů, jak o něm hovořil svědek C. sportovní komisař závodu), mohlo dojít k organizaci chodců a upozornění na blížící se průjezd Tatry, čímž by byli opět diváci informováni o průjezdu závodního vozidla v místech, kde chodí lidé. Nic takového se nestalo. Rovněž nebylo přijato jiné opatření v podobě zajištění doprovodného vozidla, motorky, čtyřkolky, chodce při přejezdech mezi sekcemi, jak o tom hovořili všichni zúčastnění, ačkoliv takové opatření na některých závodech v minulosti bylo a ostatně se jako další bezpečnostní opatření přijalo na závodech po tragické události. Takový doprovod by mohl dostatečně dopředu divákům ohlásit, že v daných místech pojedou závodní vozidlo, ať si dají pozor a případně zajistí pohyb dětí. V tomto ohledu soud zmiňuje vyjádření obžalovaného B. že situaci, kdy se veřejnost vyskytovala v místě, kde mohou zároveň jezdit soutěžní vozidla (tam jde o „jezdit a závodit“), nepovažoval sám za bezpečnou, proto tam byl vstup na vlastní nebezpečí. Soud se zde ptá, zda je takové prohlášení všemocné a všespásné. Dle názoru soudu nikoliv a jelikož se jednalo o v podstatě jediné bezpečnostní opatření, nelze jej považovat za dostatečné ve smyslu zachování potřebné míry obezřetnosti a opatrnosti. Zde soud pouze podotýká, že zajištění bezpečnosti účastníků si spolek vytyčil jako základní povinnost pořadatele akce v bezpečnostních podmínkách. Zajištění bezpečnosti diváků ale v dané situaci znamenalo pouze uvedení informace, že vstup je na vlastní nebezpečí, nic víc. Soud rozhodně nehodlá připustit argumentaci, že i kdyby opatření v podobě doprovodu přijato bylo, stejně by v dané situaci nepomohlo a dítě by stejně vběhlo do boku vozidla Tatry, protože kdyby takový doprovod projel, prošel před Tatrou, měl by jistě strýc nezletilého větší časový prostor na to, aby zajistil pohyb svého synovce. Kdyby pak přeci jenom došlo k situaci, že by nezletilý po projetí doprovodného vozidla do boku Tatry vběhнул, mohl by soud učinit závěr, že i přes tuto událost bylo ze strany organizátora učiněno vše, aby takové situaci předešel. Tak tomu však v dané situaci nebylo. Naopak organizátor se spolehl pouze na poskytnutí informace, že vstup (pokud jde o pohyb mezi sekcemi) je na vlastní nebezpečí. Poskytnutí informace, že vstup je na vlastní nebezpečí, by ještě samo o sobě nemuselo představovat žádný problém, nicméně zároveň by musela být přijata náležitá opatření, aby zejména návštěvníci, ale i závodníci nebyli necháni na pospas situaci, která je bez jakýkoliv opatření vysoce riziková. V daném místě nebyli žádní

organizátoři, nebyly poskytnuty informace v písemné podobě, že bude probíhat přejezd vozidel v místech, kam mohou diváci, nebyl zabezpečen jakýkoliv doprovod při přejezdu mezi sekcemi, nebylo zajištěno kvalitní hlášení o přejezdech vozidel v místech, kam mohou lidé, respektive přejezd konkrétní Tatry nebyl zahlášen vůbec, jinými slovy organizátor podle názoru soudu nechal vše na náhodě a na lidech, kteří danou akci navštívili. To dle názoru soudu nesvědčí o zachování dostatečné míry opatrnosti a obezřetnosti ve vztahu k zajištění bezpečnosti na závodech. Soud si přitom dokáže představit opatření v podobě náležitého oznámení v rozhlase, že bude projíždět po "takové a takové" trase vozidlo, které jede vyprostit jiné vozidlo, a proto je třeba na dané trase dbát zvýšené opatrnosti, kdy oznámení v rozhlase by bylo uvedeno výrazným zvukovým signálem, aby lidé zbystrili a věděli, že přijde důležité hlášení. Soud si dovede představit, že při každém přejezdu vozidel mezi sekcemi bude použit doprovod, ať už v podobě doprovodného vozidla, motocyklu, čtyřkolky, člověka, který bude hlásit, upozorňovat, že za ním jede závodní vozidlo a pojedí v místech, kde se budou pohybovat lidé (takové opatření bylo ostatně na dalších závodech po tragédii přijato). Soud si rovněž dovede představit, že bude použito, přijato více pořadatelů a nebylo bych jich třeba o tolik více, aby byla na závodech zajištěna místa, kde dochází k bezprostřednímu kontaktu vozidel s návštěvníky, zejména aby byly pořadatelé na místech, kde v konkrétním závodě vůbec nebyly a na dalších místech, např. na křižovatkách či jiných místech, kde může docházet k výraznějšímu či méně přehlednému pohybu lidí, přičemž tito pořadatelé by mohli být vybaveni vysílačkami, aby si mohli hlásit všechny přejezdy a následně o těchto přejezdech informovat diváky na problematických místech nebo podél trati, kde přichází v úvahu kontakt lidí s vozidly. Soud si rovněž dokáže představit, že při podobné akci bude ze strany organizátora závodu probíhat daleko větší informovanost diváků ohledně důležitých informací, zejména tedy o tom, jak se budou na závodech pohybovat vozidla a že se tato vozidla budou mimo jiné pohybovat v místech, kde budou chodit diváci. Tyto informace, by mohli poskytovat pořadatelé u vstupu do areálu, kdy by návštěvníkům přímo tyto informace sdělili nebo by výslovně uvedli povinnost, že je třeba si přečíst návštěvní řád, kde by ovšem tato informace musela být uvedena, a ukázali by divákům, kde tento řád je nebo kde si ho mohou přečíst. Sdělení takové informace by přitom nezabralo ani jednu minutu (např. "Dobrý den, vítáme vás na dnešní akci. Prosíme o zvýšenou obezřetnost a upozorňujeme na zvýšené riziko v souvislosti s pohybem vozidel v místech, kde chodí i diváci. Přečtěte si informační cedule, které jsou umístěny na daných místech"). Pokud by nebyli tito pořadatelé, pak si soud dovede představit, že by bylo v areálu mnohem více viditelnějších informačních cedulí, které by ovšem musely obsahovat všechny podstatné informace pro diváky, zejména informaci, že se vozidla budou pohybovat v místech, kde chodí diváci. Soud si rovněž dokáže představit, že v určitých místech budou vymezeny koridory pro pohyb osob tak, aby se nestřetávali přímo s vozidly ve spojení s pořadatelí či písemnými informacemi, které divákům sdělí, kudy mohou chodit. V podstatě všichni organizátoři, závodníci či osoby spjaté se spolkem uvedli, že koridory by znamenaly konec závodů, když by byl eliminován přístup diváků až k vozidlům a že v některých místech to ani nejde, nicméně minimálně na některých místech si soud dokáže představit, že by koridory vznikly. Jestliže bylo v místě nehody místo na dvě další Tatry na obou stranách, jak uváděl znalec, jistě by v těchto místech mohly být alespoň na části trati umístěny koridory tak, aby nedocházelo k přímému kontaktu s lidmi a pakliže by následně lidé koridory museli opustit, aby se vůbec mohli dostat k závodním sekcím, byla by na konci koridoru umístěna informační cedule nebo pořadatel, který by návštěvníkům sdělil, kudy mohou jít dále a na co si mají dát pozor. Přeci jenom je třeba si uvědomit, že probíhaly závody, kde bylo zvýšené riziko nebezpečí právě z důvodu možného střetu chodců s vozidly. Soud znovu podotýká, že sám B. B. situaci jako nebezpečnou vnímal, přesto se "spolehl" pouze na to, že divákům uvede, že vstup je na vlastní nebezpečí. Kdyby bylo jakékoliv ze shora uvedených opatření přijato, nejlépe všechna naráz, byla by situace po bezpečnostní stránce pro diváky výrazně příznivější. I soud si je vědom toho, že ani tato opatření by nemusela zabránit tragické události, nicméně pokud by daná opatření byla, mohl by soud rozhodně dospět k závěru, že organizátor

udělal vše pro bezpečnost účastníků závodu, že zachoval náležitou opatrnost a obezřetnost, aby na takto rizikových podnicích k tragickým událostem nedocházelo. Jestliže obžalovaný B. z pozice osoby, která mu to umožňovala, z pozice osoby, která činila všechna nejdůležitější rozhodnutí za spolek, která v podstatě svými kroky zastřešovala konání závodu v Černuci (viz shora) žádné takové opatření nepřijal, a to v situaci, kdy absentuje jakákoli závazná úprava, která by upravovala podmínky, za nichž mají závody probíhat (klub si podmínky vytvářel sám, jak vyplynulo z listinných důkazů a uváděl to i sám obžalovaný B.), porušil dle názoru soudu obecnou prevenční povinnost plynoucí z ustanovení občanského zákoníku § 2900 (tzv. generální prevenční povinnost), která každému ukládá, vyžadují-li to okolnosti případu nebo zvyklosti, že je povinen počínat si tak, aby nedošlo k újmě na životě a zdraví. Obžalovaný B. však takto nejednal, přičemž dle názoru soudu mohl a měl možnost si představit, že pokud nepřijme žádná opatření (sám si uvědomoval, že je situace nebezpečná), nebude pohyb mimo sekce nijak upraven, může dojít k tragické události. Ostatně všichni řidiči i sám obžalovaný B. popisovali nevhodné chování diváků, a tak si dle názoru soudu situace přímo vyžadovala řádnou bezpečnostní úpravu pro pohyb mimo sekce. K tomu však nedošlo a této povinnosti rozhodně obžalovaný nemohl dostát sdělením o vstupu na vlastní nebezpečí a potřebě pohybovat se obezřetně, pokud jde o vozidla. Jestliže učinil pouze opatření v podobě sdělení vstupu na vlastní nebezpečí, spoléhal v podstatě na náhodu.

38) Pokud jde o posuzování zachování potřebné míry opatrnosti ze strany I. H. a J. H., dospěl soud v obecné rovině u obou k závěru, že i oni porušili generální prevenční povinnost uvedenou shora a dále povinnost plynoucí z péče o svěřené dítě, jestliže se tyto osoby dobrovolně rozhodly účastnit se akce za shora uvedených podmínek, kdy se s těmito podmínkami minimálně seznámili na daném místě, mohli vnímat situaci, která na závodističtí panuje, a zároveň věděli, že vstupují na danou akci na vlastní nebezpečí, pak měli přijmout (zejména obžalovaný H.) taková opatření, aby měli synovce pod neustálou kontrolou, a to především proto, že u takto malých dětí, jakým byl i nezletilý O. D., je třeba předpokládat v podstatě jakoukoliv reakci, zvláště když se vyskytují v takto extrémních podmínkách, které nebyly náležitě upraveny z hlediska bezpečnosti. Jak uváděl sám obžalovaný H. a v podstatě všichni svědci, kteří zaznamenali pohyb nezletilého ve směru k Tatře, obžalovaný H. nezamezil pohybu nezletilého směrem k Tatře, ačkoliv to bylo v jeho silách. Je sporné, do jaké doby a zda vůbec držel obžalovaný H. nezletilého za ruku, když sám obžalovaný si v tomto nebyl jistý a nebyli si jisti ani slyšení svědci, nicméně je nesporné, že v momentě, kdy kolem rodiny H. projížděla Tatra obžalovaného V., nezletilého O. za ruku dostatečně nebo vůbec nedržel a tento tak mohl udělat pohyb směrem k boku vozidlu pana V., přičemž došlo k tragickému střetu, jak vyplynulo ze všech důkazů a jak bylo konstatováno znalcem z oboru dopravy. V tomto ohledu je pak nutné zdůraznit závěry znalce z oboru dopravy ohledně rychlosti vozidla, výhledových poměrů řidiče a chodců a dále ohledně koridoru pohybu vozidla Tatry, z něhož vyplynuly poměry v místě nehody a možnosti být od vozidla Tatry v bezpečné vzdálenosti. Znalec z oboru dopravy uzavřel, že v době střetu se vozidlo mohlo pohybovat 15-27 km/h. Nejpravděpodobnější je rychlost kolem 20 km/hod, nicméně musel stanovit takovéto rozmezí. Z konečné polohy vozidla pak jednoznačně vyplynulo, že vedle vozidla byl dostatečný prostor na minimálně dvě šířky Tatry, čili pět metrů. Dospělý byl v daném místě spatřitelný na vzdálenost 41-43 metrů, přes ten horizont, který tam je, a dítě, protože je menší, bylo spatřitelné na vzdálenost 33-36 metrů. Řidič mohl spatřit dospělého chodce v době asi 6,5 vteřiny před kolizí, kdy on sám byl nějakých 41 metrů před polohou v době kolize, a chodci mohli být v této době asi 6 metrů od koridoru pohybu vozidla. V té době ještě nemohl registrovat dítě, protože to je samozřejmě menší, je to pohled přes ten horizont, takže dítě mohl registrovat zhruba 5,3 sekundy před kolizí, kdy byl asi 33-34 metrů před polohou v době kolize, a chodci mohli být zhruba 4,5 metru od koridoru pohybu vozidla (znázorňuje obrázek 23 na straně 26). Vzdálenost od koridoru byla 4,5 a 6 metrů, v závislosti na tom, jestli to byl dospělý nebo dítě. Je to boční vzdálenost od koridoru pohybu. Pokud jde o možnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

zabránění střetu, bylo pro něj směřodatné, kdy se mohli spatřit, pak řidič by musel vozidlo zastavit, nicméně k tomu znalec dodal, že chodci byli 4,5 - 6 metrů od koridoru pohybu vozidla, a tak je otázkou, zda měl řidič tuto povinnost. Naproti tomu chodci měli nějakých 6,5 vteřiny před střetem, kdy tedy měli dostatečný prostor zastavit svůj pohyb a nechat to vozidlo nějakým způsobem projet. To, že se dostalo na bok pneumatiky, jak uváděli svědci, to svědčí o jeho příčném pohybu směrem k boku vozidla. Dle názoru soudu vyplynulo jednoznačně ze znaleckého posudku z dopravy, že obě strany měly možnost na danou situaci reagovat, protože byly vzájemně spatřitelní v dostatečném předstihu. Nicméně zatímco řidič dle názoru soudu a vyplynulo to i ze závěru znaleckého posudku a z výpovědí svědků, kteří zaznamenali pohyb dítěte k vozidlu, nemohl předpokládat, že se dítě směrem k vozidlu vydá, jak vypovídali svědci dítě bylo klidné, neběhalo, až v době průjezdu vozidla se odpoutalo od strýce (na to však už řidič nemohl reagovat), byl to mžik, a znalec dále doplnil, že v době vzájemné spatřitelnosti byl strýc se synem od koridoru pohybu vozidla ve vzdálenosti 4,5 - 6 metrů, tedy v bezpečné vzdálenosti, strýc mohl a měl předpokládat pohyb dítěte v podstatě po celou dobu průjezdu Tatry, jinými slovy po celou dobu, co se v jejich "blízkosti" Tatra pohybovala, měl mít synovce pod kontrolou tak, aby právě nemohl udělat pohyb směrem k Tatře. Je pravdou a vyplynulo to i ze svědeckých výpovědí a výpovědí H. [REDACTED], že nezletilý O. [REDACTED] nebyl neklidné dítě, že by se v areálu nekontrolovatelně pohyboval, nicméně s ohledem na jeho věk si měly osoby, které za něj měly v danou chvíli odpovědnost, uvědomit, že se nachází na extrémních závodech, v extrémních podmínkách, a tak je třeba počítat v podstatě s jakoukoliv reakcí takto malého dítěte. Jestliže nečinili takové opatření, aby střetu zamezili (opatření v podobě opuštění areálu, v němž probíhaly závody za daných podmínek, které vnímali nebo nečinili opatření v podobě zamezení pohybu nezletilého směrem k Tatře tím, že by ho drželi pevně za ruku, vzali do náruče, jak to ostatně učinil manžel svědkyně J. [REDACTED] s jejím synem, případně mu dali "kširy" či nějaký jiný přístroj, kterým by zamezili jeho pohyb k Tatře nebo ho neposadili do kočáru na malou chvíli), rovněž tím nezachovali dostatečnou míru opatrnosti, respektive neměli nezletilého O. [REDACTED] pod neustálou kontrolou, jak to dle názoru soudu vyžadovaly podmínky, za nichž závod probíhal. Soud úmyslně uvádí množné číslo a v obecné rovině uvádí, že tato opatření mohli přijmout oba obžalovaní H. [REDACTED], když i J. [REDACTED] H. [REDACTED] mohla vnímat extrémní podmínky závodu a i ona se mohla rozhodnout, že závody opustí a mohla více apelovat na svého manžela, aby měl nezletilého O. [REDACTED] více pod kontrolou, nicméně zároveň je třeba v tomto ohledu zmínit jednu velice důležitou věc, a sice, že v daný okamžik, kdy místem projížděla Tatra obžalovaného V. [REDACTED], nemohla s danou situací v podstatě nic udělat, a to z následujících důvodů. Byť šli na danou akci všichni společně, faktickou kontrolu nad nezletilým měl v danou chvíli možnost vykonávat pouze obžalovaný H. [REDACTED]. Jak oba ve shodě uváděli, v podstatě vždycky, když u nich děti byly, se obžalovaný staral o nezletilého O. [REDACTED], a obžalovaná o svoji neteř, a tak tomu bylo i na daných závodech. Obžalovaná H. [REDACTED] byla v době střetu několik metrů před svým manželem a synovcem a starala se o neteř, kterou nesla v náruči. Faktickou kontrolu nad nezletilým vykonával v danou chvíli pouze obžalovaný H. [REDACTED]. Byť tedy i obžalovaná H. [REDACTED] přejala od své sestry společně se svým manželem nezletilého O. [REDACTED] a i ona mohla v obecné rovině učinit shora uvedená opatření, v danou chvíli nad nezletilým dozor nevykonávala, mohla se oprávněně spolehnout na to, že když ona pečuje o neteř, kterou drží v náruči, bude obžalovaný vykonávat plnohodnotný dozor nad synovcem (o čemž vlastně existovala byť nepsaná dohoda) a zajistí jeho bezpečí. Ostatně všichni svědci popisovali v danou chvíli střetu postavu muže a chlapce, což jenom podporuje závěr, že nad nezletilým vykonával dozor právě obžalovaný H. [REDACTED]. Právě s ohledem na shora uvedené dospěl soud k závěru, že zatímco obžalovaný H. [REDACTED] v dané chvíli nezachoval dostatečnou míru opatrnosti a obezřetnosti, když náležitě nezajistil pohyb nezletilého O. [REDACTED] a v podstatě mu umožnil, aby se mohl pohybovat směrem k projíždějící Tatře, obžalovaná H. [REDACTED] tuto náležitou míru opatrnosti v dané chvíli ani zachovat nemohla, neboť se v tu dobu starala o svoji neteř. Ačkoliv i ona mohla v obecné rovině na nebezpečné podmínky v areálu reagovat, nebylo v dané chvíli její jednání dostatečně významnou příčinou tragického následku.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

39) Pokud jde o zachování potřebné míry opatrnosti na straně řidiče V [REDACTED], vnímal soud, že i on, jak o tom ostatně hovořil znalec, mohl danému střetu předejít, kdyby vozidlo zastavil, nicméně je otázkou, zda s ohledem na okolnosti dané situace bylo nezbytně nutné, aby takovou reakci udělal. Obžalovaný V [REDACTED] byl komisařem závodu povolán, aby pomohl jinému vozidlu, které zapadlo v jiné sekci závodu, a proto se na dané místo vydal. Zvolil k tomu rychlost, jak stanovil znalec v rozmezí 15 - 27 km/hod, přičemž znalec zároveň zdůraznil, že nejpravděpodobnější je rychlost kolem 20 km/hod. Někomu ze svědků přišla jízda obžalovaného V [REDACTED] rychlá, nepřiměřená okolnostem, nicméně mnoho z těchto svědků porovnávali jeho rychlost s rychlostí vozidel, které jezdili v sekci nebo u sekcí podstatně pomalejší rychlostí, takže porovnávali dvě neporovnatelné věci. Každopádně byli i svědci, kteří zaznamenali odjezd a samotnou jízdu vozidla obžalovaného V [REDACTED] a těm na rychlosti vozidla nepřišlo nic zvláštního. Každopádně je třeba poznamenat, že v průběhu své jízdy minul obžalovaný několik diváků, a to dokonce v místech, kde nebylo tolik prostoru jako v místě nehody a nic se nestalo. Takto obžalovaný minul (dokonce v kopci, který vyjžděl k místu nehody) rodinu S [REDACTED] J [REDACTED], která dokonce uváděla, že jim řidič pokynul rukou, a minul i rodinu I [REDACTED] J [REDACTED]. Je však pravdou, že tato druhá svědkyně uváděla, že jí rychlost vozidla přišla neúměrná, ovšem zde soud podotýká že v porovnání s jinými vozidly, která se převážně pohybovala u sekcí. K vnímání rychlosti vozidla, jak o tom hovořil i znalec, je třeba uvést, že rychlost vozidla mohla být umocněna při vnímání ze strany svědků jeho hluchostí a prašností. Každopádně, ať už byla rychlost vozidla jakákoliv (tím soud myslí jakákoliv v rámci stanoveného rozpětí znalcem), nebyla dle názoru soudu rozhodující pro vznik střetu. V tomto ohledu je třeba znovu připomenout shora uváděné závěry znalce, z nichž vyplývá, že v okamžiku, kdy se mohli řidič s chodci vzájemně spatřit, měli obžalovaný B [REDACTED] se svým synovcem dostatečný vzdálenostní i časový prostor k tomu, aby mohli na příjezdějí vozidlo zareagovat. Obžalovaný V [REDACTED] měl rovněž stejný prostor k reakci, nicméně dle názoru soudu neměl důvod reagovat na v tu dobu klidného poškozeného (o tom, že v danou dobu ještě stál vypovídal nejenom obžalovaný B [REDACTED], ale i svědci, kteří zaznamenali pohyb dítěte), který stál u svého strýce. Navíc soud znovu opakuje, že znalec dospěl k závěru, že v tu dobu se poškozený se svým strýcem pohybovali 4,5 - 6 metrů od koridoru pohybu vozidla, tedy mimo trasu jízdy vozidla, a tak soud znovu opakuje, že řidič vozidla neměl důvod, jakkoliv svoji jízdu upravovat nebo činit nějaké reakce s ohledem na pohyb chodců. Znovu je dobré si připomenout, že vozidla obžalovaného V [REDACTED] v průběhu jízdy minulo dvě rodiny s dětmi, přičemž to proběhlo naprosto bez problémů, a to v místech, která byla podstatně méně prostornější. Samozřejmě pokud by řidič vozidla zaznamenal dítě, které po plošině pobíhá nebo se nedrží u "rodičů", měl by na danou situaci reagovat, zpomalit jízdu nebo zastavit, nicméně k této situaci v danou chvíli nedošlo. Jak uváděl obžalovaný V [REDACTED] i svědci, kteří zaznamenali pohyb nezletilého, tento byl v klidu a k pohybu směrem k vozidlu došlo tak, že už na to nemohl řidič reagovat, o tom ostatně svědčí i fakt, že nezletilý naběhl do boku vozidla, byl navinut pod kola vozidla z boku. Dle názoru soudu tak došlo k situaci, na kterou již řidič vozidla nemohl reagovat, a to bez ohledu na to, jakou rychlostí ve stanoveném rozpětí jel. Jistě i obžalovaný V [REDACTED] měl možnost jako závodník poprosit o doprovodné vozidlo (k tomu je však třeba říci, že organizátor na této akci doprovodné vozidlo nezajistil) nebo doprovod někoho z organizátorů, mohl určitě zvolit pomalejší jízdu, mohl troubit, což dle svědeckých výpovědí i výpovědi vlastní neučinil, mohl na horizontu zastavit, nicméně s ohledem na průběh nehodového děje nemělo nic z těchto opatření, která nepřijal, v souvislosti s jeho jízdou podstatný vliv na vznik nehody. Obžalovaný V [REDACTED] mohl předpokládat, že dítě, které stojí v klidu u dospělé osoby, je pod jejím absolutním dohledem a nemůže dojít k situaci, která nastala. Ve chvíli, kdy se nezletilý rozhodl k pohybu ve směru k Tatře s tím pak již nemohl řidič vozidla nic udělat, jak o tom hovořili svědci (B [REDACTED], H [REDACTED] a J [REDACTED]) a jak o tom i s ohledem na reakční dobu hovořil znalec. Svědci popisovali, že se v podstatě jednalo o mžik a náhlou reakci nezletilého, na níž nemohl řidič reagovat.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

40) Na základě shora uvedeného dospěl soud k závěru, že zatímco obžalovaný B. B. z pozice "hlavního organizátora" závodu a I. H. jako osoba, která v danou chvíli vykonávala dozor nad nezletilým O. D. nezachovali potřebnou míru opatrnosti a obezřetnosti v tom smyslu, aby předešli tragickým následkům, které si mohli a měli s ohledem na podmínky, za nichž probíhal závod a které mohli vnímat, a s ohledem na životní zkušenosti reálnou možnost představit, obžalovaná J. H. a S. V. neměli možnost v danou chvíli na jednání nezletilého O. D. jakkoliv zareagovat. Pokud lze přeci jenom uvažovat o tom, že se z obecného hlediska nezachovali v danou chvíli dostatečně opatrně, dospěl soud k závěru, že jejich jednání nebylo dostatečně významnou příčinou pro vznik tragického následku v podobě smrti nezletilého O. D.

41) Dle názoru soudu tak příčinou dopravní nehody bylo počínání obžalovaného B. B. jako jednatele spolku, který pořádal závod, a zároveň ředitele závodu, který nepřijal potřebná opatření ve vztahu k zajištění bezpečnosti závodu, jak o tom bylo hovořeno shora a dále jednání I. H., který jako osoba, která měla v danou chvíli na starosti nezletilého O. D. nezajistila dostatečnou kontrolu nad jeho chováním a umožnila mu pohyb směrem k projíždějící Tatre, která ho následně přejela a usmrtila. Oba tak dle názoru soudu porušili povinnosti, které jsou jim uloženy zákonem. V případě obou se jedná o porušení povinnosti (při absenci právní úpravy pro obdobné akce), která vyplývá z ustanovení § 2900 občanského zákoníku, tzv. generální, obecná prevenční povinnost, která stanoví, že vyžadují-li to okolnosti případu nebo zvyklosti soukromého života, je každý povinen počínat si při svém konání tak, aby nedošlo k nedůvodné újmě na svobodě, životě, zdraví nebo na vlastnictví jiného. V případě obžalovaného H. je možné dále hovořit o porušení povinností vyplývajících z ustanovení občanského zákoníku týkajících se rodičovské odpovědnosti (tuto odpovědnost na sebe přejal tím, že mu byl nezletilý svěřen do péče). Např. ustanovení § 880 občanského zákoníku hovoří o tom, že rodičovskou odpovědnost týkající se osoby dítěte vykonávají rodiče způsobem a v míře odpovídající stupni vývoje dítěte. V souladu s obecnou prevenční povinností je každý povinen zachovávat vždy takový stupeň bedlivosti (pozornosti), který lze po něm vzhledem ke konkrétní časové a místní situaci rozumně požadovat, a který (objektivně posuzováno) je způsobilý zabránit či alespoň co nejvíce omezit riziko vzniku škod na životě, zdraví či majetku. Automobilové závody nákladních vozidel zcela nepochybně jsou místem vysoké míry ohrožení lidského života a kladou zvýšené nároky na pořadatele z hlediska jejich bezpečnosti, a to jak divácké bezpečnosti, tak bezpečnosti závodníků, zároveň i vysokou míru obezřetnosti ze strany jejich návštěvníků a řidičů soutěžních vozidel, zvláště pak v situaci, kdy závody probíhaly v podmínkách jako na závodisti v tedy za situace, kdy organizace závodu z hlediska jejich bezpečnostních opatření zcela selhala. Všichni obžalovaní mohli zvýšené riziko v místě volného pohybu osob a soutěžních vozidel předvídat, a obžalovaný B. H. svým konáním a počínáním měli (a mohli) učinit náležitá bezpečnostní opatření, aby maximálně eliminovali riziko spojené s možnou nenadálou událostí. A právě podcenění rizika během konání a účastnění se takových závodů na straně obžalovaného B. a H. a nedodržení povinností, které jim vyplývaly ze zmíněných zákonných předpisů, v konečném důsledku vedlo ke vzniku tragické nehody. Dle názoru soudu pak porušení zmíněných předpisů ve vztahu k okolnostem, za nichž došlo k dopravní nehodě, respektive nedodržení náležitých bezpečnostních opatření na automobilových závodech, kdy dodržování těchto opatření patří k nejdůležitějším povinnostem odpovědných osob, neboť v důsledku jejich porušování a nedodržování řidiči motorových vozidel dochází k závažným dopravním nehodám s těžkými a bohužel i tragickými následky, jako tomu bylo i v daném případě, je možné považovat za porušení důležité povinnosti uložené zákonem. Důležitou povinností tedy může dle názoru soudu být i generální prevenční povinnost ve smyslu ustanovení § 2900 občanského zákoníku, a to právě s ohledem na okolnosti případu. Jestliže na závodech bylo zvýšené riziko v podobě výskytu chodců v místech, kde se pohybovala i soutěžní vozidla, navíc v situaci, kdy tento pohyb nebyl nikterak upraven, existovalo o to větší nebezpečí, že

Shodu s prvopisem potvrzuje

v případě nedostatečného zachování potřebné míry opatrnosti, nepřijetí různých shora naznačených opatření, nezabezpečení zvýšeného dozoru nad nezletilým, může dojít k újmě na zdraví či životech, jak k tomu bohužel došlo. Proto je možné v daném případě s ohledem na okolnosti případu považovat porušení generální prevenční povinnosti za porušení povinnosti důležité vyplývající ze zákona. Soud tedy dospěl k závěru, že obžalovaní B. B. a I. H. svým jednáním zavinili dopravní nehodu, při níž utrpěl poškozený O. D. smrtelná zranění a nese plnou odpovědnost i za dopravní nehodu způsobený následek. Pokud jde o míru zavinění, dospěl soud k závěru, že největší míra zavinění je na straně strýce I. H., kdy tento jako osoba, která měla na starosti nezletilého, mohl svým náležitým dozorem předejít nešťastné události. Významnou míru zavinění však nese i B. B., který takto extrémní závod v podstatě bez jakýkoliv bezpečnostních opatření v místech veřejnosti přístupných pořádal. Právě on mohl přijetím shora uvedených bezpečnostních opatření předejít tragické nehodě, při níž vyhasl život nezletilého O. D. Konkrétní míru zavinění pak soud stanovil na straně I. H. ve výši 60% a na straně B. B. ve výši 40%.

42) Naproti tomu však soud s ohledem na shora uvedené dospěl k závěru, že svým jednáním dopravní nehodu nezavinili obžalovaná J. H., ani S. V., respektive jejich jednání nebylo dostatečně významnou příčinou pro vznik dopravní nehody a tragický následek v podobě smrti nezletilého, a proto není možné jejich trestní odpovědnost v souvislosti s předmětnou dopravní nehodou dovodit.

43) Pokud jde o právní kvalifikaci daného jednání, pak soud dospěl k závěru, že obžalovaní B. B. a I. H. svým jednáním naplnili všechny znaky skutkové podstaty přečinu usmrcení z nedbalosti dle § 143 odst. 1, 2 trestního zákoníku, neboť tito obžalovaní svým jednáním jinému, poškozenému O. D. z nedbalosti způsobil smrt a tento čin spáchali proto, že porušili důležitou povinnost uloženou jim podle shora citovaného zákona. Naproti tomu u obžalovaných J. H. a S. V. dospěl soud k závěru, že se skutek tak, jak je popsán v obžalobě nestal, a proto tyto obžalované obžaloby zprostil podle § 226 písm. a) trestního řádu.

44) K osobám obžalovaných, které soud uznal vinnými soud zjistil, že se v podstatě jedná o osoby, které vedou spořádaný a bezúhonný život. Jestliže to v případě obžalovaného B. B. platí bezesbýtku, v případě I. H. to platí až na jednu výjimku, kdy byl v dávné minulosti za majetkovou trestnou činnost odsouzen k trestu obecně prospěšných prací, který byl následně přeměněn na nepodmíněný trest odnětí svobody, z něhož byl podmíněně propuštěn a ve zkušební době se osvědčil.

45) Při stanovení druhu trestu a jeho výměry vycházel soud z ustanovení trestního zákoníku uvedených pod § 37 – 39. Přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním a rodinným poměrům pachatelů, k jejich dosavadnímu způsobu života, k míře jejich zavinění a k možnosti jejich nápravy. Dále soud přihlédl i k chování pachatelů po činu. Z hlediska povahy a závažnosti spáchaného trestného činu je třeba konstatovat, že obžalovaní B. B. jako „hlavní organizační osoba“ a I. H. jako osoba odpovědná za chování nezletilého O. D. porušili s ohledem na podmínky, za nichž ze dané závody konaly, jedny z nejdůležitějších povinností týkající se bezpečného pohybu osob na takové akci, přičemž v důsledku porušení těchto povinností došlo k dopravní nehodě s tragickým následkem pro poškozeného O. D. Pokud jde o poměry obžalovaných a jejich dosavadní způsob života, pak je třeba zmínit, že obžalovaní vedou naprosto spořádaný život. Obžalovaný B. B. život naprosto bezúhonný, obžalovaný I. H. život s jedním jediným odsouzením, k němuž došlo již v roce 2006. V místě bydliště k jejich osobám nejsou zaznamenány žádné negativní poznatky. Jejich současné postavení před soud je třeba hodnotit jako ojedinělé, vybočující z jinak naprosto

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

či téměř řádného života. K jednání obžalovaných po činu je třeba zmínit, že projevili lítost nad tím, co se stalo, i když se necítil za dopravní nehodu zodpovědní. K dané dopravní nehodě je třeba uvést, že se stala na zábavné akci, jejímž cílem bylo, a to ze všech stran poskytnou zábavu. Nikdo z obžalovaných tragický následek nezamýšlel, nikdo jej ani neočekával a všechny hluboce zasáhl. V jednání obžalovaných nebyly shledány hrubé nedostatky nebo náznaky nějakého bezohledného jednání vůči ostatním. Pokud jde o míru zavinění na straně obžalovaných, pak soud shledal míru zavinění tak, jak bylo uvedeno shora, tedy v poměru obžalovaného H [redacted] ve vztahu k obžalovanému B [redacted] 60% - 40%. Přitěžující okolnosti soud na straně obžalovaných neshledal. S ohledem na užitou právní kvalifikaci byl soud při ukládání trestu vázán zákonnou trestní sazbou uvedenou v ustanovení § 143 odst. 2 trestního zákoníku, jeden rok až šest let. Jako přiměřený pak uložil obžalovanému B [redacted] trest odnětí svobody v trvání 16 měsíců, tedy trest uložený v dolní polovině zákonné trestní sazby. Výkon tohoto trestu dle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku pak podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 30 měsíců. Obžalovanému H [redacted] pak jako přiměřený trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců, tedy rovněž trest uložený v dolní polovině zákonné trestní sazby. Výkon tohoto trestu dle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku pak podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 24 měsíců. Oběma obžalovaným pak uložil povinnost k náhradě škody v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení dle § 82 odst. 3 trestního zákoníku. Je sice pravdou, že větší míru zavinění soud shledal na straně obžalovaného H [redacted], který byl v minulosti dokonce jednou odsouzen, přesto tomuto obžalovanému uložil mírnější trest, když na jeho straně soud vnímá podstatně těžký následky, s nimiž se bude muset po tragické nehodě vypořádat, když spoluzavinil smrt osoby, která mu byla s ohledem na příbuzenský vztah velice blízkou. S ohledem na tragický následek dopravní nehody, přicházelo samozřejmě v úvahu uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody, nicméně s přihlédnutím k osobám obžalovaných, jejich dosavadním bezúhonným způsobům života (s výjimkou jednoho odsouzení u obžalovaného H [redacted]) i skutečnosti, že svým jednáním způsobil smrt jiné osoby (u obžalovaného H [redacted] smrt osoby, která mu byla blízká), což s ohledem na jejich řádný život jistě u nich zanechá trvalé následky, dospěl soud k závěru, že je možné v daném případě přistoupit k uložení trestů odnětí svobody, jejichž výkon bude odložen na delší zkušební dobu. Dle názoru soudu jsou takto uložené tresty pro daný případ naprosto přiměřené a postačující, neboť bezpochyby povedou k nápravě obžalovaných v tom smyslu, aby obdobnou trestnou činnost neopakovali.

46) S nároky na náhradu škody se prostřednictvím zmocněnce připojili poškození, kterými jsou pozůstalí po zemřelém O [redacted] D [redacted], jejichž vztah k poškozenému byl prokázán listinnými důkazy a dále Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, která požadovala úhradu vynaložených nákladů za poskytnuté služby. Konkrétně Mgr. K [redacted] D [redacted] uplatnil nárok ve výši 1.513.560,- Kč za duševní útrapy v souvislosti se ztrátou osoby blízké, náklady spojené s pohřbem ve výši 238.145,- Kč a náklady v souvislosti s péčí o poškozenou ve výši 13.700,- Kč, Z [redacted] D [redacted] ve výši 1.513.560,- Kč za ztrátu osoby blízké, náklady spojené s pohřbem ve výši 32.260,- Kč a náklady v souvislosti s péčí o poškozeného ve výši 2.350,- Kč, M [redacted] E [redacted] D [redacted] nárok ve výši 1.513.560,- Kč za duševní útrapy v souvislosti se ztrátou osoby blízké a

47) Pokud jde o pozůstalé poškozené, pak tito prostřednictvím svého zmocněnce uplatnili nároky na náhradu škody za odškodnění duševních útrap ve smyslu § 2959 zákona č. 89/2012 Sb., Nový občanský zákoník, dále jen „NOZ“ s tím, že poškození měli dále náklady v souvislosti s pohřbem a náklady v souvislosti s odbornou pomocí, kterou museli vyhledat. Konkrétně pak jednotliví poškození uplatnili nárok na náhradu škody ve výše uvedených částkách. Na tomto místě soud podotýká, že rozhodně nepochybně nároky uplatněné poškozenými, když oprávněnost jejich nároků vyplývá, pokud jde o pozůstalé (u všech pozůstalých byly doloženy tvrzené příbuzenské vztahy s poškozenou), z ustanovení § 2959 NOZ, které stanoví, že při usmrcení nebo zvláště závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manžel, rodič, dítěti nebo jiné osobě

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

blízké (kdo je osobou blízkou upravuje ustanovení § 22 NOZ) peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení, nicméně neztotožnil se s uplatněnou výší těchto nároků, proto pokud poškozeným nepřiznal nároky v plně uplatněné výši, odkázal je se zbytky svých nároků na řízení ve věcech občanskoprávních.

48) Nároky byly uplatněny s ohledem na ustálenou soudní praxi, kdy tato vychází z rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 25 Cdo 894/2018 ze dne 19.9.2018, kdy toto rozhodnutí dospělo k závěru, že základem takto uplatněného nároku by měl být dvacetinásobek průměrné hrubé měsíční nominální mzdy v hospodářství za rok předcházející smrti poškozeného (což byla částka ve výši 37.839,- Kč), což v projednávaném případě činí celkem částku 756.780,- Kč. S tímto se soud plně ztotožňuje. Dále však bylo poukázáno na rozhodnutí Ústavního soudu sp.zn. IÚS 2844/14 ze dne 22.12.2015, na jehož základě lze dospět k závěru, že shora uvedenou částku lze s vědomím, nebo při přihlédnutí k okolnostem projednávané věci, případně upravit. Poškození pak mají právě s ohledem na zmiňované rozhodnutí za to, že odpovídajícím navýšením základní částky by byl dvojnásobek a to vzhledem zejména k vazbám v rámci rodiny poškozených, které jak vzhledem k věku samotného poškozeného, tak klientům, i té kvalitě rodinného života, které považují za nadstandardní a rovněž tak, vzhledem k okolnostem projednávané události. Soud nechce jakkoliv zpochybňovat kvalitu vztahů v rodině, stejně tak nechce jakkoliv znevažovat hoře, které pozůstali po tragické události musejí snášet, nicméně neshledal důvody, proč by měla být základní částka zdvojnásobována. S ohledem na okolnosti případu, kdy zemřelým byl nezletilý chlapec ve věku téměř 4 let, což sebou samozřejmě přineslo těžké psychické následky pro pozůstalé, s nimiž se třeba nevyrovnejí do konce života, stejně tak s ohledem na okolnosti případu, který byl značně medializován, i s ohledem na způsob, jakým se poškození o smrti svého syna dozvěděli, prostřednictvím cizích osob, dospěl soud k závěru, že je zde rozhodně namístě, aby k navýšení základní částky došlo, přičemž jako odpovídající navýšení považoval navýšení základní částky o 20 %.

49) Proto byla poškozeným za duševní útrapy přisouzena nikoliv částka odpovídající dvojnásobku základní částky, tedy částka ve výši 1.513.560,- Kč, ale částka navýšená o 20%, tedy částka ve výši 908.136,- Kč, a to pouze pokud jde o rodiče zemřelého. Pokud jde o jeho sestru, tam soud neshledal důvod k navýšení a přiznal částku pouze v základní výši, tedy ve výši 756.780,- Kč, a to s ohledem na její nízký věk. Dále oběma rodičům přiznal náklady za odbornou pomoc, kterou museli vyhledat celkem ve výši 6.850,- Kč, a dále poškozenému Z [REDAKCE] D [REDAKCE] náklady spojené s pohřbem, od nichž však odečetl částku ve výši 5.000,- Kč (státní příspěvek na pohřeb), tedy celkově částku 29.610,- Kč. Náklady za pohřeb, které vynaložila poškozená K [REDAKCE] D [REDAKCE] soud nechce nikterak zpochybňovat, nicméně by k nim muselo být provedeno ještě dokazování, minimálně z důvodu, proč byly tyto náklady vynaloženy, proč byly vynaloženy v takové výši, když například z předložené faktury vyplývá, že se jednalo o náklad y za dvojhrob. Jelikož by bylo třeba ještě doplnit dokazování ve vztahu k těmto nákladům, soud tyto náklady poškozené nepřiznal a odkázal jí s těmito nároky na řízení ve věcech občanskoprávních. Poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR přiznal soud částku ve výši 3882,- Kč za vynaložené náklady v souvislosti s poskytnutím péče poškozenému O [REDAKCE] D [REDAKCE]. Všechny částky, které byly poškozeným přiznány pak soud obžalovaným uložil zaplatit dle § 228 odst. 1 trestního řádu v poměru, jakým je uznal vinným ze spáchání trestné činnosti, tedy obžalovanému H [REDAKCE] uložil povinnost zaplatit 60% požadovaných částek a obžalovanému B [REDAKCE] uložil povinnost zaplatit 40% požadovaných částek. Pokud soud nepřiznal požadované částky v plném rozsahu, odkázal poškozené se zbytky jejich nároku dle § 229 odst. 2 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.¹

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

Kladno 28. května 2024

Mgr. Štěpán Jirounek, v. r.
předseda senátu